

บทที่ 4

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิจัย “เรื่อง การสื่อสารเรื่องเพศของวัยรุ่นในครอบครัวมุสลิมในอำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสถานการณ์ และปัจจัยที่มีผลต่อการสื่อสารเรื่องเพศของวัยรุ่นในครอบครัวมุสลิมในอำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี เป็นการวิจัยที่ใช้การแจกแบบสอบถามและการสัมภาษณ์

การเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นวัยรุ่นที่มีอายุ 15 – 25 ปี ที่อยู่ในอำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี จำนวน 397 คน และโดยใช้แบบสัมภาษณ์ จำนวน 10 คน ซึ่งในการวิเคราะห์ข้อมูล โดยเลือกเก็บข้อมูลกับวัยรุ่นมุสลิมที่มีอายุ 15 – 25 ปีในอำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี ผู้วิจัยใช้เกณฑ์การเลือกแบบไม่เจาะจง จากกลุ่มวัยรุ่นมุสลิมในอำเภอเมือง จังหวัดปัตตานีที่มีอายุ 15 – 25 ปีที่ยินดีให้ข้อมูล และผู้วิจัยคัดเลือกจากวัยรุ่นมุสลิมในกลุ่มเป้าหมายที่สามารถให้ข้อมูลเชิงลึกในการสัมภาษณ์ จากนั้นผู้วิจัยขอคำแนะนำผลการวิเคราะห์ข้อมูลซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามและการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์ โดยผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลได้ดังนี้

- 1. ศึกษาสถานการณ์การสื่อสารเรื่องเพศของวัยรุ่นในครอบครัวมุสลิม อำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี
- 2. ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการสื่อสารเรื่องเพศของวัยรุ่นในครอบครัวมุสลิม อำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ อายุ บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วย ระดับการศึกษาของพ่อแม่ ผู้ปกครอง อาชีพของพ่อแม่ ผู้ปกครอง รายได้ของพ่อแม่ ผู้ปกครอง จำนวนพี่น้อง พี่น้องเพศเดียวกัน การปรึกษาเรื่องเพศกับพี่น้อง ช่องทางการรับรู้เรื่องเพศ และการใช้อินเทอร์เน็ต

ตาราง 1 ร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม (N = 397)

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	ร้อยละ	จำนวน
เพศ		
ชาย	32.5	129
หญิง	66.5	264
เพศทางเลือก	1.0	4
อายุ (อายุเฉลี่ย 20.01 ปี อายุต่ำสุด 15 ปี อายุสูงสุด 25 ปี)		
อายุ 15 – 17 ปี	27.2	108
อายุ 18 – 22 ปี	45.3	180

ตาราง 1 ร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม (N = 397) (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	ร้อยละ	จำนวน
อายุ 23 ปีขึ้นไป	27.5	109
บุคคลที่วัยรุ่นอาศัยอยู่ด้วย		
บิดาและมารดา	76.1	302
บิดา	1.5	6
มารดา	10.6	42
พ่อและแม่เลี้ยง	0.5	2
ปู่ ย่า ตา ยาย หรือญาติผู้ใหญ่ท่านอื่น	3.8	15
เพื่อน	6.0	24
คนเดียว	1.3	5
พี่สาว	0.3	1
ระดับการศึกษาของพ่อแม่หรือผู้ปกครอง		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	53.9	214
ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	35.0	139
สูงกว่าปริญญาตรี	11.1	44
อาชีพของพ่อแม่ผู้ปกครอง		
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว รับจ้าง	62.7	249
พนักงานบริษัท	2.5	10
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	3.0	12
ข้าราชการ	23.7	94
ว่างงาน / พ่อบ้าน/แม่บ้าน/เกษียณอายุ	3.5	14
เกษตรกร	4.5	18
รายได้ของพ่อแม่ผู้ปกครอง		
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 15,000 บาท	41.1	163
15,001 - 20,000 บาท	20.9	83
20,001 - 25,000 บาท	8.1	32
25,001 - 30,000 บาท	10.1	40
30,001 บาทขึ้นไป	19.9	79
จำนวนพี่น้อง (รวมผู้ตอบแบบสอบถามด้วย) (จำนวนพี่น้องเฉลี่ย 4 คน พี่น้องน้อยสุด 1 คน พี่น้องสูงสุด 14 คน)		
พี่น้องจำนวนน้อยกว่า 2 คน	30.7	122
พี่น้องจำนวน 3 – 5 คน	57.4	228
พี่น้องจำนวน 6 – 14 คน	11.8	47

ตาราง 1 ร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม (N = 397) (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	ร้อยละ	จำนวน	
พี่น้องเพศเดียวกัน			
มีพี่น้องเพศเดียวกัน	63.2	251	
ไม่มีพี่น้องเพศเดียวกัน	31.1	124	
ไม่มีพี่น้อง	5.7	22	
การปรึกษาเรื่องเพศกับพี่น้อง			
มีการปรึกษาเรื่องเพศ	62.5	248	
ไม่มีการปรึกษาเรื่องเพศ	37.5	149	
รวม	100	397	
แหล่งข้อมูลที่ได้รับรู้ความรู้เรื่องเพศ (อาทิ เช่น การมีเพศสัมพันธ์ การคุมกำเนิด การใช้ถุงยางอนามัยเจริญพันธุ์ การดูแลสุขภาพทางเพศ เป็นต้น) (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)			
โทรทัศน์	ต่อร้อยละ	15.72	237
วิทยุ	ต่อร้อยละ	2.12	32
นิตยสาร/วารสารต่างๆ	ต่อร้อยละ	7.49	113
อินเทอร์เน็ต	ต่อร้อยละ	22.08	333
สื่อสิ่งพิมพ์	ต่อร้อยละ	8.09	122
สถานศึกษา	ต่อร้อยละ	18.70	282
บิดา/มารดา	ต่อร้อยละ	8.95	135
แฟน	ต่อร้อยละ	2.98	45
เพื่อน	ต่อร้อยละ	13.73	207
เพื่อนบ้าน	ต่อร้อยละ	0.13	2
การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อประโยชน์ใดบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)			
ไลน์/เฟสบุ๊ก/อินสตาแกรม/ไฮไฟว์/บิททอค/ทวิตเตอร์	ต่อร้อยละ	24.33	374
เล่นเกม	ต่อร้อยละ	13.27	204
ค้นหาข้อมูล	ต่อร้อยละ	22.38	344
อ่านข่าวสาร	ต่อร้อยละ	18.02	277
ดูหนัง/ฟังเพลง	ต่อร้อยละ	21.28	327
อ่านหนังสือ/การ์ตูน	ต่อร้อยละ	0.26	4
ชื่อของออนไลน์	ต่อร้อยละ	0.07	1
ท่องอัลกุรอาน	ต่อร้อยละ	0.13	2
ทำงาน	ต่อร้อยละ	0.13	2
ส่งงาน	ต่อร้อยละ	0.07	1
ขายของออนไลน์	ต่อร้อยละ	0.07	1

ตาราง 1 พบว่า กลุ่มตัวอย่างเป็นเพศหญิงในสัดส่วนสูงสุดคิดเป็นร้อยละ 66.5 และกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเพศชายคิดเป็นร้อยละ 32.5 มีอายุเฉลี่ย 20 ปี อายุต่ำสุด 15 ปี และอายุสูงสุด 25 ปี กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อายุ 18 – 22 ปีคิดเป็นร้อยละ 45.3 รองลงมาคือกลุ่มตัวอย่างอายุ 23 ปีขึ้นไปคิดเป็นร้อยละ 27.5 และอายุ 15 – 17 ปีน้อยที่สุดคิดเป็นร้อยละ 27.2 สำหรับบุคคลที่วัยรุ่นอยู่อาศัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างอาศัยอยู่กับบิดามารดาในสัดส่วนสูงสุดคิดเป็นร้อยละ 76.1 รองลงมาคือกลุ่มตัวอย่างที่อาศัยอยู่กับมารดาคิดเป็นร้อยละ 10.6 รองลงมาอาศัยอยู่กับเพื่อนคิดเป็นร้อยละ 6.0 รองลงมาคือกลุ่มตัวอย่างที่อาศัยอยู่กับปู่ ย่า ตา ยายหรือญาติผู้ใหญ่ท่านอื่นคิดเป็นร้อยละ 3.8 รองลงมาคือกลุ่มตัวอย่างที่อาศัยอยู่คนเดียวคิดเป็นร้อยละ 1.3 รองลงมาคือกลุ่มตัวอย่างที่อาศัยอยู่กับพ่อและแม่เลี้ยงคิดเป็นร้อยละ 0.5 และกลุ่มตัวอย่างที่อาศัยอยู่กับพี่สาวน้อยที่สุดคิดเป็นร้อยละ 0.3 ตามลำดับ ส่วนระดับการศึกษาของผู้ปกครอง พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีคิดเป็นร้อยละ 53.9 รองลงมาคือกลุ่มตัวอย่างระดับการศึกษาปริญญาตรีหรือเทียบเท่าคิดเป็นร้อยละ 35.0 และน้อยที่สุดกลุ่มตัวอย่างระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 11.1 ในด้านการอาชีพของผู้ปกครอง พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ประกอบอาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัวคิดเป็นร้อยละ 62.7 รองลงมาเป็นกลุ่มตัวอย่างที่ประกอบอาชีพข้าราชการคิดเป็นร้อยละ 23.70 รองลงมาเป็นกลุ่มตัวอย่างที่ประกอบอาชีพเกษตรคิดเป็นร้อยละ 4.5 รองลงมาเป็นกลุ่มตัวอย่างที่ประกอบอาชีพว่างงาน/พ่อบ้าน/แม่บ้าน/เกษียณอายุคิดเป็นร้อยละ 3.5 รองลงมาเป็นกลุ่มตัวอย่างที่ประกอบอาชีพพนักงานรับวิสาหกิจคิดเป็นร้อยละ 3.0 และน้อยที่สุดเป็นกลุ่มตัวอย่างที่ประกอบอาชีพพนักงานบริษัทคิดเป็นร้อยละ 2.5 โดยรายได้ต่อเดือนของผู้ปกครอง พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่าหรือเท่ากับ 15,000 บาทคิดเป็นร้อยละ 41.1 รองลงมาเป็นกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ 15,001 – 20,000 บาทคิดเป็นร้อยละ 20.9 รองลงมาเป็นกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ต่อเดือน 30,001 บาทขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 19.9 รองลงมาเป็นกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ต่อเดือน 25,001 – 30,000 บาทคิดเป็นร้อยละ 10.1 และน้อยที่สุดกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ต่อเดือน 20,001 – 25,000 บาทคิดเป็นร้อยละ 8.1

โดย พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีพี่น้องจำนวน 3 – 5 คนคิดเป็นร้อยละ 57.4 รองลงมาคือกลุ่มตัวอย่างที่มีพี่น้องจำนวนน้อยกว่า 2 คนคิดเป็นร้อยละ 30.7 และน้อยที่สุดกลุ่มตัวอย่างที่มีพี่น้องจำนวน 6 – 14 คน คิดเป็นร้อยละ 11.8 การพี่น้องเพศเดียวกัน พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีพี่น้องเพศเดียวกันในสัดส่วนสูงสุดคิดเป็นร้อยละ 63.20 รองลงมาคือกลุ่มตัวอย่างที่เป็นมีพี่น้องต่างเพศคิดเป็นร้อยละ 31.0 และน้อยที่สุดกลุ่มตัวอย่างที่ไม่มีพี่น้องคิดเป็นร้อยละ 5.8 การปรึกษาเรื่องเพศกับพี่น้อง พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่ปรึกษาเรื่องเพศกับพี่น้องคิดเป็นร้อยละ 62.5 และกลุ่มตัวอย่างที่ปรึกษาเรื่องเพศคิดเป็นร้อยละ 37.5 ตามลำดับ สำหรับช่องทางการรับรู้เรื่องเพศ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ได้รับความรู้เรื่องเพศจากอินเทอร์เน็ตคิดเป็นร้อยละ 22.08 รองลงมาเป็นกลุ่มตัวอย่างที่รับรู้จากสถานศึกษาคิดเป็นร้อยละ 18.70 รองลงมาเป็นกลุ่มตัวอย่างที่รับรู้จากโทรทัศน์เป็นร้อยละ 15.72 รองลงมาเป็นกลุ่มตัวอย่างที่รับรู้จากเพื่อนคิดเป็นร้อยละ 13.73 รองลงมาเป็นกลุ่มตัวอย่างที่รับรู้จากบิดา/มารดาคิดเป็นร้อยละ 8.95 รองลงมาเป็นกลุ่มตัวอย่างที่รับรู้จากสื่อสิ่งพิมพ์คิดเป็นร้อยละ 8.09 รองลงมาเป็นกลุ่มตัวอย่างที่รับรู้จากนิตยสาร/วารสารต่างๆคิดเป็นร้อยละ 7.49 รองลงมาเป็นกลุ่มตัวอย่างที่รับรู้จากแฟนคิดเป็นร้อยละ 2.98 รองลงมาเป็นกลุ่มตัวอย่างที่รับรู้จากวิทยุคิดเป็น

ร้อยละ 2.12 และน้อยที่สุดกลุ่มตัวอย่างที่รับรู้จากเพื่อนบ้าน คิดเป็นร้อยละ 0.13 และการใช้งานอินเทอร์เน็ต พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อเล่นไลน์/เฟสบุ๊ก/อินสตาแกรม/ไฮไฟว์/บีทอค/ทวิตเตอร์คิดเป็นร้อยละ 24.33 รองลงมาเป็นกลุ่มตัวอย่างที่ใช้อินเตอร์เพื่อค้นหาข้อมูลคิดเป็นร้อยละ 22.38 รองลงมาเป็นกลุ่มตัวอย่างที่ใช้อินเทอร์เน็ตเพื่ออ่านข่าวสารคิดเป็นร้อยละ 18.02 รองลงมาเป็นกลุ่มตัวอย่างที่ใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อดูหนัง/ฟังเพลงคิดเป็นร้อยละ 21.28 รองลงมาเป็นกลุ่มตัวอย่างที่ใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อเล่นเกมคิดเป็นร้อยละ 13.27 รองลงมาเป็นกลุ่มตัวอย่างที่ใช้อินเทอร์เน็ตเพื่ออ่านหนังสือทั่วไป/การตัดสินใจคิดเป็นร้อยละ 0.26 รองลงมาเป็นกลุ่มตัวอย่างที่ใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อท่องอัลกุรอานคิดเป็นร้อยละ 0.13 รองลงมาเป็นกลุ่มตัวอย่างที่ใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อทำงานคิดเป็นร้อยละ 0.13 และน้อยที่สุดกลุ่มตัวอย่างที่ใช้อินเทอร์เน็ตซื้อของออนไลน์ กลุ่มตัวอย่างที่ส่งงานและกลุ่มตัวอย่างที่ขายของออนไลน์ มีสัดส่วนที่เท่ากันคิดเป็นร้อยละ 0.07

1. สถานการณ์การสื่อสารเรื่องเพศของวัยรุ่นในครอบครัวมุสลิมในอำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี โดยการรับรู้เรื่องเพศตามพัฒนาการ 6 ด้าน ประกอบด้วย ด้านพัฒนาการทางเพศ ด้านสุขอนามัยทางเพศ ด้านพฤติกรรมทางเพศ ด้านสัมพันธภาพทางเพศ ด้านทักษะส่วนบุคคลในการดูแลสุขภาวะทางเพศ และด้านสังคมและวัฒนธรรม

ด้านพัฒนาการทางเพศ

ตาราง 2 การรับรู้เรื่อง เมื่อผู้ชายเข้าสู่วัยรุ่น การผลิตของตัวอสุจินั้นจะเกิดการหลั่งอสุจิในเวลากลางคืน ที่เรียกว่า “ฝันเปียก” เป็นลักษณะที่แสดงว่าร่างกายและอวัยวะสืบพันธุ์เริ่มเข้าสู่ความเป็นผู้ใหญ่ (N=397)

“ฝันเปียก” เป็นลักษณะที่แสดงว่าร่างกายและอวัยวะสืบพันธุ์เริ่มเข้าสู่ความเป็นผู้ใหญ่	จำนวน (คน)	ร้อยละ
รับรู้จากพ่อแม่ผู้ปกครองในครอบครัว	52	13.1
รับรู้จากแหล่งอื่นๆ	334	84.1
ไม่รับรู้จากแหล่งใด	11	2.8
รวม	397	100

ตาราง 2 ร้อยละของการรับรู้เรื่องผู้ชายเข้าสู่วัยรุ่น การผลิตของตัวอสุจินั้นจะเกิดการหลั่งอสุจิในเวลากลางคืนที่เรียกว่า “ฝันเปียก” เป็นลักษณะที่แสดงว่าร่างกายและอวัยวะสืบพันธุ์เริ่มเข้าสู่ความเป็นผู้ใหญ่ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมากที่สุดรับรู้จากแหล่งอื่นคิดเป็นร้อยละ 84.1 รองลงมาเป็นกลุ่มตัวอย่างที่รับรู้จากพ่อแม่ผู้ปกครองในครอบครัวคิดเป็นร้อยละ 13.1 และกลุ่มตัวอย่างที่ไม่รับรู้จากแหล่งใดคิดเป็นร้อยละ 2.8 ตามลำดับ

ตาราง 3 ประเด็นการรับรู้จากแหล่งอื่น

“ผื่นเปื่อย” เป็นลักษณะที่แสดงว่าร่างกาย และอวัยวะสืบพันธุ์เริ่มเข้าสู่ความเป็นผู้ใหญ่	จำนวน (คน)	ร้อยละ
รับรู้จากแหล่งอื่นๆ		
- รับรู้จากโรงเรียน/ ครู/ แบบเรียน	264	66.0
- รับรู้จากปัจเจกบุคคล	32	8.6
- รับรู้จากสื่อสารมวลชน	38	9.5
รวม	334	84.1

ตาราง 3 สำหรับรายละเอียดในการรับรู้ข้อมูลเรื่องเพศจากแหล่งอื่น ๆ จากตาราง 2 พบว่า กลุ่มตัวอย่างรับรู้ข้อมูลเรื่องเพศจากโรงเรียน/ ครู/ แบบเรียน ในสัดส่วนสูงสุดคิดเป็นร้อยละ 66.5 รองลงมา กลุ่มตัวอย่างรับรู้ข้อมูลเรื่องเพศจากจากสื่อมวลชนคิดเป็นร้อยละ 9.55 (โดยประกอบด้วย รับรู้จากอินเทอร์เน็ต/ สื่อสังคมออนไลน์/ ละครและหนัง) และกลุ่มตัวอย่างที่รับรู้จากปัจเจกบุคคล คิดเป็นร้อยละ 8.06 (โดยประกอบด้วยรับรู้จากการอบรม เพื่อน หมอ พยาบาล เกษัชกร กล่องยา และแฟน) ตามลำดับ

โดยข้อมูลที่สอดคล้องกับผลการศึกษาจากผลการสัมภาษณ์ของวัยรุ่น มีดังนี้

“...แม้บอกว่าหากมีผื่นเปื่อยแล้วแสดงว่าเข้าสู่วัยรุ่น สามารถแต่งงานได้...”
(มิ่ง, สัมภาษณ์, 2562)

“...ผมเรียนรู้เรื่องผื่นเปื่อยของผู้ชาย ได้เรียนรู้จากในหนังสือ ตอนผื่นเปื่อยมาครั้งแรกก็ไม่ได้ตกใจอะไร...”
(อัน, สัมภาษณ์, 2562)

“...ผมสอบถามพ่อแม่เกี่ยวกับผื่นเปื่อยว่าทำไมถึงมา เขาก็จะบอกว่าเริ่มเข้าสู่วัยรุ่นแล้ว...”
(บัด, สัมภาษณ์, 2562)

“...เราถามพ่อแม่ว่าเกิดอะไรขึ้นตอนมีผื่นเปื่อยครั้งแรก...”
(พิบั่น, สัมภาษณ์, 2562)

ตาราง 4 การรับรู้เรื่องวัยรุ่นชายมีรูปร่างเปลี่ยนไป มีกล้ามเนื้อเพิ่มขึ้น พละกำลังมากขึ้น (N=397)

วัยรุ่นชายมีรูปร่างเปลี่ยนไป มีกล้ามเนื้อเพิ่มขึ้น พละกำลังมากขึ้น	จำนวน (คน)	ร้อยละ
รับรู้จากพ่อแม่ผู้ปกครองในครอบครัว	77	19.4
รับรู้จากแหล่งอื่นๆ	309	77.8
ไม่รับรู้จากแหล่งใด	11	2.8
รวม	397	100

ตาราง 4 ร้อยละของการรับรู้เรื่องวัยรุ่นชายมีรูปร่างเปลี่ยนไป มีกล้ามเนื้อเพิ่มขึ้น พละกำลังมากขึ้น พบว่า กลุ่มตัวอย่างมากที่สุดรับรู้จากแหล่งอื่นคิดเป็นร้อยละ 77.8 รองลงมาเป็นกลุ่มตัวอย่างที่รับรู้จากพ่อแม่ผู้ปกครองในครอบครัวคิดเป็นร้อยละ 19.40 และกลุ่มตัวอย่างที่ไม่รับรู้จากแหล่งใดคิดเป็นร้อยละ 2.8 ตามลำดับ

ตาราง 5 ประเด็นการรับรู้จากแหล่งอื่น

วัยรุ่นชายมีรูปร่างเปลี่ยนไป มีกล้ามเนื้อเพิ่มขึ้น พละกำลังมากขึ้น	จำนวน (คน)	ร้อยละ
รับรู้จากแหล่งอื่นๆ		
- รับรู้จากโรงเรียน/ ครู/ แบบเรียน	248	62.5
- รับรู้จากปัจเจกบุคคล	35	8.8
- รับรู้จากสื่อสารมวลชน	26	6.5
รวม	309	77.8

ตาราง 5 สำหรับรายละเอียดในการรับรู้ข้อมูลเรื่องเพศจากแหล่งอื่น ๆ จากตาราง 4 พบว่า กลุ่มตัวอย่างรับรู้ข้อมูลเรื่องเพศจากโรงเรียน/ ครู/ แบบเรียน ในสัดส่วนสูงสุดคิดเป็นร้อยละ 62.5 รองลงมากลุ่มตัวอย่างที่รับรู้จากปัจเจกบุคคลคิดเป็นร้อยละ 8.8 (โดยประกอบด้วยรับรู้จากการอบรมเพื่อน หมอ พยาบาล เภสัชกร กล้องยา และแฟน) และเป็นกลุ่มตัวอย่างรับรู้ข้อมูลเรื่องเพศจากสื่อมวลชนคิดเป็นร้อยละ 6.5 (โดยประกอบด้วยรับรู้จากอินเทอร์เน็ต/ สื่อสังคมออนไลน์/ ละครและหนัง) ตามลำดับ

โดยข้อมูลที่สอดคล้องกับผลการศึกษาจากผลการสัมภาษณ์ของวัยรุ่น มีดังนี้
“...พ่อแม่บอกว่าผมมีความสูง สีมืด ที่เปลี่ยนไป...”
(อัน, สัมภาษณ์, 2562)

ตาราง 6 การรับรู้เรื่อง วัยรุ่นหญิงและวัยรุ่นชายมีการเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย จิตใจและอารมณ์ และอารมณ์นั้นจะอ่อนไหวง่าย (N=397)

การเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย จิตใจและอารมณ์ และอารมณ์นั้นจะอ่อนไหวง่ายของวัยรุ่น	จำนวน (คน)	ร้อยละ
รับรู้จากพ่อแม่ผู้ปกครองในครอบครัว	85	21.4
รับรู้จากแหล่งอื่นๆ	302	76.1
ไม่รับรู้จากแหล่งใด	10	2.5
รวม	397	100

ตาราง 6 ร้อยละของการรับรู้เรื่องวัยรุ่นหญิง และวัยรุ่นชายมีการเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย จิตใจและอารมณ์และอารมณ์นั้นจะอ่อนไหวง่าย พบว่า กลุ่มตัวอย่างมากที่สุดรับรู้จากแหล่งอื่น คิดเป็นร้อยละ 76.1 รองลงมาเป็นกลุ่มตัวอย่างรับรู้จากพ่อแม่ผู้ปกครองในครอบครัวคิดเป็นร้อยละ 21.4 และกลุ่มตัวอย่างไม่ที่รับรู้จากแหล่งใดคิดเป็นร้อยละ 2.5 ตามลำดับ

ตาราง 7 ประเด็นการรับรู้จากแหล่งอื่น

การเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย จิตใจและอารมณ์ และอารมณ์นั้นจะอ่อนไหวง่ายของวัยรุ่น	จำนวน (คน)	ร้อยละ
รับรู้จากแหล่งอื่นๆ		
- รับรู้จากโรงเรียน/ ครู/ แบบเรียน	246	62.0
- รับรู้จากปัจเจกบุคคล	31	7.8
- รับรู้จากสื่อสารมวลชน	25	6.3
รวม	302	76.1

ตาราง 7 สำหรับรายละเอียดในการรับรู้ข้อมูลเรื่องเพศจากแหล่งอื่นๆ จากตาราง 6 พบว่า กลุ่มตัวอย่างรับรู้ข้อมูลเรื่องเพศจากโรงเรียน/ ครู/ แบบเรียน ในสัดส่วนสูงสุดคิดเป็นร้อยละ 62.0 รองลงมากลุ่มตัวอย่างที่รับรู้จากปัจเจกบุคคลคิดเป็นร้อยละ 7.8 (โดยประกอบด้วยรับรู้จากการอบรมเพื่อน หมอ พยาบาล เกษัชกร ก่อ่งยา และแฟน) และเป็นกลุ่มตัวอย่างรับรู้ข้อมูลเรื่องเพศจากสื่อมวลชนคิดเป็นร้อยละ 6.3 (โดยประกอบด้วยรับรู้จากอินเทอร์เน็ต/ สื่อสังคมออนไลน์/ ละครและหนังสือ) ตามลำดับ

โดยข้อมูลที่สอดคล้องกับผลการศึกษาจากผลการสัมภาษณ์ของวัยรุ่น มีดังนี้
“...แม่ก็จะบอกเมื่อพอเป็นสาวขึ้นมาหน่อยก็จะเริ่มมีประจำเดือน หน้าอกเพิ่มขึ้น...”
(เสาะ, สัมภาษณ์, 2662)

“...การเปลี่ยนแปลงของร่างกาย ยายบอกว่าฮอร์โมนเริ่มเปลี่ยนไป กลิ่นตัว เสีย รวถึงร่างกายที่เปลี่ยนไป ยายจะสอนเรื่องการใส่ชุดชั้นในด้วยความที่นมโตขึ้น ให้เลือกชุดชั้นในที่เหมาะสมกับร่างกายของเรา...”
(ทราย, สัมภาษณ์, 2562)

“...พ่อแม่แนะนำว่าหนูเป็นคนรูปร่างค่อนข้างใหญ่ ให้ใส่เสื้อผ้าที่หลวมๆไม่รัดเกินไป ให้คล้องตัวและเหมาะกับวัย แม่ก็จะให้คำปรึกษาถึงการมาของประจำเดือนว่าควรทำยังไง...”
(เอ, สัมภาษณ์, 2562)

“...วัยรุ่นบอกว่าที่บ้านมีน้องชาย เมื่อเริ่มเข้าสู่วัยรุ่นน้องจะเสียงแตก แต่พ่อกับแม่จะไม่เข้ามาถาม แต่จะสังเกตว่าเสียงเริ่มเปลี่ยนก็จะทัก ว่าเสียงแตกแล้วหรือ ส่วนผู้หญิงก็จะเข้าไปถามแม่ตอนประจำเดือนมาครั้งแรกว่า มีอะไรติดที่กางเกงใน แม่ก็บอกว่าประจำเดือนมา...”

(อา, สัมภาษณ์, 2562)

“...เมื่อตอนประจำเดือนมาครั้งแรกร้องไห้หนักมาก ด้วยความที่เลือดออกมาเยอะ แต่ตอนนั้นน้ำก็หัวเราะเรา และเมื่อบอกว่าประจำเดือนมาครั้งแรกก็จะเฮฮาทั้งที่บ้าน...”

(ทราย, สัมภาษณ์, 2562)

“...เราตอนประจำเดือนมาช่วงแรกๆ แม่ก็จะบอกว่าเป็นประจำเดือน ตัวเราด้วยความจริงไม่ได้ว่าประจำเดือนมาแล้ว เคยเรียนมาจากหนังสือแต่ไม่เคยได้เกิดขึ้นกับตัวเราเอง ก่อนประจำเดือนก็จะมีตกขาว เราก็จะกลัว ก็ไปถามแม่ว่าเป็นยังไง...”

(เปี, สัมภาษณ์, 2562)

ตาราง 8 การรับรู้เรื่อง วัยรุ่นผู้ชายจะมีขนขึ้นตามร่างกาย แขน ขา รักแร้ รอบอวัยวะเพศ เป็นต้น (N=397)

วัยรุ่นผู้ชายจะมีขนขึ้นตามร่างกาย แขน ขา รักแร้ รอบอวัยวะเพศ เป็นต้น	จำนวน (คน)	ร้อยละ
รับรู้จากพ่อแม่ผู้ปกครองในครอบครัว	85	21.4
รับรู้จากแหล่งอื่นๆ	303	76.3
ไม่รับรู้จากแหล่งใด	9	2.3
รวม	397	100

ตาราง 8 ร้อยละของการรับรู้เรื่องวัยรุ่นผู้ชายจะมีขนขึ้นตามร่างกาย แขน ขา รักแร้ รอบอวัยวะเพศ เป็นต้น พบว่า กลุ่มตัวอย่างมากที่สุดรับรู้จากแหล่งอื่นคิดเป็นร้อยละ 76.3 รองลงมาเป็นกลุ่มตัวอย่างรับรู้จากพ่อแม่ผู้ปกครองคิดเป็นร้อยละ 21.4 และกลุ่มตัวอย่างที่ไม่รับรู้จากแหล่งใดคิดเป็นร้อยละ 2.3 ตามลำดับ

ตาราง 9 ประเด็นการรับรู้จากแหล่งอื่น

วัยรุ่นผู้ชายจะมีขนขึ้นตามร่างกาย แขน ขา รักแร้ รอบอวัยวะเพศ เป็นต้น	จำนวน (คน)	ร้อยละ
รับรู้จากแหล่งอื่นๆ		
- รับรู้จากโรงเรียน/ ครู/ แบบเรียน	245	61.7
- รับรู้จากปัจเจกบุคคล	36	9.04
- รับรู้จากสื่อสารมวลชน	22	5.56
รวม	303	76.3

ตาราง 9 สำหรับรายละเอียดในการรับรู้ข้อมูลเรื่องเพศจากแหล่งอื่น ๆ จากตาราง 8 พบว่า กลุ่มตัวอย่างรับรู้ข้อมูลเรื่องเพศจากโรงเรียน/ ครู/ แบบเรียน ในสัดส่วนสูงสุดคิดเป็นร้อยละ 61.7 รองลงมา กลุ่มตัวอย่างที่รับรู้จากปัจเจกบุคคลคิดเป็นร้อยละ 9.04 (โดยประกอบด้วยรับรู้จากการอบรม เพื่อน หมอ พยาบาล เกษีขกร กล่องยา และแฟน) และเป็นกลุ่มตัวอย่างรับรู้ข้อมูลเรื่องเพศจากจากสื่อมวลชนคิดเป็นร้อยละ 5.56 (โดยประกอบด้วยรับรู้จากอินเทอร์เน็ต/ สื่อสังคมออนไลน์/ ละครและหนัง) ตามลำดับ

“...พ่อทักว่าเริ่มมีหนวดเครา เริ่มเข้าวัยรุ่นแล้วนะ...”

(มิ่ง, สัมภาษณ์, 2562)

ตาราง 10 การรับรู้เรื่องการเกิดอารมณ์หรือความรู้สึกทางเพศนั้น เป็นความต้องการตามธรรมชาติของมนุษย์ที่จะเกิดขึ้นเมื่อเด็กผู้หญิงและเด็กผู้ชายเข้าสู่วัยรุ่น (N=397)

การเกิดอารมณ์หรือความรู้สึกทางเพศ เป็นความต้องการตามธรรมชาติของมนุษย์	จำนวน (คน)	ร้อยละ
รับรู้จากพ่อแม่ผู้ปกครองในครอบครัว	68	17.1
รับรู้จากแหล่งอื่นๆ	304	76.6
ไม่รับรู้จากแหล่งใด	25	6.3
รวม	397	100

ตาราง 10 ร้อยละของการรับรู้เรื่องการเกิดอารมณ์หรือความรู้สึกทางเพศนั้น เป็นความต้องการตามธรรมชาติของมนุษย์ที่จะเกิดขึ้นเมื่อเด็กผู้หญิงและเด็กผู้ชายเข้าสู่วัยรุ่น พบว่า กลุ่มตัวอย่างมากที่สุดรับรู้จากแหล่งอื่นคิดเป็นร้อยละ 76.6 รองลงมาเป็นกลุ่มตัวอย่างรับรู้จากพ่อแม่ผู้ปกครองคิดเป็นร้อยละ 17.1 และกลุ่มตัวอย่างที่ไม่รับรู้จากแหล่งใดคิดเป็นร้อยละ 6.3 ตามลำดับ

ตาราง 11 ประเด็นการรับรู้จากแหล่งอื่น

การเกิดอารมณ์หรือความรู้สึกทางเพศ เป็นความต้องการตามธรรมชาติของมนุษย์	จำนวน (คน)	ร้อยละ
รับรู้จากแหล่งอื่นๆ		
- รับรู้จากโรงเรียน/ ครู/ แบบเรียน	229	57.70
- รับรู้จากปัจเจกบุคคล	39	9.85
- รับรู้จากสื่อสารมวลชน	36	9.05
รวม	304	76.6

ตาราง 11 สำหรับรายละเอียดในการรับรู้ข้อมูลเรื่องเพศจากแหล่งอื่นๆ จากตาราง 10 พบว่า กลุ่มตัวอย่างรับรู้ข้อมูลเรื่องเพศจากโรงเรียน/ ครู/ แบบเรียน ในสัดส่วนสูงสุดคิดเป็นร้อยละ 57.70 รองลงมา กลุ่มตัวอย่างที่รับรู้จากปัจเจกบุคคลคิดเป็นร้อยละ 9.85 (โดยประกอบด้วยรับรู้จากการ

อบรม เพื่อน หมอ พยาบาล เกสัชกร กล่องยา และแฟน) และเป็นกลุ่มตัวอย่างรับรู้ข้อมูลเรื่องเพศจากจากสื่อมวลชนคิดเป็นร้อยละ 9.05 (โดยประกอบด้วยรับรู้จากอินเทอร์เน็ต/ สื่อสังคมออนไลน์/ ละครและหนังสือ) ตามลำดับ

โดยข้อมูลที่สอดคล้องกับผลการศึกษาจากผลการสัมภาษณ์ของวัยรุ่น มีดังนี้
“... แม่บอกว่าความรู้สึก ความรัก ความต้องการทางเพศ วัยรุ่นจะต้องยับยั้งอารมณ์ให้ได้
เข้าใจว่าเป็นเรื่องของธรรมชาติ...”

(บี, สัมภาษณ์, 2562)

ตาราง 12 การรับรู้เรื่องเพศด้านพัฒนาการทางเพศ (N=397)

ด้านพัฒนาการทางเพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
รับรู้จากพ่อแม่ผู้ปกครองในครอบครัว	124	31.2
รับรู้จากแหล่งอื่นๆ	220	55.4
ไม่รับรู้จากแหล่งใด	53	13.4
รวม	397	100

ตาราง 12 ร้อยละการรับรู้เรื่องเพศด้านพัฒนาการทางเพศ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมากที่สุดรับรู้จากแหล่งอื่นๆคิดเป็นร้อยละ 55.4 รองลงมากลุ่มตัวอย่างรับรู้จากพ่อแม่ผู้ปกครองคิดเป็นร้อยละ 31.2 และกลุ่มตัวอย่างที่ไม่รับรู้จากแหล่งใดคิดเป็นร้อยละ 13.4 ตามลำดับ

จากข้อมูลการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างด้านพัฒนาการทางเพศ ผลการศึกษา พบว่า วัยรุ่นกล่าวถึงพัฒนาการทางเพศว่า เมื่อลูกเริ่มเข้าสู่วัยรุ่น พ่อแม่จะสังเกตการเปลี่ยนแปลงของวัยรุ่นทั้งทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ ที่เกิดขึ้นกับวัยรุ่น สำหรับวัยรุ่นเพศชายนั้น พ่อแม่จะบอกว่า เสียงเริ่มแตกและเสียงใหญ่ขึ้น ก็จะบอกว่าลูกเริ่มโตเป็นหนุ่มแล้ว ต่อมาเริ่มมีหนวดเครา ก็ควรที่จะโกนหนวดเคราให้สะอาด เริ่มสูงขึ้นแล้วนะ สนิมก็เริ่มเปลี่ยน การมีผื่นเปียกก็เริ่มเกิดขึ้น ซึ่งผู้ปกครองได้อธิบายว่า เป็นการเข้าสู่วัยรุ่นและบ่งบอกถึงความพร้อมที่จะมีเพศสัมพันธ์ว่าเป็นอาการปกติสำหรับวัยรุ่น ส่วนสำหรับวัยรุ่นผู้หญิงร่างกายเริ่มเปลี่ยนแปลง ฮอร์โมนเริ่มเปลี่ยน ทำให้ร่างกายเปลี่ยนไป หน้าอกเพิ่มขึ้น ผู้ปกครองจะแนะนำการเลือกชุดชั้นในและเสื้อผ้าที่เหมาะสมกับขนาดของร่างกาย รวมทั้งการมีประจำเดือนของผู้หญิง โดยสำหรับวัยรุ่นบางคนก็จะตกใจว่าทำไมถึงมีเลือดออกจากร่างกายและเลือดติดที่ชุดชั้นในของตน ผู้ปกครองจึงอธิบายว่าฮอร์โมนในร่างกายเปลี่ยนแปลง และสอนการใส่ผ้าอนามัยสำหรับตอนมาประจำเดือนครั้งแรก และยังแนะนำว่าการมีตกขาวจำนวนเยอะก่อนมาประจำเดือนนั้นไม่ดีเป็นสัญญาณของอันตรายและแนะนำให้ศึกษาข้อมูลเพิ่มเติม

นอกจากได้รับรู้จากพ่อแม่ผู้ปกครองแล้ว บางส่วนก็รับรู้จากที่โรงเรียนในรายวิชาสุขศึกษา อาทิเช่น เรื่องผื่นเปียกจากครูสอนวิชาสุขศึกษา เรื่องของระบบเพศจะสอนโดยการอธิบายให้ฟังพร้อมกับการเขียนและวาดรูปในกระดาน และเปรียบเทียบจากร่างกายของครูผู้สอน และเรียนรู้จากหนังสือ

เกี่ยวกับเรื่องเพศ และบางเรื่องวัยรุ่นสามารถรับรู้ด้วยตัวเองจากการสังเกตจากการเปลี่ยนแปลงของ
ตนตามวัย

ด้านสุขอนามัยทางเพศ

ตาราง 13 การรับรู้เรื่องต้องรักษาความสะอาดของอวัยวะเพศและร่างกายอยู่เสมอ (N=397)

ต้องรักษาความสะอาดของอวัยวะเพศ และร่างกายอยู่เสมอ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
รับรู้จากพ่อแม่ผู้ปกครองในครอบครัว	233	58.7
รับรู้จากแหล่งอื่นๆ	145	36.5
ไม่รับรู้จากแหล่งใด	19	4.8
รวม	397	100

ตาราง 13 ร้อยละของการรับรู้เรื่องต้องรักษาความสะอาดของอวัยวะเพศและร่างกาย
อยู่เสมอ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่รับรู้จากพ่อแม่ผู้ปกครองคิดเป็นร้อยละ 58.7 รองลงมาเป็น
กลุ่มตัวอย่างที่รับรู้จากแหล่งอื่นคิดเป็นร้อยละ 36.5 และกลุ่มตัวอย่างที่ไม่รับรู้จากแหล่งใดคิดเป็น
ร้อยละ 4.8 ตามลำดับ

โดยข้อมูลที่สอดคล้องกับผลการศึกษาจากผลการสัมภาษณ์ของวัยรุ่น มีดังนี้

“...เมื่อมีขนจิกแระอย่าทิ้งไว้ ควรให้ใช้โคลน กับสารส้มแม่บอกให้พบติดตัวตลอดเวลา ผู้ชาย
จะมีกลิ่นแค่นั้นจุดเดียว...”

(เอส, สัมภาษณ์, 2562)

“...พ่อแม่สอนว่าการละหมาดจะต้องอาบน้ำให้สะอาดทุกครั้ง รวมทั้งการตัดเล็บ ตัดผม...”

(มิง, สัมภาษณ์, 2562)

“...แม่บอกว่าลูกมีกลิ่นตัว แม่แนะนำให้ใช้โลออน...”

(เอ, สัมภาษณ์, 2562)

“...สอนถึงการละหมาด เราต้องรักษาความสะอาด เสื้อผ้าสะอาด พื้นที่สะอาด เพื่อไปกราบไหว้
พระเจ้า ทำตัวเองสะอาดเมื่อไปเจอคนที่สูงส่ง...”

(เอส, สัมภาษณ์, 2562)

“...พ่อแม่บอกว่าหลังจากมาประจำเดือนก็จะอาบน้ำให้ร่างกายสะอาดทุกส่วนเพื่อละหมาด...”

(อัน, สัมภาษณ์, 2562)

“...กลืนตัวเริ่มมี สีเริ่มขึ้น พ่อแม่ก็ให้ดูแลตัวเอง และเมื่อมีผื่นเปียกก็ต้องทำความสะอาด โดยการ
อาบน้ำว้ายิบ (การอาบน้ำชำระร่างกาย)...”

(บัด, สัมภาษณ์, 2562)

ตาราง 14 การรับรู้เรื่องชุดชั้นในและกางเกงชั้นใน ต้องซักให้สะอาดและตากในที่ที่มีแสงแดด เพื่อ
ทำลายเชื้อโรค (N=397)

การทำความสะอาดชุดชั้นในและกางเกงชั้นใน เพื่อทำลายเชื้อโรค	จำนวน (คน)	ร้อยละ
รับรู้จากพ่อแม่ผู้ปกครองในครอบครัว	283	71.3
รับรู้จากแหล่งอื่นๆ	97	24.4
ไม่รับรู้จากแหล่งใด	17	4.3
รวม	397	100

ตาราง 14 ร้อยละของการรับรู้เรื่องชุดชั้นในและกางเกงชั้นใน ต้องซักให้สะอาดและตากในที่
ที่มีแสงแดด เพื่อทำลายเชื้อโรค พบว่า กลุ่มตัวอย่างมากที่สุดรับรู้จากพ่อแม่ผู้ปกครองคิดเป็นร้อยละ
71.3 รองลงมาเป็นกลุ่มตัวอย่างรับรู้จากแหล่งอื่นคิดเป็นร้อยละ 24.4 และกลุ่มตัวอย่างที่ไม่รับรู้จาก
แหล่งใดคิดเป็นร้อยละ 4.3 ตามลำดับ

โดยข้อมูลที่สอดคล้องกับผลการศึกษาจากผลการการสัมภาษณ์ของวัยรุ่น มีดังนี้

“...ย่ายให้ทำความสะอาดชุดชั้นใน โดยให้แยกซักระหว่างชุดชั้นใน เสื้อกางเกง ต้องแยกกันซัก...”

(ทราย, สัมภาษณ์, 2562)

“...แม้บอกว่าการซักผ้าเมื่อซักเสร็จต้องตากทันที ไม่ควรตั้งทิ้งไว้และไปทำสิ่งอื่น เพราะจะทำให้
เกิดเชื้อรา...”

(ปี, สัมภาษณ์, 2562)

ตาราง 15 การรับรู้เรื่องทำความสะอาดอวัยวะเพศ โดยการชำระล้างด้วยน้ำสะอาดและน้ำสบู่ เพื่อ
ไม่ให้สกปรก หมักหมม แล้วเช็ดด้วยผ้าสะอาด (N=397)

ทำความสะอาดอวัยวะเพศ เพื่อไม่ให้สกปรก หมักหมม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
รับรู้จากพ่อแม่ผู้ปกครองในครอบครัว	225	56.7
รับรู้จากแหล่งอื่นๆ	147	37.0
ไม่รับรู้จากแหล่งใด	25	6.3
รวม	397	100

ตาราง 15 ร้อยละของการรับรู้เรื่องทำความสะอาดอวัยวะเพศ โดยการชำระล้างด้วยน้ำสะอาดและน้ำสบู่ เพื่อไม่ให้สกปรก หมักหมม แล้วเช็ดด้วยผ้าสะอาด พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่รับรู้จากพ่อแม่ผู้ปกครองคิดเป็นร้อยละ 56.70 รองลงมาเป็นกลุ่มตัวอย่างที่รับรู้จากแหล่งอื่นคิดเป็นร้อยละ 37.0 และกลุ่มตัวอย่างที่ไม่รับรู้จากแหล่งใดคิดเป็นร้อยละ 6.3 ตามลำดับ

โดยข้อมูลที่สอดคล้องกับผลการศึกษาจากผลการการสัมภาษณ์ของวัยรุ่น มีดังนี้

“...แม่พูดว่ากลิ่นตัวเขาจะดีเรา ให้ใช้สบู่และแบ่งในการทาเพื่อดับกลิ่น...”

(มิง, สัมภาษณ์, 2562)

“...แม่บอกว่าล้างจุดซ่อนเร้นให้สะอาดทุกครั้งหลังจากเข้าห้องน้ำ อาบน้ำกลางคืนก็ต้องอาบหน้านะ บอกว่าจุดซ่อนเร้นจะไม่สะอาดนะต้องอาบน้ำ จะมีปัญหาสุขภาพจะตามมานะ เพราะจุดนั้นเป็นจุดสำคัญ...”

(เอ, สัมภาษณ์, 2562)

“...แม่จะสอนว่าเมื่อประจำเดือนมาหากรู้สึกไม่สะอาดที่จุดซ่อนเร้น แม่ก็จะซื้อน้ำยาทำความสะอาดจุดซ่อนเร้นมาให้ใช้...”

(อา, สัมภาษณ์, 2562)

“...แม่เคยบอกว่าเมื่อมีผื่นเปื่อยก็ต้องทำความสะอาด โดยการอาบน้ำว่ายิบ (คืออาบน้ำชำระร่างกาย)...”

(บัด, สัมภาษณ์, 2562)

“...แม่สอนเรื่องการใช้ผ้าอนามัย เมื่อใช้เสร็จห่อทิ้งให้เรียบร้อย และเมื่อประจำเดือนมาหากรู้สึกไม่สะอาดที่จุดซ่อนเร้น แม่ก็จะซื้อน้ำยาทำความสะอาดจุดซ่อนเร้นมาให้ใช้...”

(เอ, สัมภาษณ์, 2562)

“...แม่พูดถึงการอาบน้ำทำความสะอาดหลังหมดประจำเดือน คือเป็นการอาบน้ำถูสบู่ สระผม...”

(บี, สัมภาษณ์, 2562)

“...การใส่ผ้าอนามัยเมื่อเต็มก็ต้องเปลี่ยนเพราะอาจจะเกิดการหมักหมมของเชื้อโรคได้...”

(บี, สัมภาษณ์, 2562)

ตาราง 16 การรับรู้เรื่องไม่ใช่ชุดชั้นใน กางเกง กระโปรง ผ้าเช็ดตัว ปะบนกับบุคคลคนอื่น เพราะเขาอาจมีโรคติดต่อหรือโรคผิวหนังซึ่งอาจทำให้เราติดเชื้อได้ (N=397)

ไม่ใช่เสื้อผ้าปะบนกับบุคคลอื่นเพราะเขาอาจมีโรคติดต่อหรือโรคผิวหนังซึ่งอาจทำให้เราติดเชื้อได้	จำนวน (คน)	ร้อยละ
รับรู้จากพ่อแม่ผู้ปกครองในครอบครัว	250	63.0
รับรู้จากแหล่งอื่นๆ	127	32.0
ไม่รับรู้จากแหล่งใด	20	5.0
รวม	397	100

ตาราง 16 ร้อยละของการรับรู้เรื่องไม่ใช่ชุดชั้นใน กางเกง กระโปรง ผ้าเช็ดตัว ปะบนกับคนอื่น เพราะเขาอาจมีโรคติดต่อหรือโรคผิวหนังซึ่งอาจทำให้เราติดเชื้อได้ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมากที่สุดรับรู้จากพ่อแม่ผู้ปกครองในครอบครัวคิดเป็นร้อยละ 63.0 รองลงมาเป็นกลุ่มตัวอย่างที่รับรู้จากแหล่งอื่นคิดเป็นร้อยละ 32.0 และกลุ่มตัวอย่างที่ไม่รับรู้จากแหล่งใดคิดเป็นร้อยละ 5.0 ตามลำดับ

โดยข้อมูลที่สอดคล้องกับผลการศึกษาจากผลการการสัมภาษณ์ของวัยรุ่น มีดังนี้

“...แม่ก็จะบ่นว่าบางครั้งเสื้อผ้าใส่หลายวัน ระวังคันหากใส่หลายวัน...”

(มิ่ง, สัมภาษณ์, 2562)

“...พ่อแม่บอกว่าผ้าขนหนูใช้เสร็จแล้วก็นำไปตากให้เรียบร้อย เขาบอกว่าหากใส่เสื้อผ้าที่อับชื้นจะทำให้เกิดโรคได้ ผมเมื่อเวลาเร่งรีบจะตั้งผ้าขนหนูที่เช็ดไว้แล้วไม่เป็นที่เส้นทาง...”

(อัน, สัมภาษณ์, 2562)

ตาราง 17 การรับรู้เรื่องการสวมกางเกงในที่สะอาด ไม่รัดแน่นเกินไป ต้องแห้ง ไม่อับชื้นและเปลี่ยนกางเกงในทุกวัน (N=397)

การสวมกางเกงในที่สะอาด ไม่รัดแน่นเกินไป ต้องแห้ง ไม่อับชื้นและเปลี่ยนกางเกงในทุกวัน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
รับรู้จากพ่อแม่ผู้ปกครองในครอบครัว	233	58.7
รับรู้จากแหล่งอื่นๆ	140	35.3
ไม่รับรู้จากแหล่งใด	24	6.0
รวม	397	100

ตาราง 17 ร้อยละของการรับรู้เรื่องการสวมกางเกงในที่สะอาด ไม่รัดแน่นเกินไป ต้องแห้ง ไม่อับชื้นและเปลี่ยนกางเกงในทุกวัน พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่รับรู้จากพ่อแม่ผู้ปกครองคิดเป็นร้อยละ 58.7 รองลงมาเป็นกลุ่มตัวอย่างรับรู้จากแหล่งอื่นคิดเป็นร้อยละ 35.3 และกลุ่มตัวอย่างที่ไม่รับรู้จากแหล่งใดคิดเป็นร้อยละ 6.0 ตามลำดับ

โดยข้อมูลที่สอดคล้องกับผลการศึกษาจากผลการสัมภาษณ์ของวัยรุ่น มีดังนี้
“...น้ำก็จะสอนเรื่องของการใช้ผ้าอนามัย วางแปะอย่างไร แต่ไม่ได้บอกว่าผ้าอนามัยจะมีแบบมีปีก กับไม่มีปีก...”

(ทราย, สัมภาษณ์, 2562)

“...แม่บอกให้ใส่เสื้อผ้าที่แห้งไม่อับชื้น ไม่อย่างนั้นจะคันได้...”

(อา, สัมภาษณ์, 2562)

“...แม่สอนวิธีการใส่ให้ดู ในการใส่ผ้าอนามัยเมื่อเต็มก็ต้องเปลี่ยนเพราะอาจจะเกิดการหมักหมมของ เชื้อโรคได้...”

(บี, สัมภาษณ์, 2562)

ตาราง 18 การรับรู้เรื่องเพศด้านสุขอนามัยทางเพศ (N=397)

ด้านสุขอนามัยทางเพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
รับรู้จากพ่อแม่ผู้ปกครองในครอบครัว	257	64.7
รับรู้จากแหล่งอื่นๆ	113	28.5
ไม่รับรู้จากแหล่งใด	27	6.8
รวม	397	100

ตาราง 18 ร้อยละของการรับรู้เรื่องเพศด้านสุขอนามัยทางเพศ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่รับรู้จากพ่อแม่ผู้ปกครองคิดเป็นร้อยละ 64.7 รองลงมากลุ่มตัวอย่างรับรู้จากแหล่งอื่นๆคิดเป็นร้อยละ 28.5 และกลุ่มตัวอย่างที่ไม่รับรู้จากแหล่งใดคิดเป็นร้อยละ 6.8 ตามลำดับ

สอดคล้องกับผลการศึกษาข้อมูลเชิงคุณภาพด้านสุขอนามัย โดยผลการศึกษาพบว่า วัยรุ่นกล่าวถึงการรักษาความสะอาดของวัยรุ่นว่า เน้นการตัดเล็บ ตัดผม กลิ่นตัว สิว ซึ่งสอนเกี่ยวกับการชำระร่างกายให้สะอาด อย่างน้อยต้องอาบน้ำวันละ 2 ครั้ง โดยเน้นที่การอาบน้ำ เพราะมุสลิมจะมีหลักปฏิบัติในการละหมาดตามหลักศาสนาอิสลาม จึงเห็นความสำคัญของการอาบน้ำ ซึ่งการชำระร่างกาย การอาบน้ำเป็นสิ่งสำคัญ ก็จะมีการอาบน้ำละหมาด ซึ่งขั้นตอนเริ่มจากการล้างมือ บ้วนปาก ล้างหน้า ล้างแขน ศีรษะ หูและเท้าโดยจะต้องเปียกทั่วร่างกาย ต้องสะอาดไม่มีสิ่งสกปรกก่อนที่จะไปละหมาด นอกจากนี้ยังมีการอาบน้ำหลังหมดประจำเดือน การมีประจำเดือนสำหรับบางคนตกใจ สำหรับการเห็นเลือดของประจำเดือนเนื่องจากไม่ทราบว่สิ่งที่เกิดขึ้นกับตัวเองคืออะไร จึงสอบถามพ่อแม่ผู้ปกครอง ทำให้ทราบว่าสิ่งนั้นคือ ประจำเดือน ส่วนบุคคลที่ไม่ตกใจและแปลกใจกับการผิดปกติของร่างกายในการมีประจำเดือน เพราะที่โรงเรียนสอนว่าสิ่งนั้นคือประจำเดือน ทำให้ไม่ตกใจ รวมทั้งพ่อแม่ผู้ปกครองสอนการใช้ผ้าอนามัย วางและใส่อย่างไร ใช้ผ้าอนามัยอย่างไรและการเปลี่ยนผ้าอนามัยระหว่างช่วงมีประจำเดือนไม่ให้เกิดการหมักหมมของเชื้อโรคได้ และการเก็บทำความสะอาด

ผ้าอนามัยเมื่อใช้เสร็จแล้ว แต่จะมีบางส่วนที่พ่อแม่ผู้ปกครองแนะนำ ให้หาข้อมูลเพิ่มเติมและหาหนังสืออ่านเพิ่มเติม และการซื้อผ้าอนามัยจะให้ผู้ปกครองที่เป็นแม่ซื้อให้มากกว่า เพราะอายุที่จะให้พ่อซื้อผ้าอนามัยให้ แต่เมื่อโตขึ้นวัยรุ่นก็สามารถช่วยเหลือตัวเองมากขึ้น โดยการซื้อผ้าอนามัยด้วยตัวเอง ซึ่งส่วนใหญ่วัยรุ่นกล่าวว่าได้มาจากการอ่านหนังสือและการเข้าถึงข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต การอาบน้ำเมื่อหมดผืนเปียก คือหลังหมดการหลังของอสุจิ และการอาบน้ำหลังคลอดบุตร และหลังการมีเพศสัมพันธ์ ผู้ปกครองจะสอนหลังจากการแต่งงานแล้ว รวมทั้งการแต่งกายที่จะต้องสะอาด หากมีกลิ่นตัวที่จะต้องใช้โคลนในการดับกลิ่นร่างกาย และต้องใส่เสื้อผ้าที่สะอาดไม่อับชื้น และไม่ใส่เสื้อผ้าที่ซ้ำกันหลายวัน อีกทั้งแนะนำการทำความสะอาดเสื้อผ้าและชุดชั้นในทุกครั้งก่อนนำมาสวมใส่ จะต้องแยกซักเสื้อผ้าระหว่างชุดชั้นใน เสื้อ กางเกง หากใส่เสื้อผ้าไม่สะอาดจะมีปัญหากับสุขภาพทางร่างกายได้ และเมื่อใช้ผ้าขนหนูเสร็จแล้วควรตากทันทีหลังใช้เสร็จ เพื่อไม่ให้อับชื้นและมีเชื้อโรค เชื้อราเกิดขึ้นกับเสื้อผ้าได้ และเมื่อมีกลิ่นตัว ควรที่จะใช้ผลิตภัณฑ์ดับกลิ่นกาย อาทิเช่น น้ำหอม โคลน ยังแนะนำเคล็ดลับความสะอาด ดับกลิ่นรักแร้ด้วย นอกจากนี้การรักษาความสะอาดของจุดซ่อนเร้น จะต้องทำความสะอาดทุกครั้งหลังจากเข้าห้องน้ำให้สะอาดด้วยน้ำสะอาด และผลิตภัณฑ์การรักษาความสะอาดของจุดซ่อนเร้น แม้ว่าจะมีกลิ่นหรือไม่มีกลิ่น และแนะนำให้พกผลิตภัณฑ์ทำความสะอาดจุดซ่อนเร้นติดตัวเพราะเป็นจุดที่สำคัญ

ซึ่งวัยรุ่นยังกล่าวอีกว่า นอกจากพ่อแม่ผู้ปกครองแล้ว เรื่องดังกล่าวรับรู้จากรายวิชาสุขศึกษา สอนเกี่ยวกับวิชาสุขอนามัยทางเพศด้วย จะเป็นการสอนในภาคการบรรยายในการจัดการตัวเองและการดำเนินชีวิตในทางศาสนาอิสลาม ซึ่งเนื้อหาดังกล่าวสอนควบคู่กับพ่อแม่ผู้ปกครอง

ด้านพฤติกรรมทางเพศ

ตาราง 19 การรับรู้เรื่องการดูภาพโป๊/วิดีโอโป๊ เป็นสื่อที่จะแสดงพฤติกรรมทางเพศที่จะทำให้อายุรุ่นลอกเลียนแบบพฤติกรรมนั้นได้ (N=397)

การดูภาพโป๊/วิดีโอโป๊ จะทำให้อายุรุ่นลอกเลียนแบบพฤติกรรมนั้นได้	จำนวน (คน)	ร้อยละ
รับรู้จากพ่อแม่ผู้ปกครองในครอบครัว	70	17.6
รับรู้จากแหล่งอื่นๆ	270	68.0
ไม่รับรู้จากแหล่งใด	57	14.4
รวม	397	100

ตาราง 19 ร้อยละของการรับรู้เรื่องการดูภาพโป๊/วิดีโอโป๊ เป็นสื่อที่จะแสดงทางเพศ ที่จะทำให้อายุรุ่นลอกเลียนแบบพฤติกรรมนั้นได้ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมากที่สุดรับรู้จากแหล่งอื่นคิดเป็นร้อยละ 68.0 รองลงมาเป็นกลุ่มตัวอย่างที่รับรู้จากพ่อแม่ผู้ปกครองในครอบครัวคิดเป็นร้อยละ 17.6 และกลุ่มตัวอย่างที่ไม่รับรู้จากแหล่งใดคิดเป็นร้อยละ 14.4 ตามลำดับ

ตาราง 20 ประเด็นการรับรู้จากแหล่งอื่น

การดูภาพโป๊/วิดีโอโป๊ จะทำให้วัยรุ่นลอกเลียนแบบพฤติกรรมนั้นได้	จำนวน (คน)	ร้อยละ
รับรู้จากแหล่งอื่นๆ		
- รับรู้จากโรงเรียน/ ครู/ แบบเรียน	156	39.3
- รับรู้จากปัจเจกบุคคล	54	13.6
- รับรู้จากสื่อสารมวลชน	60	15.1
รวม	270	68.0

ตาราง 20 สำหรับรายละเอียดในการรับรู้ข้อมูลเรื่องเพศจากแหล่งอื่นๆ จากตาราง 19 พบว่ากลุ่มตัวอย่างรับรู้ข้อมูลเรื่องเพศจากโรงเรียน/ ครู/ แบบเรียน ในสัดส่วนสูงสุดคิดเป็นร้อยละ 39.3 รองลงมาเป็นกลุ่มตัวอย่างรับรู้ข้อมูลเรื่องเพศจากจากสื่อมวลชนคิดเป็นร้อยละ 15.1 (โดยประกอบด้วยรับรู้จากอินเทอร์เน็ต/ สื่อสังคมออนไลน์/ ละครและหนังสือ) และกลุ่มตัวอย่างที่รับรู้จากปัจเจกบุคคลคิดเป็นร้อยละ 13.6 (โดยประกอบด้วยรับรู้จากการอบรม เพื่อน หมอ พยาบาล เกสเซอร์ ก่อ่งยา และแฟน) ตามลำดับ

โดยข้อมูลที่สอดคล้องกับผลการศึกษาจากผลการสัมภาษณ์ของวัยรุ่น มีดังนี้

“...หนูเคยเห็นคลิปโป๊ตอน ป. 5 โดยเข้าไปในห้องน้ำซึ่งประตูไม่ได้ล็อก ยายก็ได้อธิบายว่านั่นเป็นคลิปโป๊ อย่าทำพฤติกรรมแบบนั้นนะ...”

(ทราย, สัมภาษณ์, 2562)

“...แม่บอกว่าภาพไม่เหมาะสมที่ผู้หญิงและผู้ชายที่ไม่แต่งงานกันจะนั่งทำแบบนั้นในที่สาธารณะ...”

(เอ, สัมภาษณ์, 2562)

“...แม่แนะนำว่าไม่ดี ดูหนังโป๊ไม่ได้นะมันบาป...”

(พิบขัน, สัมภาษณ์, 2562)

ตาราง 21 การรับรู้เรื่องก่อนมีเพศสัมพันธ์ต้องใช้ถุงยางอนามัยในทุกกรณี (N=397)

ก่อนมีเพศสัมพันธ์ต้องใช้ถุงยางอนามัยในทุกกรณี	จำนวน (คน)	ร้อยละ
รับรู้จากพ่อแม่ผู้ปกครองในครอบครัว	45	11.3
รับรู้จากแหล่งอื่นๆ	312	78.6
ไม่รับรู้จากแหล่งใด	40	10.1
รวม	397	100

ตาราง 21 ร้อยละของการรับรู้เรื่องก่อนมีเพศสัมพันธ์ต้องใช้ถุงยางอนามัยในทุกกรณี พบว่า กลุ่มตัวอย่างมากที่สุดรับรู้จากแหล่งอื่นคิดเป็นร้อยละ 78.6 รองลงมาเป็นกลุ่มตัวอย่างที่รับรู้จากพ่อแม่ ผู้ปกครองคิดเป็นร้อยละ 11.3 และกลุ่มตัวอย่างที่ไม่รับรู้จากแหล่งใดคิดเป็นร้อยละ 10.1 ตามลำดับ

ตาราง 22 ประเด็นการรับรู้จากแหล่งอื่น

ก่อนมีเพศสัมพันธ์ต้องใช้ถุงยางอนามัยในทุกกรณี	จำนวน (คน)	ร้อยละ
รับรู้จากแหล่งอื่นๆ		
- รับรู้จากโรงเรียน/ ครู/ แบบเรียน	208	52.4
- รับรู้จากปัจเจกบุคคล	37	9.3
- รับรู้จากสื่อสารมวลชน	67	16.9
รวม	208	78.6

ตาราง 22 สำหรับรายละเอียดในการรับรู้ข้อมูลเรื่องเพศจากแหล่งอื่น ๆ จากตาราง 21 พบว่า กลุ่มตัวอย่างรับรู้ข้อมูลเรื่องเพศจากโรงเรียน/ ครู/ แบบเรียน ในสัดส่วนสูงสุดคิดเป็นร้อยละ 52.4 รองลงมาเป็นกลุ่มตัวอย่างรับรู้ข้อมูลเรื่องเพศจากจากสื่อมวลชนคิดเป็นร้อยละ 16.9 (โดยประกอบด้วยรับรู้จากอินเทอร์เน็ต/ สื่อสังคมออนไลน์/ ละครและหนัง) และกลุ่มตัวอย่างที่รับรู้จากปัจเจกบุคคลคิดเป็นร้อยละ 9.8 (โดยประกอบด้วยรับรู้จากการอบรม เพื่อน หมอ พยาบาล เกษัชกร กล่องยา และแฟน) ตามลำดับ

โดยข้อมูลที่สอดคล้องกับผลการศึกษาจากผลการสัมภาษณ์ของวัยรุ่น มีดังนี้

“...แม่สอนว่าอย่ามีความสัมพันธ์ที่ลึกซึ้ง การสอน การห้ามปราม หากคิดจะมีแฟนคบได้ แต่อย่าเพิ่งมีอะไรเกินไป...”

(อา, สัมภาษณ์, 2562)

“...วัยรุ่นเรียนรู้จากหนังสือว่าหากสามีต้องการมีอะไรกัน ภรรยาห้ามปฏิเสธ ภรรยาควรที่จะให้ความสุขกับสามี เหตุผลเพราะจะทำให้ความรักรยืนยาวและทำให้สามีไม่นอกใจเราด้วย หากสามีต้องการและภรรยาไม่ให้ ทำให้สามีต้องออกไปหาความสุขนอกบ้าน ทำให้เกิดการหย่าร้างกัน...”

(อา, สัมภาษณ์, 2562)

ตาราง 23 การรับรู้เรื่องการแต่งตัวของผู้หญิงมุสลิมต้องแต่งกายตามวิถีของมุสลิม แต่งตัวให้มิดชิด (N=397)

การแต่งตัวของผู้หญิงมุสลิมต้องแต่งกายตามวิถีของมุสลิม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
รับรู้จากพ่อแม่ผู้ปกครองในครอบครัว	299	75.3
รับรู้จากแหล่งอื่นๆ	84	21.2
ไม่รับรู้จากแหล่งใด	14	3.5
รวม	397	100

ตาราง 23 ร้อยละของการรับรู้เรื่องการแต่งตัวของผู้หญิงมุสลิม แต่งกายตามวิถีของมุสลิม แต่งตัวให้มิดชิด พบว่า กลุ่มตัวอย่างมากที่สุดรับรู้จากพ่อแม่ผู้ปกครองคิดเป็นร้อยละ 75.3 รองลงมา เป็นกลุ่มตัวอย่างที่รับรู้จากแหล่งอื่นคิดเป็นร้อยละ 21.2 และกลุ่มตัวอย่างที่ไม่รับรู้จากแหล่งใด คิดเป็นร้อยละ 3.5 ตามลำดับ

โดยข้อมูลที่สอดคล้องกับผลการศึกษาจากผลการการสัมภาษณ์ของวัยรุ่น มีดังนี้

“...พ่อกับแม่บอกว่าเสื้อผ้าจะต้องปิดเลยหัวเข้า กางเกงขาสั้นห้ามให้เด็ดขาด...”
(พิบั่น, สัมภาษณ์, 2562)

“...พ่อบอกว่าไม่ให้ใส่ ไม่ชอบ กางเกงบ็อกเซอร์ และหากออกนอกบ้านก็จะไม่ให้ใส่กางเกงขาเดฟ พ่อไม่ชอบ...”
(เอส, สัมภาษณ์, 2562)

“...แม่บอกว่าให้แต่งกายแบบมุสลิม แต่พ่อก็ไม่ให้ใส่กางเกงขาสั้น ต้องใส่เสื้อแขนยาว กางเกงขายาว ส่วนใหญ่จะใส่ผ้าคลุมช่วงวันสำคัญทางศาสนาและงานมงคล งานศพ เป็นต้น...”
(อา, สัมภาษณ์, 2562)

“...การแต่งตัวออกนอกบ้าน พ่อแม่บอกให้แต่งตัวให้มิดชิด...”
(บี, สัมภาษณ์, 2562)

“...เราอยากทำสัฟม์แต่สินี เป็นสีที่ฮาลาล แต่พ่อแม่รับไม่ได้ ไม่ชอบ พ่อแม่ก็จะห้ามและเราก็ต้องทำตามพ่อแม่...”
(ทราย, สัมภาษณ์, 2562)

ตาราง 24 การรับรู้เรื่องความสนใจเพศตรงข้าม แต่ต้องแสดงออกอย่างถูกต้องไม่ละเมิดหรือฉวยโอกาสทางเพศต่อผู้อื่น (N=397)

มีความสนใจเพศตรงข้ามได้ แต่ต้องแสดงออกอย่างถูกต้อง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
รับรู้จากพ่อแม่ผู้ปกครองในครอบครัว	211	53.1
รับรู้จากแหล่งอื่นๆ	152	38.3
ไม่รับรู้จากแหล่งใด	34	8.6
รวม	397	100

ตาราง 24 ร้อยละของการรับรู้เรื่องความสนใจเพศตรงข้ามได้ แต่ต้องแสดงออกอย่างถูกต้อง ไม่ละเมิดหรือฉวยโอกาสทางเพศต่อผู้อื่น พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่รับรู้จากพ่อแม่ ผู้ปกครองคิดเป็นร้อยละ 53.1 รองลงมาเป็นกลุ่มตัวอย่างที่รับรู้จากแหล่งอื่นคิดเป็นร้อยละ 38.3 และกลุ่มตัวอย่างที่ไม่รับรู้จากแหล่งใดคิดเป็นร้อยละ 8.6 ตามลำดับ

โดยข้อมูลที่สอดคล้องกับผลการศึกษาจากผลการสัมภาษณ์ของวัยรุ่น มีดังนี้

“...พ่อกับแม่นั้นการไม่ละเมิดสิทธิของฝ่ายตรงข้าม หากละเมิดสิทธิตามหลักศาสนาก็จะผิดและบาปด้วย...”
(อ้น, สัมภาษณ์, 2562)

“...แม่บอกว่าเล่นแฟน เล่นให้เป็นนะ ต้องรู้ว่าอะไรควรทำหรือไม่ควรทำต้องอยู่ในกรอบและอยู่ใน
สายตาผู้ใหญ่...”
(พิบั่น, สัมภาษณ์, 2562)

ตาราง 25 การรับรู้เรื่องการวางตัวกับเพื่อนต่างเพศที่ไม่ใช่คู่รัก ควรเว้นระยะห่างและไม่ควรอยู่ที่ลับตาผู้คน (N=397)

การวางตัวกับเพื่อนต่างเพศที่ไม่ใช่คู่รัก ควรเว้นระยะห่างและไม่ควรอยู่ที่ลับตาผู้คน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
รับรู้จากพ่อแม่ผู้ปกครองในครอบครัว	245	61.7
รับรู้จากแหล่งอื่นๆ	123	31.0
ไม่รับรู้จากแหล่งใด	29	7.3
รวม	397	100

ตาราง 25 ร้อยละของการรับรู้เรื่องการวางตัวกับเพื่อนต่างเพศที่ไม่ใช่คู่รัก ควรเว้นระยะห่าง และไม่ควรอยู่ที่ลับตาผู้คน พบว่า กลุ่มตัวอย่างมากที่สุดรับรู้จากพ่อแม่ผู้ปกครองคิดเป็นร้อยละ 61.7 รองลงมาเป็นกลุ่มตัวอย่างที่รับรู้จากแหล่งอื่นคิดเป็นร้อยละ 31.1 และกลุ่มตัวอย่างที่ไม่รับรู้จากแหล่งใดคิดเป็นร้อยละ 7.3 ตามลำดับ

โดยข้อมูลที่สอดคล้องกับผลการศึกษาจากผลการสัมภาษณ์ของวัยรุ่น มีดังนี้

- “...ผู้หญิงก็จะอยู่แต่กลุ่มผู้หญิง ผู้ชายก็จะอยู่กับกลุ่มผู้ชาย สามารถรู้จักเพื่อนต่างเพศได้ แต่ไม่ให้ไปที่บ้าน...”
(เสาะ, สัมภาษณ์, 2562)
- “...แม่จะแยกห้องนอนให้เมื่อเริ่มโตเป็นหนุ่ม ก็จะแยกห้องนอนน้องกับพี่น้องที่เป็นผู้หญิง เพื่อไม่ให้เกิดการสัมผัสทางร่างกาย เว้นระยะห่างกัน...”
(มิง, สัมภาษณ์, 2562)
- “...แม่บอกว่าห้ามผู้ชายกับผู้หญิงที่ไม่ได้เป็นพี่น้องหรือคนในครอบครัว ห้ามอยู่ด้วยกัน มีระยะห่างในการอยู่ด้วยกัน...”
(อา, สัมภาษณ์, 2562)
- “...พ่อกับแม่สอนว่าการวางตัวกับเพศตรงข้ามก็ต้องให้เกียรติ การพูดคุย การแสดงออกอย่าล่วงเกินทางสายตา กิริยาและการแต่งตัว...”
(พิบั่น, สัมภาษณ์, 2562)
- “...แม่เน้นการวางตัวกับแฟนโดยที่มีขอบเขต มีการตกลงกัน คุยกัน เพราะต่างฝ่ายต่างเรียนศาสนา มีความรู้มาบ้าง...”
(เสาะ, สัมภาษณ์, 2562)

ตาราง 26 การรับรู้เรื่องเพศด้านพฤติกรรม (N=397)

ด้านพฤติกรรมทางเพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
รับรู้จากพ่อแม่ผู้ปกครองในครอบครัว	214	53.9
รับรู้จากแหล่งอื่นๆ	97	24.4
ไม่รับรู้จากแหล่งใด	86	21.7
รวม	397	100

ตาราง 26 ร้อยละของการรับรู้เรื่องเพศด้านพฤติกรรมทางเพศ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่รับรู้จากพ่อแม่ผู้ปกครองคิดเป็นร้อยละ 53.9 รองลงมา กลุ่มตัวอย่างที่รับรู้จากแหล่งอื่นๆคิดเป็นร้อยละ 24.4 และกลุ่มตัวอย่างที่ไม่รับรู้จากแหล่งใดคิดเป็นร้อยละ 21.71 ตามลำดับ

จากข้อมูลดังกล่าวสอดคล้องกับข้อมูลจากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างด้านพฤติกรรมทางเพศ ผลการศึกษาพบว่า วัยรุ่นกล่าวถึงพฤติกรรมทางเพศว่า ในการสอนเรื่องเพศของพ่อแม่ที่วัยรุ่นได้กล่าวถึง จะต้องอยู่ในกฎระเบียบตามวัฒนธรรม ประเพณีที่ถูกต้องและอยู่ในสายตาของผู้ใหญ่ มีเนื้อหาสาระที่เกี่ยวกับการมีแฟน สามารถมีแฟนได้แต่ต้องไม่มีเพศสัมพันธ์ที่ลึกซึ้งจนกว่าจะต้องแต่งงานตามประเพณี จะต้องควบคุมอารมณ์ของตัวเอง แต่จะมีพ่อแม่บางส่วนสอนลูกว่าไม่ให้มีแฟนเป็นวัยที่ต้องเรียนหนังสือยังไม่เหมาะสมกับการมีแฟน ให้ตั้งใจเรียนหนังสือมากกว่า ซึ่งวัยรุ่นบางคนที่เข้าใจความหวังดีของผู้ปกครอง แต่บางส่วนยังไม่เข้าใจว่าทำไมถึงมีแฟนไม่ได้ หากเมื่อหลังวัยรุ่น

แต่งงาน การมีเพศสัมพันธ์หลังแต่งงานถือว่าเป็นเรื่องที่ถูกต้อง อีกทั้งหากสามีต้องการที่จะมีเพศสัมพันธ์กับภรรยา ภรรยาห้ามปฏิเสธหากร่างกายของภรรยาพร้อม เพราะภรรยาควรที่จะให้ความสุขกับสามี เมื่อสามีต้องการมีเพศสัมพันธ์ด้วย วัยรุ่นบางส่วนเคยเห็นดูวีดีโอโป๊ ซึ่งเป็นการเห็นโดยไม่ตั้งใจ ที่มาจากครอบครัว เมื่อวัยรุ่นปรึกษาผู้ปกครอง ผู้ปกครองได้อธิบายถึงพฤติกรรมดังกล่าวว่าไม่เหมาะสมห้ามลอกเลียนแบบ และบอกว่ายังไม่ถึงวัยที่เหมาะสมในการทำพฤติกรรมดังกล่าว และยังแนะนำอีกว่า การดูวีดีโอโป๊หรือภาพโป๊เป็นสิ่งที่บาปในศาสนาอิสลาม ยังมีพฤติกรรมการติดเกมทำให้วัยรุ่นมีผลการเรียนที่ไม่ผ่านในการเรียนการสอนของรายวิชาต่างๆ ทำให้ผู้ปกครองต้องใส่ใจวัยรุ่นมากขึ้น เปลี่ยนสถานที่เรียนและเปลี่ยนพฤติกรรมไปในทางที่ดีขึ้น ส่วนการแต่งกายที่จะต้องแต่งกายให้มิดชิด การแต่งกายจะต้องเห็นได้เฉพาะใบหน้าและฝ่ามือในส่วนของผู้หญิงสำหรับผู้ชายนั้นห้ามใส่กางเกงขาสั้น ต้องแต่งกายมิดชิดเรียบร้อย และการวางตัวกับเพศตรงข้ามพ่อแม่ส่วนใหญ่เน้นย้ำในการวางตัวกับเพศตรงข้าม โดยเฉพาะวัยรุ่นผู้หญิงเมื่อเริ่มโตขึ้นการรู้จักเพื่อนต่างเพศสามารถรู้จักกันได้ และไม่ควรที่จะไปที่เที่ยวที่บ้านของบุคคลอื่น ต้องมีระยะห่างที่เหมาะสมไม่ใกล้ชิดกัน ต้องให้เกียรติซึ่งกันและกัน ทั้งกิริยาวาจา ท่าทาง การแสดงออกทุกอย่างจะต้องให้เกียรติกันและห้ามแตะเนื้อต้องตัวกันระหว่างผู้ชายกับผู้หญิงที่ยังไม่ได้แต่งงานกัน รวมถึงวัยรุ่นที่มีแฟนแล้วจะต้องปฏิบัติตัวดังกล่าวให้เหมาะสมและถูกต้องด้วย และพี่น้องที่ต่างเพศกันจะต้องแยกห้องนอนกัน เพื่อให้มีระยะห่างไม่ให้เกิดการสัมผัสทางร่างกายระหว่างพี่น้องต่างเพศกัน

สำหรับวัยรุ่นที่แต่งงานแล้ว ก่อนการแต่งงานจะต้องอบรมก่อนการแต่งงาน เพื่อให้ทราบถึงข้อควรปฏิบัติก่อนแต่งงานและหลังแต่งงานเพื่อใช้ชีวิตรวมกัน การมีเพศสัมพันธ์ระหว่างสามีและภรรยา เมื่อสามีต้องการมีเพศสัมพันธ์ ในฐานะภรรยาไม่ควรที่จะปฏิเสธ ควรให้ความสุขกับสามี โดยให้เหตุผลว่าจะทำให้รักยืนยาวและไม่ทำให้สามีนอกใจภรรยา และเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างสามีภรรยาไม่อนุญาตเปิดเผยให้บุคคลอื่นทราบได้ ส่วนเรื่องการใช้ถุงยางอนามัยพ่อแม่ผู้ปกครองไม่ได้ให้ความรู้กับวัยรุ่น แต่ได้รับความรู้ส่วนนี้จากโรงเรียนที่ครูสอนและสาธิตการใช้ถุงยางอนามัย

ด้านสัมพันธภาพทางเพศ

ตาราง 27 การรับรู้เรื่องการปรับตัวและรับฟังความคิดเห็น ที่มีความเกี่ยวข้องกับการดำเนินชีวิต เรื่องเพศ การอยู่ร่วมกันกับบุคคลในครอบครัวซึ่งกันและกัน และบุคคลภายนอกครอบครัว (N=397)

การปรับตัวและรับฟังความคิดเห็นที่มีความเกี่ยวข้องกับการดำเนินชีวิต เรื่องเพศ การอยู่ร่วมกัน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
รับรู้จากพ่อแม่ผู้ปกครองในครอบครัว	245	61.7
รับรู้จากแหล่งอื่น	122	30.7
ไม่รับรู้จากแหล่งใด	30	7.6
รวม	397	100

ตาราง 27 ร้อยละของการรับรู้เรื่องการปรับตัว และรับฟังความคิดเห็นที่มีความเกี่ยวข้องกับการดำเนินชีวิตเรื่องเพศ การอยู่ร่วมกันกับบุคคลในครอบครัวซึ่งกันและกัน และบุคคลภายนอก

ครอบครัว พบว่า กลุ่มตัวอย่างมากที่สุดรับรู้จากพ่อแม่ผู้ปกครองคิดเป็นร้อยละ 61.7 รองลงมาเป็นกลุ่มตัวอย่างที่รับรู้จากแหล่งอื่นคิดเป็นร้อยละ 30.7 และกลุ่มตัวอย่างที่ไม่รับรู้จากแหล่งใดคิดเป็นร้อยละ 7.6 ตามลำดับ

โดยข้อมูลที่สอดคล้องกับผลการศึกษาจากผลการสัมภาษณ์ของวัยรุ่น มีดังนี้

“...พ่อแม่เริ่มรับฟังมากขึ้นในการพูดคุยของเรา แต่สมัยก่อนยัง是孩子 ไม่ค่อยฟัง ตอนนีฟังเรามากขึ้น ไม่ค่อยขัด...”

(มิง, สัมภาษณ์, 2562)

“...พ่อแม่ยอมรับฟังเรา แต่จะเป็นที่ตัวเรามากกว่าที่ไม่กล้าแสดงออกว่าเราต้องการอะไร...”

(บี, สัมภาษณ์, 2562)

“...พ่อแม่ยอมรับความคิดเห็นของเรา เขาจะแนะนำเราในเรื่องต่างๆ...”

(พิบชั้น, สัมภาษณ์, 2562)

ตาราง 28 การรับรู้เรื่องการดูแลเอาใจใส่วัยรุ่นอย่างสม่ำเสมอ ทำให้เกิดความผูกพันในครอบครัว เช่น การให้เวลากับวัยรุ่นในการร่วมกันแก้ไขปัญหาแบบเพื่อน คือ ยอมรับฟังความคิดเห็นโดยไม่ตำหนิ แต่ชี้ชวนไปในทางที่ดี (N=397)

การดูแลเอาใจใส่วัยรุ่นอย่างสม่ำเสมอ ทำให้เกิดความผูกพันในครอบครัว	จำนวน (คน)	ร้อยละ
รับรู้จากพ่อแม่ผู้ปกครองในครอบครัว	242	61.0
รับรู้จากแหล่งอื่น	131	33.0
ไม่รับรู้จากแหล่งใด	24	6.0
รวม	397	100

ตาราง 28 ร้อยละของการรับรู้เรื่องการดูแลเอาใจใส่วัยรุ่นอย่างสม่ำเสมอ ทำให้เกิดความผูกพันในครอบครัว เช่น การให้เวลากับวัยรุ่นในการร่วมกันแก้ไขปัญหาแบบเพื่อน คือ ยอมรับฟังความคิดเห็นโดยไม่ตำหนิ แต่ชี้ชวนไปในทางที่ดี พบว่า กลุ่มตัวอย่างมากที่สุดรับรู้จากพ่อแม่ผู้ปกครองคิดเป็นร้อยละ 61.0 รองลงมาเป็นกลุ่มตัวอย่างที่รับรู้จากแหล่งอื่นคิดเป็นร้อยละ 33.0 และกลุ่มตัวอย่างที่ไม่รับรู้จากแหล่งใดคิดเป็นร้อยละ 6.0 ตามลำดับ

โดยข้อมูลที่สอดคล้องกับผลการศึกษาจากผลการสัมภาษณ์ของวัยรุ่น มีดังนี้

“...เมื่อเราไปเที่ยวก็จะไม่ห้ามเลย แต่จะถามว่าไปที่ไหนกับใคร กลับตอนไหน ส่วนแม่จะไม่ค่อยห้าม แต่ก่อนไปข้างนอกแม่บอกว่าอย่ากลับดึกนะ...”

(เอส, สัมภาษณ์, 2562)

“...พ่อแม่ดูแลดีนะ เขารักแต่ไม่แสดงอาการออกมาให้เห็น...”

(เอส, สัมภาษณ์, 2562)

“...พ่อแม่ดูแลดีมาก ใส่ใจหนูทุกเรื่อง ก็จะบอกแม่ว่าต้องการอะไร ก็จะบอกให้แม่ซื้อให้ อย่างเช่นที่มาร์หน้า แม่จะรู้ว่าหนูควรใช้อะไร ตอนนี้ที่บ้านหนูอยู่ในช่วงทำบ้านคะ ก็จะให้ทุกคนช่วย เลือกลีบ้านคะ ที่บ้านอยากให้ทุกคนได้มีส่วนร่วม ได้ทำกิจกรรมร่วมกันคะ...”

(เอ, สัมภาษณ์, 2562)

“...พ่อแม่ดูแลเราดีทุกอย่างขนาดหลังแต่งงานแล้วยังมองว่าเราเป็นเด็ก อยู่กับสามีก็จะ โทรศัพท์มาถามว่ากินข้าวแล้วยัง ลูกเป็นไงบ้าง เอาเงินไหม มีเงินพอใช้รึเปล่า...”

(อา, สัมภาษณ์, 2562)

“...พ่อกับแม่จะมานั่งพูดคุยกันว่าเกิดอะไรขึ้น ทางครอบครัวพร้อมที่จะแก้ไขปัญหาก็ทุก เวลา พ่อแม่จะรู้เรื่องของเราดี...”

(อัน, สัมภาษณ์, 2562)

“...พ่อแม่ดูแลดี อย่างเช่นเรื่องเรียน เราบอกแม่ว่าเหนื่อยแล้ว ไม่อยากเรียนแล้ว แม่ก็จะถาม ว่าทำไมไม่อยากเรียนเพราะอะไร สู้แล้วยัง ทำไปถึงไหนแล้ว เขาจะให้กำลังใจ...”

(บี, สัมภาษณ์, 2562)

“...พ่อแม่ให้เรามีส่วนร่วมในการปรึกษา เมื่อไม่สบายพ่อแม่ก็ดูแลเอาใจใส่ดี ช่วงที่ไม่สบายพ่อแม่หยุด งานมาเพื่อดูแลเราที่โรงพยาบาล...”

(บัด, สัมภาษณ์, 2562)

ตาราง 29 การรับรู้เรื่องการมีส่วนร่วมในครอบครัวและการแบ่งปันซึ่งกันและกัน เป็นเรื่องที่สร้าง สัมพันธภาพกับบุคคลรอบข้างได้ (N=397)

การมีส่วนร่วมในครอบครัวและการแบ่งปันซึ่งกันและกัน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
รับรู้จากพ่อแม่ผู้ปกครองในครอบครัว	271	68.3
รับรู้จากแหล่งอื่น	103	25.9
ไม่รับรู้จากแหล่งใด	23	5.8
รวม	397	100

ตาราง 29 ร้อยละของการรับรู้เรื่องการมีส่วนร่วมในครอบครัว และการแบ่งปันซึ่งกันและกัน เป็นเรื่องที่สร้างสัมพันธภาพกับบุคคลรอบข้างได้ พบว่ากลุ่มตัวอย่างมากที่สุดรับรู้จากพ่อแม่

ผู้ปกครองในครอบครัวคิดเป็นร้อยละ 68.3 รองลงมาเป็นกลุ่มตัวอย่างที่รับรู้จากแหล่งอื่นคิดเป็นร้อยละ 25.9 และกลุ่มตัวอย่างที่ไม่รับรู้จากแหล่งใดคิดเป็นร้อยละ 5.8 ตามลำดับ

โดยข้อมูลที่สอดคล้องกับผลการศึกษาจากผลการสัมภาษณ์ของวัยรุ่น มีดังนี้

“...ครอบครัวก็จะเป็นทุกอย่าง เป็นเพื่อน เป็นพี่น้อง แค่นคนในบ้านตัวเราก็เพียงพอแล้ว เราไม่ต้องไปเจอเพื่อน ไปเที่ยวด้านนอก การที่เราอยู่ที่บ้าน ทำกิจกรรมร่วมกันกับคนที่บ้านร่วมกันก็มีความสุข...”

(เสาะ, สัมภาษณ์, 2562)

“...เรากับพ่อแม่ทำกิจกรรมร่วมกันกับคนที่บ้านร่วมกันก็มีความสุขแล้ว...”

(เสาะ, สัมภาษณ์, 2562)

“...หนูกับครอบครัว ตอนนี้ที่บ้านหนูอยู่ในช่วงทำบ้านคะ ก็จะให้ทุกคนช่วยเลือกสีบ้านคะ ที่บ้านอยากให้ทุกคนได้มีส่วนร่วม ได้ทำกิจกรรมร่วมกัน และช่วงรอมตอน (การถือศีลอดของมุสลิม) พ่อแม่ก็จะพาหนู น้อง พาไปซื้อข้าวสารและพาไปแจกตามบ้าน เขามีน้อยกว่าเรา เราแบ่งปันกัน พระเจ้าให้เรา มา เรา ก็แบ่งปันให้คนอื่น ...”

(เอ, สัมภาษณ์, 2562)

“...พ่อแม่ก็จะถามความคิดเห็นของเราตลอดเมื่อจะทำอะไร...”

(อัน, สัมภาษณ์, 2562)

“...พ่อแม่จับได้ว่าเป็นแฟนกัน ซึ่งฝั่งผู้หญิงจะให้แต่งงานกัน แต่ปัญหาคือแม่กับน้องไม่ได้คุยกัน ทำให้เกิดความไม่เข้าใจกันว่าต้องการแบบไหน จะแต่งหรือไม่แต่งงาน สุดท้ายก็ต้องแต่งงานกัน ซึ่งเด็กทั้งสองฝ่ายชอบกัน แต่ผู้ใหญ่ฝ่ายผู้หญิงอยากให้ลูกเขานั้นเรียนต่อ แต่อยากให้เรียนจบก่อนถึงจะแต่งงาน ก็เลยเป็นปัญหาเกิดขึ้น...”

(บี, สัมภาษณ์, 2562)

ตาราง 30 การรับรู้เรื่อง การเห็นอกเห็นใจผู้อื่นจะทำให้ความสัมพันธ์และมิตรภาพในการอยู่ร่วมกันเพิ่มขึ้น (N=397)

การเห็นอกเห็นใจผู้อื่นจะทำให้ความสัมพันธ์และมิตรภาพในการอยู่ร่วมกันเพิ่มขึ้น	จำนวน (คน)	ร้อยละ
รับรู้จากพ่อแม่ผู้ปกครองในครอบครัว	263	66.2
รับรู้จากแหล่งอื่น	116	29.2
ไม่รับรู้จากแหล่งใด	18	4.5
รวม	397	100

ตาราง 30 ร้อยละของการรับรู้เรื่องการเห็นอกเห็นใจผู้อื่น จะทำให้ความสัมพันธ์และมิตรภาพในการอยู่ร่วมกันเพิ่มขึ้น พบว่า กลุ่มตัวอย่างมากที่สุดรับรู้จากพ่อแม่ผู้ปกครอง คิดเป็นร้อยละ 66.2 รองลงมาเป็นกลุ่มตัวอย่างที่รับรู้จากแหล่งอื่นคิดเป็นร้อยละ 29.2 และกลุ่มตัวอย่างที่ไม่รับรู้จากแหล่งใดคิดเป็นร้อยละ 4.5 ตามลำดับ

โดยข้อมูลที่สอดคล้องกับผลการศึกษาจากผลการสัมภาษณ์ของวัยรุ่น มีดังนี้

“...พ่อจะนำหลักศาสนามาสอนลูก ไม่กล้าพูดตรงๆ จะเป็นข้อคิดเตือนใจเราในการพูดคุยในครอบครัว...”

(อา, สัมภาษณ์, 2562)

ตาราง 31 การรับรู้เรื่อง การอยู่ร่วมกันในครอบครัว ความเท่าเทียมทางเพศเป็นสิ่งสำคัญ (N=397)

การอยู่ร่วมกันในครอบครัว ความเท่าเทียมทางเพศ เป็นสิ่งสำคัญ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
รับรู้จากพ่อแม่ผู้ปกครองในครอบครัว	226	56.9
รับรู้จากแหล่งอื่น	127	32.0
ไม่รับรู้จากแหล่งใด	44	11.1
รวม	397	100

ตาราง 31 ร้อยละของการรับรู้เรื่องการอยู่ร่วมกันในครอบครัว ความเท่าเทียมทางเพศเป็นสิ่งสำคัญ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่รับรู้จากพ่อแม่ผู้ปกครองคิดเป็นร้อยละ 56.9 รองลงมาเป็นกลุ่มตัวอย่างที่รับรู้จากแหล่งอื่นคิดเป็นร้อยละ 32.0 และกลุ่มตัวอย่างที่ไม่รับรู้จากแหล่งใดคิดเป็นร้อยละ 11.1 ตามลำดับ

โดยข้อมูลที่สอดคล้องกับผลการศึกษาจากผลการสัมภาษณ์ของวัยรุ่น มีดังนี้

“...พ่อแม่ดูแลลูกเท่าเทียมหมดทุกคน ยกเว้นเรื่องการแบ่งมรดกทรัพย์สินสมบัติ จะให้พี่น้องที่เป็นผู้ชายมากกว่าที่เป็นผู้หญิง คือ ผู้ชายจะได้ 2 ส่วน ผู้หญิงจะได้ 1 ส่วน...”

(อา, สัมภาษณ์, 2562)

ตาราง 32 การรับรู้เรื่องเพศด้านสัมพันธ์ภาพ (N=397)

ด้านสัมพันธ์ภาพทางเพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
รับรู้จากพ่อแม่ผู้ปกครองในครอบครัว	267	67.3
รับรู้จากแหล่งอื่นๆ	102	25.7
ไม่รับรู้จากแหล่งใด	28	7.1
รวม	397	100

ตาราง 32 ร้อยละของกลุ่มตัวอย่างการรับรู้เรื่องเพศด้านสัมพันธภาพทางเพศ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่รับรู้จากพ่อแม่ผู้ปกครองคิดเป็นร้อยละ 67.3 รองลงมากลุ่มตัวอย่างที่รับรู้จากแหล่งอื่นๆคิดเป็นร้อยละ 25.7 และกลุ่มตัวอย่างที่ไม่รับรู้จากแหล่งใดคิดเป็นร้อยละ 7.1 ตามลำดับ

ข้อมูลดังกล่าวสอดคล้องกับข้อมูลเชิงคุณภาพ จากข้อมูลการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างด้านสัมพันธภาพทางเพศ ผลการศึกษาพบว่า วัยรุ่นกล่าวถึงสัมพันธภาพกับพ่อแม่ผู้ปกครองว่า ส่วนใหญ่วัยรุ่นมีสัมพันธภาพที่ดีเกิดขึ้นในครอบครัว พ่อแม่ส่วนใหญ่ทำตัวเปรียบเสมือนเพื่อน พี่น้องของวัยรุ่น ในการสร้างสัมพันธภาพที่ดีในครอบครัว ทำให้เกิดความสนิทสนมกันในครอบครัว ทางครอบครัวรับฟังปัญหาหรืออะไรที่สงสัยต่างๆเกี่ยวกับวัยรุ่นจะนั่งพูดคุยกับวัยรุ่นว่ามีปัญหาอะไร ทางครอบครัวพร้อมที่จะรับฟัง ช่วยเหลือ และแก้ไขปัญหาดังกล่าวนั้น เมื่อยามเจ็บป่วยพ่อแม่ผู้ปกครองก็คอยดูแล และเป็นห่วง บางครั้งหยุดงานเพื่อดูแลอย่างใกล้ชิด มีเพียงวัยรุ่นบางคนไม่กล้าที่จะปรึกษาหรือขอคำแนะนำจากพ่อแม่ผู้ปกครอง นอกจากนี้วัยรุ่นบางครอบครัวยังไม่ค่อยเกิดการรับฟังจากพ่อแม่ โดยให้เหตุผลว่ายังเด็กเกินไป และไม่กำหนดกฎเกณฑ์ในเรื่องของจิตใจ วัยรุ่นมีส่วนร่วมในการปรึกษา และการดูแลซึ่งกันจะมีการพูดคุยสอบถามในการใช้ชีวิต จะเป็นห่วงเมื่อยังไม่กลับบ้าน พ่อแม่ผู้ปกครองจะโทรศัพท์สอบถามว่าอยู่ที่ไหนและเมื่อไรจะกลับบ้าน ทำให้เห็นถึงความห่วงใยของพ่อแม่ที่มีต่อลูก นอกจากนี้ชี้แนะแนวทางให้เราประพฤติตัวต่อเพศตรงข้ามที่ถูกต้อง ไม่ละเมิดสิทธิของเพศตรงข้ามและไม่ละเมิดต่อหลักศาสนา ซึ่งจะไม่มีให้เกิดผลเสียต่อตัวเองและครอบครัว

อีกทั้งให้วัยรุ่นมีส่วนร่วมในการตัดสินใจในการทำกิจกรรมร่วมกับครอบครัว และสอนการแบ่งปันให้กับทุกคนในครอบครัวและผู้อื่น วัยรุ่นในบางครอบครัวยังบอกอีกว่า พ่อแม่มีวิธีการในการดูแล และสร้างสัมพันธภาพที่ดีในครอบครัว โดยนำหลักคำสอนทางศาสนาในการสร้างสัมพันธภาพที่ดี และนอกจากนี้จะไม่แสดงความรักและความเป็นห่วงให้เห็น แต่จะใช้คำพูด ที่ดูว่าวัยรุ่นด้วยความเป็นห่วง ซึ่งบางครั้งวัยรุ่นจะหาวิธีในการไปปรึกษาพี่น้องในครอบครัวว่าควรที่จะทำอย่างไร ถึงจะไม่โดนพ่อแม่ดุ แม้แต่วัยรุ่นแต่งงานมีครอบครัว ความรักความห่วงใย พ่อแม่ก็ยังเป็นห่วงว่าดำเนินชีวิตอย่างไร มีอะไรที่ติดขัดหรือการเงินขัดสนบ้าง ซึ่งพ่อแม่ผู้ปกครองพร้อมที่จะช่วยเหลือ แต่ความสัมพันธ์และสายใยของครอบครัวมีความสำคัญในการเลี้ยงดูและประคับประคองในการดำเนินชีวิต ยังพบอีกว่า วัยรุ่นบางครอบครัวเกิดความไม่เข้าใจกันในครอบครัว เมื่อทราบว่าวัยรุ่นเป็นแฟนและอยู่ใกล้ชิดสนิทสนมกัน ทำให้พ่อแม่ผู้ปกครองของฝ่ายผู้ชายและฝ่ายผู้หญิงต้องจัดงานแต่งงานให้ถูกต้องตามประเพณี แต่เมื่อเกิดเหตุการณ์เช่นนั้นวัยรุ่นไม่ได้พูดคุยหรืออธิบายให้พ่อแม่ผู้ปกครองเข้าใจว่าเกิดอะไรขึ้น ต้องการให้เป็นอย่างไร และคิดว่าบริบทประเพณีของศาสนาอิสลาม มีบทบาทที่ทำให้ไม่พูดคุยกันทำให้เกิดปัญหาดังกล่าว และสำหรับมุสลิมในเรื่องเพศ ระหว่างเพศหญิงกับเพศชายความเท่าเทียมระหว่างเพศมีความเท่าเทียมกันสำหรับการเลี้ยงดูของพ่อแม่ แต่การแบ่งทรัพย์สินมบัติระหว่างลูกที่เป็นผู้หญิงกับผู้ชายนั้นไม่เท่าเทียมกัน โดยผู้ชายจะได้ทรัพย์สินมบัติมากกว่าผู้หญิง และความเชื่อตามหลักศาสนาอิสลามอีกอย่างหนึ่งคือการมีลูกเยอะก็จะนับว่ายิ่งดี จะมีสิ่งดีๆเข้ามาในชีวิต อย่างที่วัยรุ่นในครอบครัวมุสลิมได้บอกถึงด้านสัมพันธภาพทางเพศ

ด้านทักษะส่วนบุคคลในการดูแลสุขภาพทางเพศ

ตาราง 33 การรับรู้เรื่อง การใช้ยาคุมกำเนิดฉุกเฉิน จะมีตัวยาอยู่ 2 เม็ด กินยาเม็ดแรกให้เร็วที่สุดหลังมีเพศสัมพันธ์ที่ไม่ได้ป้องกันทันที โดยไม่ควรเกิน 72 ชม.และจะต้องกินยาเม็ดที่สองหลังเม็ดแรกไม่เกิน 12 ชม. (N=397)

การใช้ยาคุมกำเนิดฉุกเฉิน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
รับรู้จากพ่อแม่ผู้ปกครองในครอบครัว	34	8.6
รับรู้จากแหล่งอื่น	301	75.8
ไม่รับรู้จากแหล่งใด	62	15.6
รวม	397	100

ตาราง 33 ร้อยละของการรับรู้เรื่องการใช้ยาคุมกำเนิดฉุกเฉิน จะมีตัวยาอยู่ 2 เม็ด กินยาเม็ดแรกให้เร็วที่สุดหลังมีเพศสัมพันธ์ที่ไม่ได้ป้องกันทันที โดยไม่ควรเกิน 72 ชม.และจะต้องกินยาเม็ดที่สองหลังเม็ดแรกไม่เกิน 12 ชม. พบว่า กลุ่มตัวอย่างมากที่สุดรับรู้จากแหล่งอื่นคิดเป็นร้อยละ 75.8 รองลงมาเป็นกลุ่มตัวอย่างที่ไม่รับรู้จากแหล่งใดคิดเป็นร้อยละ 15.6 และกลุ่มตัวอย่างที่มีรับรู้จากพ่อแม่ผู้ปกครองคิดเป็นร้อยละ 8.6 ตามลำดับ

ตาราง 34 ประเด็นการรับรู้จากแหล่งอื่น

ประเด็นการรับรู้เรื่องเพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
รับรู้จากแหล่งอื่นๆ		
- รับรู้จากโรงเรียน/ ครู/ แบบเรียน	184	46.34
- รับรู้จากปัจเจกบุคคล	31	7.8
- รับรู้จากสื่อสารมวลชน	86	21.66
รวม	301	75.8

ตาราง 34 สำหรับรายละเอียดในการรับรู้ข้อมูลเรื่องเพศจากแหล่งอื่น ๆ จากตาราง 33 พบว่า กลุ่มตัวอย่างรับรู้ข้อมูลเรื่องเพศจากโรงเรียน/ ครู/ แบบเรียน ในสัดส่วนสูงสุดคิดเป็นร้อยละ 46.34 รองลงมาเป็นกลุ่มตัวอย่างรับรู้ข้อมูลเรื่องเพศจากจากสื่อมวลชนคิดเป็นร้อยละ 21.66 (โดยประกอบด้วยรับรู้จากอินเทอร์เน็ต/ สื่อสังคมออนไลน์/ ละครและหนัง) และกลุ่มตัวอย่างที่รับรู้จากปัจเจกบุคคลคิดเป็นร้อยละ 7.8 (โดยประกอบด้วยรับรู้จากการอบรม เพื่อน หมอ พยาบาล เกสซ์กร กล่องยา และแฟน) ตามลำดับ

โดยข้อมูลที่สอดคล้องกับผลการศึกษาจากผลการสัมภาษณ์ของวัยรุ่น มีดังนี้
“...แม่จะสอนหลังจากแต่งงานเรื่องการใช้ยาคุม เพราะอยากคุมกำเนิด...”
(อา, สัมภาษณ์, 2562)

“...พี่สาว เขาจะยืมคุยกัน แต่เขาจะพูดให้เราได้ยิน แต่เขาจะไม่พูดกับเราตรงๆเรื่องยาคุม...”

(บี, สัมภาษณ์, 2562)

โดยข้อมูลที่สอดคล้องกับผลการศึกษาจากผลการสัมภาษณ์ของวัยรุ่น มีดังนี้

“...วัยรุ่นรู้ว่าท้อง 3 เดือน หลังจากนั้นหาข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต ซื้อยาสดมาทำเองที่บ้าน เพราะไปคลินิกหมดเงินเยอะ เลยซื้อมาทำเองที่บ้าน จะเป็นยาพาราเมตีสีเขียวคล้ายๆกับของโรงพยาบาล จากนั้นเข้าห้องน้ำที่บ้านใช้ยาขับออกมามันจะเป็นก้อน หลังจากนั้นก็ขับออกมาจนหมด อาการอยู่ดีๆ ก็มีถุงน้ำแตกเหมือนคนจะคลอด หลังจากสวดยาก็จะเจ็บบ่อย 7 ชั่วโมง ตอนนั้นพ่อแม่ก็อยู่ที่บ้านไม่รู้ ว่าเราปวดท้องคิดว่าเราปวดประจำเดือนปกติเลยไม่ได้สงสัย...”

(อา, สัมภาษณ์, 2562)

ตาราง 35 การรับรู้เรื่อง เราสามารถป้องกันการตั้งครรภ์ได้เมื่อวัยรุ่นยังไม่พร้อมจะมีบุตร โดยวิธีการคุมกำเนิด (N=397)

การป้องกันการตั้งครรภ์เมื่อวัยรุ่นยังไม่พร้อมจะมีบุตร โดย ใช้วิธีการคุมกำเนิด	จำนวน (คน)	ร้อยละ
รับรู้จากพ่อแม่ผู้ปกครองในครอบครัว	57	14.4
รับรู้จากแหล่งอื่น	319	80.4
ไม่รับรู้จากแหล่งใด	21	5.3
รวม	397	100

ตาราง 35 ร้อยละของการรับรู้เรื่องการป้องกันการตั้งครรภ์ได้ เมื่อวัยรุ่นยังไม่พร้อมจะมีบุตร โดยวิธีการคุมกำเนิด พบว่า กลุ่มตัวอย่างมากที่สุดรับรู้จากพ่อแม่ผู้ปกครองในครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 80.4 รองลงมาเป็นกลุ่มตัวอย่างที่รับรู้จากแหล่งอื่น คิดเป็นร้อยละ 14.4 และกลุ่มตัวอย่างไม่รับรู้จากแหล่งใด คิดเป็นร้อยละ 5.3 ตามลำดับ

ตาราง 36 ประเด็นการรับรู้จากแหล่งอื่น

การป้องกันการตั้งครรภ์เมื่อวัยรุ่นยังไม่พร้อมจะมีบุตร โดย ใช้วิธีการคุมกำเนิด	จำนวน (คน)	ร้อยละ
รับรู้จากแหล่งอื่นๆ		
- รับรู้จากโรงเรียน/ ครู/ แบบเรียน	198	49.90
- รับรู้จากปัจเจกบุคคล	31	7.80
- รับรู้จากสื่อสารมวลชน	90	22.70
รวม	319	80.4

ตาราง 36 สำหรับรายละเอียดในการรับรู้ข้อมูลเรื่องเพศจากแหล่งอื่น ๆ จากตาราง 35 พบว่า กลุ่มตัวอย่างรับรู้ข้อมูลเรื่องเพศจากโรงเรียน/ ครู/ แบบเรียน ในสัดส่วนสูงสุดคิดเป็นร้อยละ 49.90 รองลงมาเป็นกลุ่มตัวอย่างรับรู้ข้อมูลเรื่องเพศจากจากสื่อมวลชนคิดเป็นร้อยละ 22.70 (โดยประกอบด้วยรับรู้จากอินเทอร์เน็ต/ สื่อสังคมออนไลน์/ ละครและหนังสือ) และกลุ่มตัวอย่างที่รับรู้จากปัจเจกบุคคลคิดเป็นร้อยละ 7.80 (โดยประกอบด้วยรับรู้จากการอบรม เพื่อน หมอ พยาบาล เภสัชกร กล้องยา และแฟน) ตามลำดับ

โดยข้อมูลที่สอดคล้องกับผลการศึกษาจากผลการสัมภาษณ์ของวัยรุ่น มีดังนี้

“...แม่ผมบอกว่าหากหลังแต่งงานแล้วก็สามารถใส่ถุงยางป้องกันได้หากยังไม่พร้อมที่จะมีลูก...”
(อัน, สัมภาษณ์, 2562)

“...วัยรุ่นตั้งท้องตอนเรียน ม.4 ทำอะไรแล้วเราไม่ได้ป้องกันกลัวพ่อแม่รู้ ทำให้ต้องไปทำแท้งเพราะเรายังเรียนอยู่ ก็ได้ปรึกษากับแฟน เพราะต่างคนต่างยังเรียนอยู่ ต้องขึ้นมามีต้องดับคาทำพ่อแม่เลย...”
(อา, สัมภาษณ์, 2562)

“...วัยรุ่นบอกว่าแม่สอนวิธีการคุมกำเนิด ใส่ห่วง ฉีดยา อยู่ได้ก็ปี คือใส่ห่วงกลัวหลุด เลยฉีดยาคุม ไปฉีดยาทุกเดือน จะไม่กินยาคุมเพราะขี้ลืมเลยไปฉีดยาดีกว่า ก่อนจะไปฉีดยาก็ปรึกษากับแม่ แม่ให้คำแนะนำก่อนที่จะไปฉีดยา ส่วนแม่สามีก็ได้แนะนำการใส่ห่วงการฝังเข็ม เพราะแม่สามี มีความรู้ด้านนี้เยอะกว่าทำให้ปรึกษาทั้ง 2 คน...”
(อา, สัมภาษณ์, 2562)

ตาราง 37 การรับรู้เรื่อง อ่านหนังสือหรือสื่อ ที่ให้ความรู้เรื่องเพศในด้านต่างๆ เพื่อศึกษาทำความเข้าใจเพื่อแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับเรื่องเพศได้ (N=397)

อ่านหนังสือหรือสื่อ ที่ให้ความรู้เรื่องเพศ เพื่อศึกษาทำความเข้าใจเพื่อแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับเรื่องเพศได้	จำนวน (คน)	ร้อยละ
รับรู้จากพ่อแม่ผู้ปกครองในครอบครัว	51	12.8
รับรู้จากแหล่งอื่น	306	77.1
ไม่รับรู้จากแหล่งใด	40	10.1
รวม	397	100

ตาราง 37 ร้อยละของการรับรู้จากการอ่านหนังสือหรือสื่อที่ให้ความรู้เรื่องเพศในด้านต่างๆ เพื่อศึกษาทำความเข้าใจเพื่อแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับเรื่องเพศได้ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมากที่สุดรับรู้จากแหล่งอื่น คิดเป็นร้อยละ 77.1 รองลงมาเป็นกลุ่มตัวอย่างที่รับรู้จากพ่อแม่ผู้ปกครองในครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 12.8 และกลุ่มตัวอย่างไม่รับรู้จากแหล่งใด คิดเป็นร้อยละ 10.1 ตามลำดับ

ตาราง 38 ประเด็นการรับรู้จากแหล่งอื่น

อ่านหนังสือหรือสื่อ ที่ให้ความรู้เรื่องเพศ เพื่อศึกษาทำความเข้าใจเพื่อแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับเรื่องเพศได้	จำนวน (คน)	ร้อยละ
รับรู้จากแหล่งอื่นๆ		
- รับรู้จากโรงเรียน/ ครู/ แบบเรียน	200	50.35
- รับรู้จากปัจเจกบุคคล	33	8.31
- รับรู้จากสื่อสารมวลชน	73	18.35
รวม	306	77.1

ตาราง 38 สำหรับรายละเอียดในการรับรู้ข้อมูลเรื่องเพศจากแหล่งอื่น ๆ จากตาราง 37 พบว่า กลุ่มตัวอย่างรับรู้ข้อมูลเรื่องเพศจากโรงเรียน/ ครู/ แบบเรียน ในสัดส่วนสูงสุดคิดเป็นร้อยละ 50.35 รองลงมาเป็นกลุ่มตัวอย่างรับรู้ข้อมูลเรื่องเพศจากจากสื่อมวลชนคิดเป็นร้อยละ 18.35 (โดยประกอบด้วยรับรู้จากอินเทอร์เน็ต/ สื่อสังคมออนไลน์/ ละครและหนัง) และกลุ่มตัวอย่างที่รับรู้จากปัจเจกบุคคลคิดเป็นร้อยละ 8.31 (โดยประกอบด้วยรับรู้จากการอบรม เพื่อน หมอ พยาบาล เภสัชกร กล่องยา และแฟน) ตามลำดับ

โดยข้อมูลที่สอดคล้องกับผลการศึกษาจากผลการสัมภาษณ์ของวัยรุ่น มีดังนี้

“...หนูเคยสอบถามพ่อแม่ว่า หากไม่ให้ประจำเดือนมาต้องทำอย่างไร แม่หนูบอกว่าหากเราไปห้ามประจำเดือนมา เดี่ยวเดือนหน้าประจำเดือนก็จะมาไม่ปกติ เมื่อครั้งที่ 1 ไม่ปกติ ครั้งที่ 2 ก็จะตามมาทำให้เกิดปัญหาเกี่ยวกับสุขภาพได้ แม่ก็จะอธิบายว่าต้องทำอย่างไรไม่ให้ประจำเดือนมา...”

(เอ, สัมภาษณ์, 2562)

“...น้าบอกว่าประจำเดือนมาก็จะไปหาหนังสืออ่าน ว่าต้องทำอะไร ข้อมูลส่วนใหญ่ได้มาจากการอ่าน เพราะตอนนั้นอินเทอร์เน็ตยังเข้าถึงได้ยาก เลยไปหาอ่านจากหนังสือ และข้อมูลมาจากโรงเรียน วิชาสุขศึกษา...”

(ทราย, สัมภาษณ์, 2562)

“...แม่ให้ไปเปิดหนังสืออ่าน แนะนำให้ใช้สื่อ หนังสือ บางครั้งก็เปิดศึกษาตัวเอง...”

(บี, สัมภาษณ์, 2562)

ตาราง 39 การรับรู้เรื่อง ภูมิวิธีการจัดการกับอารมณ์ทางเพศได้ (N=397)

ภูมิวิธีการจัดการกับอารมณ์ทางเพศได้	จำนวน (คน)	ร้อยละ
รับรู้จากพ่อแม่ผู้ปกครองในครอบครัว	61	15.4
รับรู้จากแหล่งอื่น	271	68.2
ไม่รับรู้จากแหล่งใด	65	16.4
รวม	397	100

ตาราง 39 ร้อยละของการรับรู้วิธีการจัดการกับอารมณ์ทางเพศได้ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมากที่สุดรับรู้จากแหล่งอื่น คิดเป็นร้อยละ 68.2 รองลงมาเป็นกลุ่มตัวอย่างไม่รับรู้จากแหล่งใด คิดเป็นร้อยละ 16.4 และกลุ่มตัวอย่างที่รับรู้จากพ่อแม่ผู้ปกครองในครอบครัวคิดเป็นร้อยละ 15.4 ตามลำดับ

ตาราง 40 ประเด็นการรับรู้จากแหล่งอื่น

ภูมิวิธีการจัดการกับอารมณ์ทางเพศได้	จำนวน (คน)	ร้อยละ
รับรู้จากแหล่งอื่นๆ		
- รับรู้จากโรงเรียน/ ครู/ แบบเรียน	165	41.55
- รับรู้จากปัจเจกบุคคล	35	8.80
- รับรู้จากสื่อสารมวลชน	71	17.85
รวม	271	68.2

ตาราง 40 สำหรับรายละเอียดในการรับรู้ข้อมูลเรื่องเพศจากแหล่งอื่น ๆ จากตาราง 39 พบว่า กลุ่มตัวอย่างรับรู้ข้อมูลเรื่องเพศจากโรงเรียน/ ครู/ แบบเรียน ในสัดส่วนสูงสุดคิดเป็นร้อยละ 41.55 รองลงมาเป็นกลุ่มตัวอย่างรับรู้ข้อมูลเรื่องเพศจากจากสื่อมวลชนคิดเป็นร้อยละ 17.85 (โดยประกอบด้วยรับรู้จากอินเทอร์เน็ต/ สื่อสังคมออนไลน์/ ละครและหนังสือ) และกลุ่มตัวอย่างที่รับรู้จากปัจเจกบุคคลคิดเป็นร้อยละ 8.80 (โดยประกอบด้วยรับรู้จากการอบรม เพื่อน หมอ พยาบาล เภสัชกร กล้องยา และแฟน) ตามลำดับ

โดยข้อมูลที่สอดคล้องกับผลการศึกษาจากผลการสัมภาษณ์ของวัยรุ่น มีดังนี้

“...เราจะพยายามควบคุมอารมณ์ของตัวเองให้ได้ และจะพยายามสอนว่าสิ่งไหนที่ไม่ดี ห้ามเข้าหรือห้ามปฏิบัติ...”

(อัน, สัมภาษณ์, 2562)

ตาราง 41 การรับรู้เรื่อง การปฏิเสธเกี่ยวกับสถานการณ์ที่ไม่ปลอดภัยกับวัยรุ่นที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ (N=397)

การปฏิเสธเกี่ยวกับสถานการณ์ที่ไม่ปลอดภัยกับวัยรุ่นที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
รับรู้จากพ่อแม่ผู้ปกครองในครอบครัว	147	37.0
รับรู้จากแหล่งอื่น	204	51.4
ไม่รับรู้จากแหล่งใด	46	11.6
รวม	397	100

ตาราง 41 ร้อยละของการปฏิเสธเกี่ยวกับสถานการณ์ที่ไม่ปลอดภัยกับวัยรุ่นที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมากที่สุดรับรู้จากแหล่งอื่น คิดเป็นร้อยละ 51.4 รองลงมาเป็นกลุ่มตัวอย่างรับรู้จากพ่อแม่ผู้ปกครองในครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 37.0 และกลุ่มตัวอย่างที่ไม่รับรู้จากแหล่งใดคิดเป็นร้อยละ 11.6 ตามลำดับ

ตาราง 42 ประเด็นการรับรู้จากแหล่งอื่น

การปฏิเสธเกี่ยวกับสถานการณ์ที่ไม่ปลอดภัยกับวัยรุ่นที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
รับรู้จากแหล่งอื่น ๆ ได้แก่		
- รับรู้จากโรงเรียน/ ครู/ แบบเรียน	148	37.27
- รับรู้จากปัจเจกบุคคล	20	5.03
- รับรู้จากสื่อสารมวลชน	36	9.10
รวม	204	51.4

ตาราง 42 สำหรับรายละเอียดในการรับรู้ข้อมูลเรื่องเพศจากแหล่งอื่น ๆ จากตาราง 41 พบว่า กลุ่มตัวอย่างรับรู้ข้อมูลเรื่องเพศจากโรงเรียน/ ครู/ แบบเรียน ในสัดส่วนสูงสุดคิดเป็นร้อยละ 37.27 รองลงมาเป็นกลุ่มตัวอย่างรับรู้ข้อมูลเรื่องเพศจากสื่อสารมวลชนคิดเป็นร้อยละ 9.10 (โดยประกอบด้วยรับรู้จากอินเทอร์เน็ต/ สื่อสังคมออนไลน์/ ละครและหนังสือ) และกลุ่มตัวอย่างที่รับรู้จากปัจเจกบุคคลคิดเป็นร้อยละ 5.03 (โดยประกอบด้วยรับรู้จากการอบรม เพื่อน หมอ พยาบาล เภสัชกร กล้องยา และแฟน) ตามลำดับ

โดยข้อมูลที่สอดคล้องกับผลการศึกษาจากผลการสัมภาษณ์ของวัยรุ่น มีดังนี้

“...พ่อกับแม่บอกว่าหากเพื่อนยื่นแก้วน้ำหรือน้ำอะไรจากแก้วเพื่อนไม่ให้กิน กลัวโดนเพื่อนมอมยา โดนวางยา...”

(อา, สัมภาษณ์, 2562)

“...แม่สอนการปฏิเสธกับบุคคลแปลกหน้าไม่ให้ไปไหนด้วยกัน เมื่อออกไปไหนก็ต้องไปกับเพื่อน ห้ามไปคนเดียว...”

(อัน, สัมภาษณ์, 2562)

“...ผมก็จะมีคนที่เราคุยด้วยเขาอยากที่ขอเราอนค้ำคินด้วยและอยากมีอะไรกับเรา แต่เราก็ปฏิเสธเขาไป...”

ตาราง 43 การรับรู้เรื่องสามารถขอความช่วยเหลือผู้อื่นได้ เมื่อตกอยู่ในสถานการณ์ที่ไม่เหมาะสมเกี่ยวกับเรื่องเพศ (N=397)

การขอความช่วยเหลือผู้อื่น เมื่อตกอยู่ในสถานการณ์ที่ไม่เหมาะสมเกี่ยวกับเรื่องเพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
รับรู้จากพ่อแม่ผู้ปกครองในครอบครัว	147	37.0
รับรู้จากแหล่งอื่น	207	52.1
ไม่รับรู้จากแหล่งใด	43	10.8
รวม	397	100

ตาราง 43 ร้อยละของความสามารถขอความช่วยเหลือผู้อื่นได้ เมื่อตกอยู่ในสถานการณ์ที่ไม่เหมาะสมเกี่ยวกับเรื่องเพศ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมากที่สุดรับรู้จากแหล่งอื่น คิดเป็นร้อยละ 52.2 รองลงมาเป็นกลุ่มตัวอย่างรับรู้จากพ่อแม่ผู้ปกครองในครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 37.0 และกลุ่มตัวอย่างที่ไม่รับรู้จากแหล่งใด คิดเป็นร้อยละ 10.8 ตามลำดับ

ตาราง 44 ประเด็นการรับรู้จากแหล่งอื่น

การขอความช่วยเหลือผู้อื่น เมื่อตกอยู่ในสถานการณ์ที่ไม่เหมาะสมเกี่ยวกับเรื่องเพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
รับรู้จากแหล่งอื่น ๆ ได้แก่		
- รับรู้จากโรงเรียน/ ครู/ แบบเรียน	143	36.0
- รับรู้จากปัจเจกบุคคล	30	7.55
- รับรู้จากสื่อสารมวลชน	36	8.55
รวม	207	51.1

ตาราง 44 สำหรับรายละเอียดในการรับรู้ข้อมูลเรื่องเพศจากแหล่งอื่น ๆ จากตาราง 43 พบว่า กลุ่มตัวอย่างรับรู้ข้อมูลเรื่องเพศจากโรงเรียน/ ครู/ แบบเรียน ในสัดส่วนสูงสุดคิดเป็นร้อยละ 36.0 รองลงมาเป็นกลุ่มตัวอย่างรับรู้ข้อมูลเรื่องเพศจากจากสื่อมวลชนคิดเป็นร้อยละ 8.55 (โดยประกอบด้วยรับรู้จากอินเทอร์เน็ต/ สื่อสังคมออนไลน์/ ละครและหนัง) และกลุ่มตัวอย่างที่รับรู้จากปัจเจกบุคคลคิดเป็นร้อยละ 7.55 (โดยประกอบด้วยรับรู้จากการอบรม เพื่อน หมอ พยาบาล เภสัชกร กล่องยา และแฟน) ตามลำดับ

[illegible]

កម្ពុជាឡែង

ตาราง 45 ร้อยละของการรับรู้ถึงความปลอดภัยในการใช้ยานพาหนะส่วนบุคคลของผู้ขับขี่และผู้โดยสาร
พบว่า กลุ่มตัวอย่างชาวไทใหญ่ที่ประกอบอาชีพเป็นร้อยละ 49.6 รองลงมาในกลุ่มตัวอย่าง
ที่รับรู้ถึงความปลอดภัย 32.7 และในกลุ่มตัวอย่างที่ไม่รับรู้ถึงความปลอดภัยเป็นร้อยละ 17.6

จำนวน	ร้อยละ
197	49.6
130	32.7
70	17.6
397	100

ตาราง 45 การรับรู้เรื่องคุณค่าของพหุวัฒนธรรมของผู้บริหารระดับสูงในภาคเอกชน (N=397)

(ចំណុច, 2562)

[illegible]

(ឆ្នាំ, ខែ, ថ្ងៃ, ឆ្នាំ, 2562)

[illegible]

(ចំណុច, 2562)

“...ตลอดมาจนบัดนี้ ข้าพเจ้า
ก็ปรารถนาจะให้คนทั้งหลายได้รู้ถึงคุณประโยชน์อันใหญ่ยิ่งของพระเยซูเจ้า
ผู้ทรงยอมสละพระองค์เพื่อเรานั่นเอง”

(ខា, ផ្នែកសាស្ត្រ, 2562)

“ក្រោយបង្អួចអ្នកក្របែប ២១ខែក្រោយ ឆ្ងល់ បែប ចោលស្រែនក្នុងប្រទេសកម្ពុជា”

ក្នុងឆ្នាំ ២០១២ ក្រុមហ៊ុនបានរក្សាបាននូវលទ្ធផលដូចខាងលើនេះ ដែលបានបង្កើនចំណូលរបស់ក្រុមហ៊ុនឡើងវិញ ដោយសារតែការកើនឡើងនៃចំណូលពីការលក់ទំនិញ និងសេវា។

คุมกำเนิด ก็จะมีการฉีดยาคุม การกินยาคุม การใส่ห่วง เรื่องของการคุมกำเนิดทางพ่อแม่จะสอน โดยผู้เป็นแม่จะให้ความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ และประกอบกับการรับรู้จากการอบรมก่อนแต่งงาน จากคณะกรรมการมัสยิดจังหวัดปัตตานีจัดอบรม ที่ทำให้วัยรุ่นกลุ่มนี้มีความรู้และทักษะต่างๆเกี่ยวกับ เพศมากกว่าวัยรุ่นที่ยังไม่แต่งงานเพราะ การอบรมก่อนแต่งงานจะสอนเรื่องการวางตัว การมีเพศสัมพันธ์ที่ถูกต้องและปลอดภัย รวมทั้งการป้องกันการตั้งครรภ์และการใช้ถุงยางอนามัย และบุคคลในครอบครัวสอนผ่านการพูดคุยกันในครอบครัวให้วัยรุ่นได้ยิน แต่จะไม่พูดกับวัยรุ่นตรงๆ และพ่อแม่ผู้ปกครองบางท่านแนะนำ ให้วัยรุ่นศึกษาข้อมูลด้วยตัวเองเพื่อให้เกิดความเข้าใจมากขึ้น ส่วนการป้องกันตัว และการขอความช่วยเหลือจากสถานการณ์ที่ไม่เหมาะสมกับเรื่องเพศ พ่อแม่ ผู้ปกครองแนะนำให้พกปากกา ซ้อม คัตเตอร์ กรรไกร ติดตัวไว้เพื่อเป็นอาวุธในการป้องกันตัว และห้ามรับประทานอาหาร และเครื่องดื่มจากบุคคลแปลกหน้าหรือแก้วน้ำของตนที่ตั้งทิ้งไว้ เพื่อป้องกันการวางยาที่ไม่พึงประสงค์ ส่วนพ่อแม่ของวัยรุ่นที่ไม่เคยสอน และพูดคุยทักษะส่วนตัว ในการดูแลสุขภาพทางเพศด้านนี้ ซึ่งวัยรุ่นให้ข้อมูลว่าจะศึกษามาจากอินเทอร์เน็ต หนังสือ สคร ภาพยนตร์ โฆษณา ถามผู้รู้ที่มีประสบการณ์ และส่วนใหญ่มีทักษะทางด้านนี้เพราะจากการไปโรงเรียน ซึ่งเป็นคุณครูที่สอนในรายวิชาเพศศึกษาหรือสุขศึกษา สอนเรื่องเพศสัมพันธ์ การป้องกันการตั้งครรภ์ วิธีการคุมกำเนิด การใช้ถุงยางอนามัย ทำให้ได้พื้นฐานความรู้จากการเรียน ทำให้วัยรุ่น บางคนที่ไม่ได้ศึกษาข้อมูลจากพ่อแม่ ไม่รับทราบถึงทักษะในการดูแลที่เกี่ยวกับเรื่องเพศ ว่าจะต้องทำอะไรเมื่อตกอยู่ในสถานการณ์ดังกล่าว อีกทั้งการสอนทักษะดังกล่าวเป็นสิ่งต้องห้าม สำหรับ ศาสนาอิสลาม อีกทั้งข้อมูลดังกล่าวพบว่าวัยรุ่นบางรายตั้งท้องขณะเรียน และผ่านการทำแท้งโดยที่พ่อแม่ไม่ทราบ ซึ่งทำแท้งโดยใช้ยาสอต จากการหาข้อมูลผ่านอินเทอร์เน็ตแล้วทำแท้งด้วยตัวเองที่บ้าน จากนั้นนำศพของเด็กไปประกอบพิธีและฝังศพซึ่งตัววัยรุ่นเอง

ด้านสังคมและวัฒนธรรม

ตาราง 46 การรับรู้เรื่อง การเที่ยวกลางคืนของวัยรุ่นเป็นเรื่องที่ไม่เหมาะสมในวัยเรียน เช่น การเที่ยวสถานบันเทิงที่ยังไม่เหมาะสมกับวัย (N=397)

การเที่ยวกลางคืนของวัยรุ่นเป็นเรื่องที่ไม่เหมาะสม ในวัยเรียน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
รับรู้จากพ่อแม่ผู้ปกครองในครอบครัว	269	67.8
รับรู้จากแหล่งอื่น	103	25.9
ไม่รับรู้จากแหล่งใด	25	6.3
รวม	397	100

ตาราง 46 ร้อยละของการเที่ยวกลางคืนของวัยรุ่นเป็นเรื่องที่ไม่เหมาะสมในวัยเรียน เช่น การเที่ยวสถานบันเทิงที่ยังไม่เหมาะสมกับวัย พบว่า กลุ่มตัวอย่างมากที่สุดรับรู้จากพ่อแม่ผู้ปกครองในครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 67.8 รองลงมาเป็นกลุ่มตัวอย่างรับรู้จากแหล่งอื่น คิดเป็นร้อยละ 25.9 และกลุ่มตัวอย่างที่ไม่รับรู้จากแหล่งใด คิดเป็นร้อยละ 6.3 ตามลำดับ

โดยข้อมูลที่สอดคล้องกับผลการศึกษาจากผลการการสัมภาษณ์ของวัยรุ่น มีดังนี้

“...แม่บอกว่าถ้าหากเที่ยวที่มีผู้หญิงหมดจะตกเตือนให้ดูแลตัวเองให้ดีๆ อันตรายเยอะด้านนอก...”
(เสาะ, สัมภาษณ์, 2562)

“...พ่อกับแม่ให้อยู่ในกฎระเบียบ เมื่อไปเที่ยวก็ต้องกลับในเวลาที่กำหนด ห้ามกลับดึก หากนอนค้างที่บ้านคนอื่นก็ให้แจ้งด้วย...”
(เอช, สัมภาษณ์, 2562)

“...แม่บอกว่าเมื่อไปเที่ยวก็ต้องกลับในเวลาที่กำหนด ห้ามกลับดึก หากนอนค้างที่บ้านคนอื่นก็ให้แจ้งด้วย...”
(มิง, สัมภาษณ์, 2562)

“...วัยรุ่นจะบอกแม่เรื่องไปเที่ยวกลางคืน ก็จะบอกแม่ตรงๆว่าไปเที่ยว ไปกินเหล้ากับเพื่อน แม่เป็นไทยพุทธ พ่อเป็นอิสลาม แม่ก็จะบอกว่าอย่าเมามาก ไปกับใคร ตอนกลับบ้านก็จะโทรบอกแม่ว่าเที่ยวเสร็จแล้วกำลังจะกลับบ้าน แต่ส่วนพ่อจะไม่รับรู้ เพราะพ่อไม่ชอบแบบนี้ คือเมื่อจะไปเที่ยวแบบนี้ก็จะบอกแม่ แม่ก็จะเข้าใจ แต่ให้เราดูแลตัวเองดีๆ...”
(อา, สัมภาษณ์, 2562)

“...แม่จะให้รายงานแม่ตลอดว่าอยู่ที่ไหน ทำอะไร และหากไปนอนบ้านเพื่อนก็ต้องขอก่อน ไม่ใช่อยู่ดีๆจะไปนอน ก็ไม่ได้...”
(บี, สัมภาษณ์, 2562)

ตาราง 47 การรับรู้เรื่อง สื่อและเทคโนโลยีทำให้วัยรุ่นสามารถติดต่อสื่อสารและนัดเจอกันง่ายขึ้น และเสี่ยงต่ออันตรายต่างๆที่ไม่พึงประสงค์ตามมา (N=397)

สื่อและเทคโนโลยี ทำให้ติดต่อสื่อสารและนัดเจอกันง่ายขึ้น และเสี่ยงต่ออันตรายต่างๆที่ไม่พึงประสงค์	จำนวน (คน)	ร้อยละ
รับรู้จากพ่อแม่ผู้ปกครองในครอบครัว	203	51.1
รับรู้จากแหล่งอื่น	172	43.4
ไม่รับรู้จากแหล่งใด	22	5.5
รวม	397	100

ตาราง 47 ร้อยละของสื่อและเทคโนโลยีทำให้วัยรุ่นสามารถติดต่อสื่อสารและนัดเจอกันง่ายขึ้น และเสี่ยงต่ออันตรายต่างๆที่ไม่พึงประสงค์ตามมา พบว่า กลุ่มตัวอย่างมากที่สุดรับรู้จากพ่อแม่ผู้ปกครองในครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 51.1 รองลงมาเป็นกลุ่มตัวอย่างรับรู้จากแหล่งอื่น คิดเป็นร้อยละ 43.4 และกลุ่มตัวอย่างที่ไม่รับรู้จากแหล่งใด คิดเป็นร้อยละ 5.5 ตามลำดับ

โดยข้อมูลที่สอดคล้องกับผลการศึกษาจากผลการการสัมภาษณ์ของวัยรุ่น มีดังนี้

“...แม่บอกว่าเวลาเล่นโซเชียลชีวิทก็จะบอกให้ลูกพักสายตาบ้างอย่าเล่นหรือดูโทรศัพท์นาน...”

(บัด, สัมภาษณ์, 2562)

“...แม่จะห่วงใช้โซเชียลชีวิทว่าเดี๋ยวจะโดนล่อลวงไปทำไม่ดี การเปิดกล้องคุยกัน เปิดให้เห็นแล้วเขาจะไปแบ็กเมเราได้ แม่ก็บอกอย่าโพสต์โซเชียลชีวิทเยอะนะ เดี่ยวเขาจะเอาภาพเราไปทำแบบไม่ดีอันตรายได้...”

(บี, สัมภาษณ์, 2562)

ตาราง 48 การรับรู้เรื่องเพศของคนเรามักแสดงออกตามค่านิยม ทศนคติ ความเชื่อทางศาสนา ประเพณีและวัฒนธรรม เป็นต้น (N=397)

เรื่องเพศกับการแสดงออกตามค่านิยม ทศนคติ ความเชื่อทางศาสนา ประเพณีและวัฒนธรรม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
รับรู้จากพ่อแม่ผู้ปกครองในครอบครัว	165	41.6
รับรู้จากแหล่งอื่น	182	45.8
ไม่รับรู้จากแหล่งใด	50	12.6
รวม	397	100

ตาราง 48 ร้อยละของเรื่องเพศของคนเรามักแสดงออกตามค่านิยม ทศนคติ ความเชื่อทางศาสนา ประเพณีและวัฒนธรรม เป็นต้น พบว่า กลุ่มตัวอย่างมากที่สุดรับรู้จากแหล่งอื่น คิดเป็นร้อยละ 45.8 รองลงมาเป็นกลุ่มตัวอย่างรับรู้จากพ่อแม่ผู้ปกครองในครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 41.6 และกลุ่มตัวอย่างที่ไม่รับรู้จากแหล่งใด คิดเป็นร้อยละ 12.6 ตามลำดับ

ตาราง 49 ประเด็นการรับรู้จากแหล่งอื่น

เรื่องเพศกับการแสดงออกตามค่านิยม ทศนคติ ความเชื่อทางศาสนา ประเพณีและวัฒนธรรม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
รับรู้จากแหล่งอื่น ๆ ได้แก่		
- รับรู้จากโรงเรียน/ ครู/ แบบเรียน	129	32.49
- รับรู้จากปัจเจกบุคคล	16	4.0
- รับรู้จากสื่อสารมวลชน	37	9.31
รวม	182	45.8

ตาราง 49 สำหรับรายละเอียดในการรับรู้ข้อมูลเรื่องเพศจากแหล่งอื่น ๆ จากตาราง 48 พบว่า กลุ่มตัวอย่างรับรู้ข้อมูลเรื่องเพศจากโรงเรียน/ ครู/ แบบเรียน ในสัดส่วนสูงสุดคิดเป็นร้อยละ 32.49 รองลงมาเป็นกลุ่มตัวอย่างรับรู้ข้อมูลเรื่องเพศจากจากสื่อมวลชนคิดเป็นร้อยละ 9.31 (โดยประกอบด้วยรับรู้จากอินเทอร์เน็ต/ สื่อสังคมออนไลน์/ ละครและหนัง) และกลุ่มตัวอย่างที่รับรู้จาก

ปัจเจกบุคคลคิดเป็นร้อยละ 4.0 (โดยประกอบด้วยรับรู้จากการอบรม เพื่อน หมอ พยาบาล เกสเซอร์ กล่องยา และแฟน) ตามลำดับ

โดยข้อมูลที่สอดคล้องกับผลการศึกษาจากผลการสัมภาษณ์ของวัยรุ่น มีดังนี้

“...มุสลิมจะไม่อนุญาตให้เปิดเผยเรื่องบนเตียงกับใคร...”

(อา, สัมภาษณ์, 2562)

“...เนื่องด้วยวัฒนธรรมของมุสลิมที่ห้ามไม่ให้มีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน...”

(เสาะ, สัมภาษณ์, 2562)

“...วัยรุ่นบอกว่าหากผู้ใหญ่ในชุมชนจับได้ว่าเป็นแฟนกันก็จะจับให้แต่งงานตามประเพณี...”

(บัด, สัมภาษณ์, 2562)

“...แม่แนะนำวิธีการรักษาจักแร้ให้ชาวสะอาดคือ หากไปเห็นไก่ที่ออกไข่จากกัน แต่ไข่ที่ออกมาเปลือกจะต้องนิ่มเพราะบางตัวไม่นิ่มมันจะเป็นเมือกอยู่ให้เอาไปทาทั้งไว้ที่รักแร้ รักแร้จะขาว และมีอีกวิธีคือเมื่ออาบน้ำเสร็จให้เอาหลังมือไปถูกับรักแร้ รักแร้จะขาว...”

(เอส, สัมภาษณ์, 2562)

ตาราง 50 การรับรู้เรื่อง ต้องเรียนรู้การเปลี่ยนแปลงของสังคมและการอยู่ร่วมกันในสังคม (N=397)

เรียนรู้การเปลี่ยนแปลงของสังคมและการอยู่ร่วมกันในสังคม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
รับรู้จากพ่อแม่ผู้ปกครองในครอบครัว	209	52.6
รับรู้จากแหล่งอื่น	159	40.1
ไม่รับรู้จากแหล่งใด	29	7.3
รวม	397	100

ตาราง 50 ร้อยละของการต้องเรียนรู้การเปลี่ยนแปลงของสังคมและการอยู่ร่วมกันใน พบว่ากลุ่มตัวอย่างมากที่สุดรับรู้จากพ่อแม่ผู้ปกครองในครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 52.6 รองลงมาเป็นกลุ่มตัวอย่างรับรู้แหล่งอื่น จาก คิดเป็นร้อยละ 40.1 และกลุ่มตัวอย่างที่ไม่รับรู้จากแหล่งใด คิดเป็นร้อยละ 7.30 ตามลำดับ

โดยข้อมูลที่สอดคล้องกับผลการศึกษาจากผลการสัมภาษณ์ของวัยรุ่น มีดังนี้

“...เราเรียนรู้จากการใช้ชีวิต พ่อแม่ไม่ได้สอน เรียนรู้จากการใช้ชีวิตว่าป้องกันอย่างไร...”

(ทราย, สัมภาษณ์, 2562)

“...แม่พูดถึงการอยู่ในสังคมเพื่อน ควรที่จะปรับตัวเข้าหากัน และคบเพื่อนที่ดี ซึ่งบริเวณ
แถวบ้าน จะมีเด็กที่ติดน้ำกระเทียม พ่อแม่ก็จะบอกว่าอย่าไปยุ่งกับเด็กแบบนั้น...”

(บัด, สัมภาษณ์, 2562)

“...แม่บอกว่าอยู่ในสังคมต้องไม่มีใครมาพูดว่าลูกไม่ดีแบบนั้นแบบนี้ เลือกคบเพื่อนที่ดี ไม่ให้
ผิดหลักศาสนา...”

(อัน, สัมภาษณ์, 2562)

ตาราง 51 การรับรู้เรื่องเพศด้านสังคมและวัฒนธรรม (N=397)

ด้านสังคมและวัฒนธรรม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
รับรู้จากพ่อแม่ผู้ปกครองในครอบครัว	252	63.5
รับรู้จากแหล่งอื่นๆ	105	26.4
ไม่รับรู้จากแหล่งใด	40	10.1
รวม	397	100

ตาราง 51 ร้อยละของการรับรู้เรื่องเพศด้านสังคมและวัฒนธรรม พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่รับรู้จากพ่อแม่ผู้ปกครองคิดเป็นร้อยละ 63.5 รองลงมาคือกลุ่มตัวอย่างที่รับรู้จากแหล่งอื่นๆคิดเป็นร้อยละ 26.4 และกลุ่มตัวอย่างที่ไม่รับรู้จากแหล่งใดคิดเป็นร้อยละ 10.1 ตามลำดับ

ข้อมูลดังกล่าวสอดคล้องกับข้อมูลเชิงคุณภาพ จากข้อมูลการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างด้านสังคมและวัฒนธรรม ผลการศึกษาพบว่า ผู้ปกครองของวัยรุ่นผู้หญิงกล่าวว่า เป็นห่วงเรื่องการใช้อินเทอร์เน็ตที่อันตรายและเป็นภัยใกล้ตัว อาจโดนล่อลวงให้ระวางการคุยเปิดกล้องโทรศัพท์ การลงรูปภาพในสื่อสังคมออนไลน์ต้องลงรูปภาพที่เหมาะสม และให้คำแนะนำสำหรับเพื่อนผู้ชายที่ทักทายทางช่องทางแชทเพื่อจีบวัยรุ่น ซึ่งได้ยินมาจากเพื่อนว่า แฟนเป็นอย่างไร และเมื่อเรื่องดังกล่าวปรึกษาผู้เป็นแม่จึงแนะนำว่าพูดคุยได้ แต่ก็จะต้องตระหนักว่าเป็นเรื่องที่ไม่ดีประโยชน์พยายามให้เห็นข้อเสียและให้ตั้งใจเรียน แต่ก็จะมีวัยรุ่นบางครอบครัวที่ไม่ได้กล่าวถึงสื่อสังคมออนไลน์เนื่องจากพ่อแม่ผู้ปกครองไม่ใช้อินเทอร์เน็ต แต่ก็จะได้ยินจากเพื่อนบ้างว่าสิ่งนั้นคืออะไร รวมทั้งการสร้างข้อตกลงและออกกฎระเบียบสำหรับการเที่ยวกลางคืน ที่จะต้องบอกให้ผู้ปกครองทราบว่าจะไปที่ไหน ทำอะไรและกลับบ้านกี่โมง วัยรุ่นส่วนใหญ่เที่ยวกลางคืน โดยการนั่งร้านอาหารทั่วไปร้านน้ำชา เทียวงานประเพณีต่างๆ และไปบ้านเพื่อน แต่วัยรุ่นบางรายเข้าสถานบันเทิง โดยที่ผู้ปกครองรับทราบและอนุญาตให้เข้าสถานบันเทิง สามารถดื่มเหล้ากับเพื่อนๆได้ แต่จะต้องประมาณตนไม่ให้เมา และต้องระวังตัวและดูแลตัวเองให้ดี แต่ก็จะมีบางส่วนที่พ่อแม่ผู้ปกครองบอกว่าการเที่ยวกลางคืนในรูปแบบของสถานบันเทิงนั้นไม่เหมาะสม รวมทั้งพ่อแม่ผู้ปกครองแนะนำการปรับตัวในการอยู่ร่วมกันในกลุ่มเพื่อนและสังคม จะต้องประพฤติดี เป็นคนดีของสังคม เลือกคบเพื่อนที่ดี มีพฤติกรรมที่ดี และวัยรุ่นบางส่วนให้ข้อมูลว่าเรียนรู้จากการอยู่ในสังคม ยังพบอีกว่า มีความเชื่อว่าการมีบุตรเยอะยิ่งดี ทำให้การทำสิ่งใดประสบความสำเร็จในชีวิต และเชื่อว่าเมื่อเห็นไก่ที่ไข่ออกจากไก่

และต้องเป็นไขที่นํามีเมือกของไก่ติดอยู่ ให้นำมาทาที่รักแร้ทิ้งไว้ จากนั้นล้างออกด้วยน้ำเปล่า จะทำให้รักแร้ขาวสะอาดและไม่มีการอักเสบ

การสื่อสารเรื่องเพศในครอบครัวของกลุ่มตัวอย่าง

เมื่อวิเคราะห์ข้อมูลการสื่อสารเรื่องเพศในครอบครัว แยกเป็นรายข้อและรายด้าน โดยใช้สถิติเชิงพรรณนาดังตาราง

ตารางที่ 52 การสื่อสารเรื่องเพศในครอบครัว (N=397)

การสื่อสารเรื่องเพศในครอบครัว	ระดับการสื่อสาร		
	สื่อสารบ่อยครั้ง (ร้อยละ)	สื่อสารบางครั้ง (ร้อยละ)	ไม่เคยสื่อสาร (ร้อยละ)
1. ผู้ปกครองได้พูดคุย/ให้คำปรึกษาเรื่องการวางตัวให้เหมาะสมกับบทบาททางเพศของตนเอง เช่น การแต่งกาย การพูดจา เป็นต้น	204 (51.40)	169 (42.60)	24 (6.00)
2. ผู้ปกครองได้พูดคุย/ให้คำปรึกษาเรื่องการเปลี่ยนแปลงของร่างกายเมื่อเข้าสู่วัยรุ่น (หน้าอกขยาย ขนที่ขึ้นตามร่างกายที่ต่างๆบนร่างกาย เสียงแตก กลิ่นตัว ประจำเดือน ผื่นเปื่อย การเปลี่ยนแปลงของอวัยวะเพศ)	242 (61.00)	99 (24.90)	56 (14.10)
3. ผู้ปกครองได้พูดคุย/ให้คำปรึกษาเรื่องการดูแลตัวเองเมื่อเข้าสู่วัยรุ่น เช่น การจัดการความต้องการทางเพศ การรักษาความสะอาดของร่างกาย เป็นต้น	209 (52.60)	129 (32.50)	59 (14.90)
4. ผู้ปกครองได้พูดคุย/ให้คำปรึกษาเรื่องวิธีดูแลรักษาทำความสะอาดอวัยวะเพศ	209 (52.60)	106 (26.70)	82 (20.70)
5. ผู้ปกครองได้พูดคุย/ให้คำปรึกษาเรื่องการเกิดการปฏิสนธิและการตั้งครรภ์	171 (43.10)	39 (9.80)	187 (47.10)
6. ผู้ปกครองได้พูดคุย/ให้คำปรึกษาเรื่องวิธีการคุมกำเนิด (ยาเม็ดคุมกำเนิด ยาฉีด ถุงยางอนามัย)	118 (29.70)	34 (8.60)	245 (61.70)
7. ผู้ปกครองได้พูดคุย/ให้คำปรึกษาเรื่องวิธีการป้องกันโรคเอดส์และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์อื่นๆ	116 (29.20)	36 (9.10)	245 (61.70)
8. ผู้ปกครองได้พูดคุย/ให้คำปรึกษากฎหมายและถ้ามีการตั้งครรภ์จะหาทางออกอย่างไร	84 (21.20)	45 (11.30)	268 (67.50)
9. ผู้ปกครองได้พูดคุย/ให้คำปรึกษาเรื่องการวางตัวกับคู่อุปถัมภ์หรือมีคู่อุปถัมภ์อยู่แล้ว	168 (42.30)	91 (22.90)	138 (34.80)

ตารางที่ 52 การสื่อสารเรื่องเพศในครอบครัว (N=397) (ต่อ)

การสื่อสารเรื่องเพศในครอบครัว	ระดับการสื่อสาร		
	การสื่อสารเรื่องเพศในครอบครัว		
	สื่อสารบ่อยครั้ง (ร้อยละ)	สื่อสารบางครั้ง (ร้อยละ)	ไม่เคยสื่อสาร (ร้อยละ)
10. ผู้ปกครองได้พูดคุย/ให้คำปรึกษาเรื่องการวางตัวกับเพื่อนต่างเพศที่ไม่ใช่คู่รัก	209 (52.60)	113 (28.50)	75 (18.90)
11. ผู้ปกครองได้พูดคุย/ให้คำปรึกษาเรื่องการเลือกคู่ครองที่เหมาะสม	195 (49.10)	134 (33.80)	68 (17.10)
12. ผู้ปกครองได้พูดคุย/ให้คำปรึกษาเรื่องร่างกายของเรา เรื่องระบบสืบพันธุ์ชาย/หญิง	160 (40.30)	52 (13.10)	185 (46.60)
13. ผู้ปกครองได้พูดคุย/ให้คำปรึกษาเรื่องความสัมพันธ์ทางเพศระหว่างเพศเดียวกัน (ชายรักชาย หญิงรักหญิง)	150 (37.80)	48 (12.10)	199 (50.10)
14. ผู้ปกครองได้พูดคุย/ให้คำปรึกษาเรื่องการมีแฟนหรือการไม่มีแฟน	198 (49.90)	117 (29.50)	82 (20.70)
15. ผู้ปกครองได้พูดคุย/ให้คำปรึกษาเรื่องความรักและความผิดหวัง	192 (48.40)	94 (23.70)	111 (28.00)
16. ผู้ปกครองได้พูดคุย/ให้คำปรึกษาเรื่องวัยที่เหมาะสมจะมีเพศสัมพันธ์ที่เหมาะสมและปลอดภัย	170 (42.80)	76 (19.10)	151 (38.0)
17. ผู้ปกครองได้พูดคุย/ให้คำปรึกษาแนะนำเรื่องหนังสือหรือสื่อเกี่ยวกับเรื่องเพศที่ไม่ใช่สื่อลามก	137 (34.50)	52 (13.10)	208 (52.40)
18. ผู้ปกครองได้พูดคุย/ให้คำปรึกษาเรื่องภาพโป๊ สื่อโป๊ (หนังสือ/วิดีโอ/อินเทอร์เน็ต/หนังสือ/นิตยสาร/การ์ตูน)	120 (30.20)	29 (7.30)	248 (62.50)
19. ผู้ปกครองได้พูดคุยแนะนำ การระมัดระวังต่อการรับรู้เรื่องเพศกับสิ่งที่มาับสื่อออนไลน์	186 (46.90)	77 (19.40)	134 (33.70)
20. ผู้ปกครองได้พูดคุย/ให้คำปรึกษาเรื่องทักษะชีวิตที่ใช้ในการเอาตัวรอดจากสถานการณ์ไม่พึงปรารถนาต่างๆ เช่น การปฏิเสธการมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนหรือคนรัก การหลีกเลี่ยงจากสถานการณ์เสี่ยงต่อการถูกคุกคามทางเพศ	162 (40.80)	133 (33.50)	102 (25.70)

ตาราง 52 เมื่อแยกรายชื่อของร้อยละ ของการสื่อสารเรื่องเพศในครอบครัวในครอบครัวมุสลิมที่มีการสื่อสารบ่อยหรือประจำ โดยแยกรายชื่อ พบว่า เรื่องที่วัยรุ่นสื่อสารกับผู้ปกครองมาก

ที่สุดคือ เรื่องการเปลี่ยนแปลงของร่างกายเมื่อเข้าสู่วัยรุ่น (หน้าอกขยาย ขนที่ขึ้นตามที่ต่างๆบนร่างกาย เสียงแตก กลืนตัว ประจำเดือน ผื่นเปื่อยก การเปลี่ยนแปลงของอวัยวะเพศ)คิดเป็นร้อยละ 61.0 รองลงมากลุ่มตัวอย่างที่สื่อสารเรื่องการดูแลตัวเองเมื่อเข้าสู่วัยรุ่น เช่น การจัดการความต้องการทางเพศ การรักษาความสะอาดของร่างกาย เป็นต้น เรื่องวิธีดูแลรักษาทำความสะอาดอวัยวะเพศ และเรื่องการวางตัวกับเพื่อนต่างเพศที่ไม่ใช่คู่รักที่มีการสื่อสารเท่ากันคิดเป็นร้อยละ 52.6 และกลุ่มตัวอย่างที่สื่อสารเรื่องกฎหมายและถ้ามีการตั้งครรภ์จะหาทางออกอย่างไรน้อยที่สุดคิดเป็นร้อยละ 21.2

เมื่อแยกรายข้อของร้อยละการสื่อสารเรื่องเพศในครอบครัวมุสลิม ที่มีการสื่อสารในครอบครัวมีการสื่อสารบางครั้ง พบว่า เรื่องที่วัยรุ่นสื่อสารกับผู้ปกครองมากที่สุดคือ เรื่องการวางตัวให้เหมาะสมกับบทบาททางเพศของตัวเอง เช่น การแต่งกาย การพูดจา เป็นต้น จำนวน 169 คน คิดเป็นร้อยละ 42.6 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด รองลงมาเรื่องการเลือกคู่ครองที่เหมาะสม จำนวน 134 คน คิดเป็นร้อยละ 33.8 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด และสำหรับเรื่องทีน้อยที่สุดเรื่องสื่อลามกไม่เหมาะสม (หนัง/วิดีโอ/อินเทอร์เน็ต/หนังสือ/นิตยสาร/การ์ตูน) จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 7.3 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

เมื่อแยกรายข้อของร้อยละของการสื่อสารเรื่องเพศในครอบครัว ที่มีการสื่อสารเรื่องเพศในครอบครัวที่ระดับการสื่อสารบางครั้ง พบว่า เรื่องที่วัยรุ่นสื่อสารกับผู้ปกครองสูงสุดคือ เรื่องกฎหมายและถ้ามีการตั้งครรภ์จะหาทางออกอย่างไร จำนวน 268 คน คิดเป็นร้อยละ 67.5 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด รองลงมาเรื่องสื่อลามกไม่เหมาะสม (หนัง/วิดีโอ/อินเทอร์เน็ต/หนังสือ/นิตยสาร/การ์ตูน) จำนวน 248 คน คิดเป็นร้อยละ 62.5 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด และสำหรับเรื่องที่มีการสื่อสารน้อยที่สุด คือ เรื่องการวางตัวให้เหมาะสมกับบทบาททางเพศของตัวเอง เช่น การแต่งกาย การพูดจา เป็นต้น จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 6.0 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

ตาราง 53 ระดับการสื่อสารเรื่องเพศ (N=397)

การสื่อสาร	จำนวน (คน)	ร้อยละ
การสื่อสารเรื่องเพศในครอบครัวระดับต่ำ	151	38.0
การสื่อสารเรื่องเพศในครอบครัวระดับปานกลาง	190	47.9
การสื่อสารเรื่องเพศในครอบครัวระดับสูง	56	14.1
รวม	397	100

ตาราง 53 ร้อยละของการสื่อสารเรื่องเพศของวัยรุ่นในครอบครัว โดยแยกคะแนนเป็น 3 กลุ่ม คือ การสื่อสารเรื่องเพศของวัยรุ่นกับผู้ปกครองในระดับต่ำ ปานกลางและสูง ซึ่งพบว่า การสื่อสารเรื่องเพศของวัยรุ่นในครอบครัว มากที่สุดอยู่ในระดับต่ำ จำนวน 151 คน คิดเป็นร้อยละ 38 รองลงมาระดับกลาง จำนวน 190 คน คิดเป็นร้อยละ 47.9 และระดับสูงจำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 14.1 ตามลำดับ

โดยข้อมูลจากการสัมภาษณ์ของวัยรุ่นเกี่ยวกับการสื่อสารเรื่องเพศในครอบครัวมุสลิม
มีดังนี้

ความเข้าใจเกี่ยวกับการสื่อสารเรื่องเพศของวัยรุ่น

“...วัยรุ่นเข้าใจว่าเป็นการให้ความรู้เกี่ยวกับเพศ เรื่อง ชาย หญิง เป็นการเปิดอกคุยกันมากกว่าการ
สอนพื้นที่ๆ จะมองถึงเรื่องการมีอะไรกัน...”

(เอช, สัมภาษณ์, 2562)

“...วัยรุ่นบอกว่าเป็นการเปิดอกคุยกันระหว่างคนที่มีความรู้กับคนที่ไม่มีความรู้ในเรื่องเพศ...”

(เอช, สัมภาษณ์, 2562)

“...เราคิดว่าเป็นเรื่องการแต่งงาน ตามขนบธรรมเนียมประเพณี แต่ด้วยความที่เป็นสากลเข้ามาและ
เด็กก็โตขึ้น เรื่องเพศสัมพันธ์ก็ไม่ใช่เรื่องน่าอายสำหรับเด็ก ทำให้เด็กมีอะไรกันแล้วค่อยแต่งงาน แต่
ตามหลักมุสลิมนั้นไม่ได้เพราะจะถือเป็นเรื่องที่บาป...”

(อา, สัมภาษณ์, 2562)

“...ผมเข้าใจว่าเป็นเรื่องความเท่าเทียมกันทางเพศ ไม่มีการแบ่งระดับของเพศ เป็นการอยู่ร่วมกัน...”

(อัน, สัมภาษณ์, 2562)

“...ผมว่าเรื่องอารมณ์ ความอยากมีอะไร...”

(บัด, สัมภาษณ์, 2562)

จากข้อมูลการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างความเข้าใจ เกี่ยวกับการสื่อสารเรื่องเพศของวัยรุ่น
ผลการศึกษาพบว่า วัยรุ่นมีความเข้าใจเกี่ยวกับการสื่อสารเรื่องเพศของวัยรุ่นว่า เป็นกระบวนการ
พูดคุยระหว่างคน 2 คนขึ้นไปที่มีเพศเดียวกันและเพศตรงข้ามกันในการสื่อสารเรื่องเพศ โดยผ่านการ
แลกเปลี่ยนคำพูด ตัวอักษร สัญลักษณ์ หรือข่าวสารระหว่างกัน และเป็นการแสดงออกจากแววตา
สีหน้า และท่าทางที่สื่อสารระหว่างกันทั้งบุคคลที่มีความรู้และไม่มีความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ ซึ่งพูดถึง
การให้ความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศชาย เพศหญิง อารมณ์ ความรู้สึก การเปลี่ยนแปลงของร่างกาย
ความเท่าเทียมทางเพศไม่มีการแบ่งแยกเพศ การแต่งตัว และการอยู่ร่วมกันบนความหลากหลาย
ทางเพศ แต่สำหรับบางส่วนมีความเข้าใจว่า เป็นเรื่องของกรณีเพศสัมพันธ์การแต่งงาน
ตามขนบธรรมเนียมประเพณี แต่ด้วยความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและในสังคมที่เด็กมีพัฒนาการ
เติบโตอย่างรวดเร็ว ซึ่งวัยรุ่นคิดว่าเรื่องเพศสัมพันธ์ก็ไม่ใช่เรื่องที่น่าอายสำหรับเด็ก ซึ่งทำให้เด็ก
มีเพศสัมพันธ์ก่อนที่จะแต่งงาน แต่ไม่ได้หมายความว่าผู้หญิงและผู้ชาย จะสามารถมีเพศสัมพันธ์กันได้
ตามความพอใจ ซึ่งจะต้องอยู่บนพื้นฐานความถูกต้อง

วิถีความเป็นมุสลิมกับเรื่องเพศ

“...เราว่าเป็นเรื่องเพศมุสลิมไม่ออกมาเปิดเผยในที่สาธารณะสักเท่าไร จะน้อยมาก...”

(เสาะ, สัมภาษณ์, 2562)

“...วัยรุ่นบอกว่ามันไม่ใช่เรื่องแปลก เพราะมุสลิมตามหลักศาสนาเขาก็สอนอย่างถูกต้อง สอนว่าเพศเป็นอย่างไร ผู้หญิงกับผู้ชายแต่งตัวอย่างไร วางตัวอย่างไร เมื่ออยู่กับเพศตรงข้ามทำอะไรได้บ้าง ไม่ได้บ้าง หากเป็นสามีภรรยา เมื่อเราอยู่คนเดียวควรแต่งตัวอย่างไรในการออกไปเจอสังคม...”

(เอช, สัมภาษณ์, 2562)

“...ผมว่าเป็นการเปิดอกคุยกันมากกว่าการสอนพื้นที่ เด็ก 3 จังหวัดไม่ค่อยเข้าใจเรื่องเพศเท่าไร แต่จะมองถึงเรื่องการเมืองอะไรกัน เด็กยังไม่เข้าใจ ซึ่งเรื่องเพศว่าเป็นเรื่องสากล เป็นเรื่องที่ต้องยอมรับกันได้ ไม่ใช่จะอนุญาตให้ผู้หญิงหรือผู้ชายทำอะไรกันก็ได้ แต่ก็ต้องอยู่บนพื้นฐานและบริบทของพื้นที่...”

(เอช, สัมภาษณ์, 2562)

“...วัยรุ่นกล่าวว่ามุสลิมมีการสอนตั้งแต่เด็กๆ แล้วเกี่ยวกับเรื่องเพศ เป็นเรื่องที่สำคัญสำหรับมุสลิม...”

(มิง, สัมภาษณ์, 2562)

“...น้องว่าเป็นเพราะสังคมที่ได้อยู่กันคะ คือวัยรุ่นผู้หญิงกับวัยรุ่นผู้ชายคลุกคลีกันมากนักรู้ต่างคนต่างอยู่ ในการเรียนก็จะแยกกันคะ ผู้ชายอาจจะเจอได้บางครั้ง เจอกับผู้ชายเหมือนมีกำแพงกั้นกลางว่าอย่าไปใกล้ชิดกับผู้ชาย ว่าหนูทำตัวอย่างไรถึงจะเหมาะสมในสายตาคนรอบข้าง ไม่อ้อร้อจนเกินไป...”

(เอ, สัมภาษณ์, 2562)

“...ผมว่าตามหลักมุสลิม หากพูดถึงเรื่องนี้เป็นการแบ่งแยกกันก็ได้เพราะ เพศชายส่วนใหญ่จะให้เกิดกับเพศหญิง การที่ผู้ชายมองผู้หญิงเป็นสิ่งที่ไม่ดี เป็นเรื่องต้องห้ามของศาสนาอิสลาม หากมองผู้หญิงและทำให้เกิดความรู้สึกที่ไม่ดีก็จะผิด ต้องไม่ละเมิดสิทธิซึ่งกันและกัน ให้เกียรติกัน...”

(อัน, สัมภาษณ์, 2562)

“...เราว่าเรื่องเพศของมุสลิมไม่ได้เลย ห้ามอยู่ด้วยกัน หากอยู่ด้วยกันต้องนิกะห์ก่อน (แต่งงาน) จะมีขอบเขตของมุสลิม...”

(บี, สัมภาษณ์, 2562)

จากข้อมูลการสัมภาษณ์ กลุ่มตัวอย่างวิถีความเป็นมุสลิมกับเรื่องเพศ ผลการศึกษาพบว่า วิถีความเป็นมุสลิมกับเรื่องเพศวัยรุ่น ให้ความสำคัญกับเรื่องเพศ เป็นเรื่องละเอียดอ่อนและเป็นเรื่องที่ไม่สามารถเปิดเผยในที่สาธารณะได้ อีกทั้งมีขอบเขตและข้อจำกัดในการดำเนินชีวิต ซึ่งตามหลักศาสนาการสอนเรื่องเพศในมุสลิม ต้องอยู่บนพื้นฐานตามหลักคำสอนของศาสนาอิสลามอย่างเคร่งครัด มุสลิมมีการสอนเรื่องเพศตั้งแต่เด็กๆ แล้วเกี่ยวกับเรื่องเพศ พ่อแม่จะสอนและปลูกฝังตั้งแต่

เด็กๆ ทั้งการวางตัวกับเพศเดียวกันและต่างเพศเป็นอย่างไร การแต่งตัวของมุสลิมผู้หญิงจะต้องคลุมผ้าฮิญาบ และการแต่งกายจะต้องแต่งตัวมิดชิดทั้งผู้หญิงและผู้ชาย รวมทั้งการแตะเนื้อต้องตัวก็ไม่สามารถแตะเนื้อต้องตัวได้ระหว่างผู้ชายกับผู้หญิง ซึ่งวัยรุ่นผู้หญิงและผู้ชายจะต่างคนต่างอยู่ในกลุ่มของเพื่อนที่มีเพศเดียวกัน เมื่อเจอกับผู้ชายจะสร้างเกราะป้องกันสำหรับตัวเองว่า อย่าไปใกล้ชิดกับผู้ชาย ทำให้ไม่รู้จะวางตัวอย่างไรถึงจะเหมาะสมในสายตาคนรอบข้าง เพราะบุคคลที่ไม่ใช่คนที่เราแต่งงานด้วยไม่สามารถอยู่ด้วยกันในระยะใกล้กันได้ เพราะจะผิดหลักศาสนาอิสลาม แต่หากมีจุดมุ่งหมายด้านการเรียนหรือกิจกรรมต่างๆ สามารถอยู่ด้วยกันหลายคนในที่โล่ง ไม่เป็นมุฮัมมัดกลับสายตาผู้คนนั้นได้ ซึ่งโดยเฉพาะเรื่องการอยู่ด้วยกัน ระหว่างผู้หญิงและผู้ชายที่มีข้อจำกัด ในการอยู่ด้วยกันมากที่สุด และการมีเพศสัมพันธ์ของอิสลามจะต้องผ่านการแต่งงานถึงจะมีเพศสัมพันธ์ได้ ซึ่งจะมีแค่ส่วนน้อยที่มีเพศสัมพันธ์กันก่อนที่จะแต่งงานกัน และยังให้ความเห็นว่าความกล้าแสดงออกต่อเพศตรงข้ามของเด็กมีเพิ่มมากขึ้นจากอดีต ความเขินอายมีน้อยลง รวมทั้งเทคโนโลยีที่ทันสมัยและเข้าถึงง่ายทำให้วิถีความเป็นมุสลิมเริ่มเปลี่ยนไป ทำให้เด็กแสดงกิริยาท่าทาง อากาห์ สีหน้า แววตาที่ต่างกับในอดีต ที่ต้องเรียบร้อยและมีความเขินอายกับการมองเพศตรงข้าม

การสื่อสารเรื่องเพศในครอบครัวมุสลิม

“...หนูว่าครอบครัวส่วนใหญ่ไม่ได้ให้ความสำคัญกับเรื่องนี้ เพราะคิดว่าลูกของตัวเองไม่ได้เกี่ยวข้องกับเรื่องนี้...”

(เอ, สัมภาษณ์, 2562)

“...เรามองว่าส่วนน้อยที่จะสอนเรื่องนี้ ไม่ค่อยได้พูดเรื่องแบบนี้...”

(อา, สัมภาษณ์, 2562)

“...ผมคิดว่าไม่ค่อยคุยกันในครอบครัว คุยน้อยลง พ่อแม่ส่วนใหญ่จะทำงานมากกว่ากลับมาบ้านและสนใจลูก เนื่องจากเศรษฐกิจตกต่ำ หรือมีอะไรมากระทบทางด้านการเงินในครอบครัว...”

(อัน, สัมภาษณ์, 2562)

“...ผมไม่ค่อยได้พูดคุยในครอบครัว เพราะพ่อแม่ทำงาน ส่วนตัวลูกก็เรียน คือพ่อแม่จะส่งไปเรียนที่โรงเรียนประจำตั้งแต่มัธยม ทำให้การพูดคุยน้อยลง...”

(บัด, สัมภาษณ์, 2562)

“...เราว่าปัจจุบันนี้ยังไม่ให้ความสำคัญเท่าไร เขาจะปล่อยเด็กมากกว่า พ่อแม่ไม่ให้ความสำคัญ ไม่ค่อยได้ปลูกฝังให้มีความรักกันจนสงวนตัว อย่างเช่นเด็กแว้น ที่ขี่รถมอเตอร์ไซด์ซ้อนท้ายกันตามท้องถนน...”

(พิบั่น, สัมภาษณ์, 2562)

จากข้อมูลการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างการสื่อสารเรื่องเพศในครอบครัวมุสลิม ผลการศึกษาพบว่า วัยรุ่นในครอบครัวมุสลิมได้ให้ความเห็นถึงการสื่อสารเรื่องเพศในครอบครัวมุสลิมว่า ส่วนใหญ่

ในครอบครัวยังไม่ได้ให้ความสำคัญในการพูดเรื่องเพศในครอบครัวเท่าที่ควร จะมีวัยรุ่นแค่บางครอบครัวเท่านั้นที่จะสอนและพูดคุยเกี่ยวกับเรื่องเพศและพ่อแม่มีความใกล้ชิด สนับสนุนกับลูกเปรียบดังเพื่อนในการพูดคุย และวัยรุ่นบางส่วนให้ความเห็นว่าการพูดคุยเรื่องเพศกับพ่อแม่ผู้ปกครองเป็นเรื่องที่ยาก ไม่กล้าพูด กลัว ต้องเรียนรู้จากที่อื่น และการสอนเรื่องเพศในครอบครัวมีการแสดงออกหรือแลกเปลี่ยนความคิดเห็นน้อยมาก โดยที่วัยรุ่นให้เหตุผลเพิ่มเติมว่า พ่อแม่ผู้ปกครองคิดว่าการส่งบุตรหลานของตนไปเรียนที่โรงเรียน คุณครูคงจะสอนมาแล้วจากห้องเรียนและหนังสือเรียน จึงไม่ค่อยได้พูดคุยเรื่องเพศกับลูกเท่าไรและพ่อแม่ผู้ปกครอง ต้องออกไปทำงานนอกบ้านเพื่อหาเลี้ยงชีพในครอบครัว ซึ่งต้องออกจากบ้านแต่เช้าและกลับมาถึงที่บ้านก็มืดค่ำแล้ว ทำให้วัยรุ่นเห็นความต่าง ระหว่างครอบครัวฝรั่งที่มีการสอนเรื่องเพศให้กับวัยรุ่นในครอบครัว แต่ถึงอย่างนั้นวัยรุ่นก็มองว่าการพูดคุยเรื่องเพศเป็นเรื่องที่สำคัญในการดำเนินชีวิต ทุกคนจะต้องนั่งคุยกันและเข้าใจซึ่งกันและกันระหว่างพ่อแม่และลูก

บุคคลที่สื่อสารเรื่องเพศในครอบครัว

“...ผมส่วนใหญ่จะคุยกับแม่มากกว่าเพราะสนิทกับแม่ที่สุดในบ้าน หากรู้สึกผิดหวังหรือเสียใจก็จะพูดคุยกับแม่คนแรก...”

(อัน, สัมภาษณ์, 2562)

“...เราไม่เคยพูดกับพ่อแม่ เพราะเราไปโรงเรียน ที่โรงเรียนก็สอนมา พ่อแม่ไม่ต้องบอกเพราะส่งเราไปเรียนมาแล้ว ก็เลยไม่ค่อยถามเรื่องเพศเท่าไร คือเมื่อจบ ป.6 ก็ออกจากบ้านไปอยู่หอพักจนจบ ม.6 จบ ม.6 ก็เข้ามาหาลัย...”

(เอช, สัมภาษณ์, 2562)

“...หนูจะพูดคุยกับพ่อแม่ พี่สาว พี่ชาย น้าสะไภ้ และลูกพี่ลูกน้องที่เป็นผู้หญิง...”

(เอ, สัมภาษณ์, 2562)

“...เราจะพูดกับพี่สาว แต่เรื่องเพศจะพูดคุยกับญาติพี่น้องวัยเดียวกันมากกว่า แต่หากเป็นเรื่องอกหักก็จะกลับไปพูดคุยกับคนในครอบครัวอยู่ดี เพราะคิดว่าคนอื่นคงช่วยเราไม่ได้หรอก เขาจะให้กำลังใจเราทำให้ผ่านเหตุการณ์ไปได้...”

(บี, สัมภาษณ์, 2562)

จากข้อมูลการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างบุคคลที่สื่อสารเรื่องเพศในครอบครัว ผลการศึกษาพบว่า บุคคลที่จะพูดคุยเรื่องเพศด้วย บางครอบครัวคือ พ่อ แม่ พี่สาว พี่ชาย ปู่ ย่า ตา ยาย ลุง น้า น้าสะไภ้ และลูกพี่ลูกน้อง ซึ่งบุคคลที่สื่อสารเรื่องเพศมากที่สุดจะสื่อสารกับผู้เป็นแม่มากกว่าให้เหตุผลว่ามีความสนิทสนมกับแม่ในการพูดคุยเรื่องเพศ ส่วนวัยรุ่นที่ไม่ได้อยู่กับพ่อแม่จะปรึกษาหรือพูดคุยเรื่องเพศกับยาย และพี่น้องที่คอยให้คำแนะนำเรื่องต่างๆ และยังเป็นบุคคลในครอบครัวที่มีความไวใจการการพูดเรื่องเพศด้วย และบางคนให้ข้อมูลเพิ่มเติมว่าส่วนใหญ่ไม่ค่อยได้สื่อสารเรื่องเพศกับบุคคลในครอบครัวมากเท่าไร แต่ก็มีบางส่วนที่ไม่เคยพูดคุยเรื่องเพศกับพ่อแม่

การสื่อสารเรื่องเพศกับพ่อแม่ผู้ปกครองในครอบครัวมุสลิม

“...แม่จะเตือนเรื่องการคบหาที่มีความสัมพันธ์ลึกซึ้งเกินไป...”

(อา, สัมภาษณ์, 2562)

“...แม่พูดถึงเกี่ยวกับสรีระการแต่งกาย การแต่งกายต้องเรียบร้อย ห้ามใส่กางเกงรัดรูป ห้ามใส่กางเกงขาเดฟและกางเกงขาสั้น...”

(มิง, สัมภาษณ์, 2562)

“...ยายกับแม่คุยเรื่องการอยู่ร่วมกันกับเพื่อน ครอบครัว และการอยู่ร่วมกันกับบุคคลภายนอก ครอบครัว การมีเพศสัมพันธ์ การป้องกันตัวเอง รวมถึงกิริยามารยาท...”

(ทราย, สัมภาษณ์, 2562)

“...แม่ผมห้ามการปฏิบัติตัวที่ไม่ดี...”

(บัด, สัมภาษณ์, 2562)

จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างวัยรุ่น กับความหมายการพูดคุยเรื่องเพศกับพ่อแม่ผู้ปกครอง ผลการศึกษาพบว่า สำหรับการสื่อสารเรื่องเพศกับพ่อแม่ผู้ปกครองนั้น เป็นปฏิกริยาในการแสดงออก และแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และความรู้สึกระหว่างวัยรุ่นกับพ่อแม่ ผู้ปกครองในการพูดคุยกัน ที่มีความเกี่ยวข้องกับตัววัยรุ่นและผู้ปกครอง แต่ส่วนใหญ่จะตักเตือนอบรมสั่งสอนวัยรุ่นให้กระทำตัวได้เหมาะสมและถูกต้องตามที่พ่อแม่ผู้ปกครองต้องการ อาทิเช่น ความเป็นผู้หญิงและผู้ชาย การเปลี่ยนแปลงของร่างกาย การแต่งตัวที่เหมาะสม อารมณ์ ความรู้สึก พฤติกรรม การมีเพศสัมพันธ์ กิริยามารยาทของวัยรุ่น รวมทั้งการอยู่ร่วมกันของเพื่อนเพศเดียวกันและเพื่อนต่างเพศ และยังให้ความเห็นว่าการปฏิบัติตัวที่ไม่ดี โดยตั้งอยู่บนสังคม วัฒนธรรม ประเพณีและความถูกต้องตามหลักศาสนาอิสลาม

การเข้าไปพูดคุยเรื่องเพศกับพ่อแม่ผู้ปกครอง

“...เราต้องคุยตรงไปเลยถ้าหากมีปัญหาหรืออยากรู้อะไรจากพ่อแม่ เขาจะได้ชี้แนะให้แก้ไขได้ถูกจุด หากคุยกันอ้อมๆ เราอาจจะเข้าใจเป็นอย่างอื่น...”

(เสาะ, สัมภาษณ์, 2562)

“...เมื่อเราสงสัยอะไรควรถามตรงๆไปเลย...”

(มิง, สัมภาษณ์, 2562)

“...หนูว่าควรพูดตรงๆไปเลย ถึงแม้ว่าจะพูดอ้อมๆยังไง พ่อแม่ก็รู้เรื่องอยู่ดี พ่อแม่ก็ผ่านอะไรมามากมายกว่าเรา...”

(เอ, สัมภาษณ์, 2562)

“...เราต้องพูดตรงๆ หากมีอะไรก็จะปรึกษาพ่อแม่ไปเลย หากวัยรุ่นอยากแต่งงานก็ให้บอกพ่อแม่ไปเลย...”

(บัด, สัมภาษณ์, 2562)

“...เราพูดเรื่องแบบนี้เมื่อมีปัญหา เมื่อเรารู้สึกไม่ดี ก็จะเล่าให้พ่อแม่ฟังว่าเกิดอะไรขึ้น ก็จะยกเหตุการณ์ให้ฟังว่า มีเพื่อนคนหนึ่งแต่สมมุติเป็นคนอื่น แต่เป็นเรื่องของเรา...”

(บี, สัมภาษณ์, 2562)

จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างวัยรุ่นกับวิธีการพูดคุยเรื่องเพศ กับพ่อแม่ผู้ปกครอง ผลการศึกษาพบว่า วัยรุ่นส่วนใหญ่ให้ความคิดเห็นว่า ควรพูดเรื่องเพศตรงๆกับพ่อแม่ผู้ปกครอง อธิบายหรือเล่าเหตุการณ์และสิ่งที่อยากรู้และสงสัย เพื่อที่จะได้รับข้อมูลที่ตรงประเด็น และสามารถแก้ไขปัญหาได้อย่างตรงตามเป้าประสงค์ที่วัยรุ่นต้องการ บางคนเลือกที่จะพูดอ้อมๆ ไม่กล้าพูดตรงๆ แต่วัยรุ่นบางคนกล่าวว่าหากพูดคุยเรื่องเพศแบบอ้อมๆ ทำให้เกิดการเข้าใจผิดระหว่างวัยรุ่นกับผู้ปกครอง และเกิดความคลาดเคลื่อนในข้อมูลและสิ่งที่วัยรุ่นจะต้องการสื่อถึงพ่อแม่ผู้ปกครองได้

รูปแบบการสื่อสารเรื่องเพศ

“...ตัวเราเองหากมีเหตุการณ์หรือตัวเราเองไปเจอเหตุการณ์มาก่อน ซึ่งเราจะพูดตรงๆกับพ่อแม่เลย ยกตัวอย่างให้เราเห็นคือเรื่องการท้องก่อนแต่ง คือเรื่องแบบรอบๆบ้าน ละแวกบ้าน...”

(เสาะ, สัมภาษณ์, 2562)

“...แม่จะเปรียบเทียบให้เห็นกับลูกคนอื่นในละแวกบ้าน...”

(มิง, สัมภาษณ์, 2562)

“...หนูกับยายจะพูดคุยกันตรงๆ ถามตรงๆว่าเคยมีอะไรกับผู้ชายแล้วหรือยัง หากจะมีก็ต้องใส่ถุงยาง...”

(ทราย, สัมภาษณ์, 2562)

“...หนูจะพูดอ้อมก่อนถึงจะพูดตรงๆในสิ่งที่หนูอยากรู้ ก็จะพูดประมาณว่าหากเป็นเหตุการณ์แบบนี้กับแม่จะทำยังไง...”

(เอ, สัมภาษณ์, 2562)

“...แม่จะชี้ให้เห็นว่า นี่เขาอยู่กับแฟนแล้วเขาก็ท้อง...”

(อา, สัมภาษณ์, 2562)

“...แม่ชี้ตัวอย่างให้เห็นว่าแบบนั้นไม่ดีห้ามทำ เปิดพื้นที่ให้คุย แต่ตัวเราเองไม่ค่อยถามพ่อแม่...”

(อัน, สัมภาษณ์, 2562)

“...พ่อกับแม่จะพูดตรงๆ แล้วก็ชี้ตัวอย่างให้เห็น คือ มีเพื่อนแถวบ้านมีอะไรกัน
พ่อแม่ก็ห้ามเลยว่าอย่าทำแบบนั้น...”

(บัด, สัมภาษณ์, 2562)

“...แม่จะยกตัวอย่างให้ดู หากกระทำตัวแบบนี้จะเป็นอย่างไร ช่วงตอน ม.6 จะมีเพื่อนท้อง ซึ่งแม่ก็
เตือนอยู่เสมอว่าเป็นยังไง แล้วเห็นแล้วยังว่าผลเป็นอย่างไร คอยดูนะตอนท้องเกิดออกมาใครเลี้ยงอีก
ก็มีะ (แม่) ไหนจะหลาน ลูกแฟนลูกอีก เห็นไหมว่าผลจะตกอยู่ที่ใคร หากเรากระทำตัวแบบนี้
พ่อแม่จะเดือดร้อน เรียนหนังสือก็ไม่ได้เรียน...”

(บี, สัมภาษณ์, 2562)

“...เราพูดตรงๆกับพ่อแม่ เขาก็จะชี้ตัวอย่างให้เห็น เรื่องของการมีแฟน การที่ด้วยกันระหว่างชายและ
หญิงนั้นไม่ดี...”

(พีบั้น, สัมภาษณ์, 2562)

จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างวัยรุ่น ถึงรูปแบบการสื่อสารเรื่องเพศกับพ่อแม่หรือผู้ปกครอง ผลการศึกษาพบว่า วัยรุ่นหลายคนกล่าวว่า การพูดคุยระหว่างพ่อแม่ผู้ปกครอง ผู้ปกครองจะเป็น ผู้เปิดพื้นที่ในการสื่อสารก่อน ส่วนใหญ่มีรูปแบบการสื่อสารและการรับรู้จากการยกตัวอย่างเหตุการณ์ หรือสถานการณ์ต่างๆ จากเด็กวัยรุ่นข้างบ้านที่อยู่ในอายุรุ่นราวคราวเดียวกัน จะยกตัวอย่าง พฤติกรรมดังกล่าวที่ดีและไม่ดีให้ฟัง อาทิเช่น การมีเพศสัมพันธ์ การท้องก่อนแต่งของวัยรุ่นข้างบ้าน การแยกทางของวัยรุ่นหลังคลอดลูกแล้ว การแต่งกาย ยกตัวอย่างเช่น ใส่เสื้อผ้าที่ไม่เหมาะสม กับขนาดของร่างกายและเห็นสัดส่วนต่างๆของร่างกาย อีกทั้งชี้ให้เห็นถึงการมีแฟนและอยู่ด้วยกัน ระหว่างผู้ชายและผู้หญิงนั้นไม่ดี ซึ่งเป็นการเปรียบเทียบวัยรุ่นให้เห็นตัวอย่างที่ดี หากกระทำตัว ดังกล่าวจะส่งผลอย่างไรกับตัวเราเอง และกับบุคคลใดบ้างหากกระทำตัวเช่นนั้น ต้องการจะเป็นคน แบบไหน ต้องการที่จะมีอนาคตอย่างไร รวมทั้งจะเกิดปัญหาต่างๆทั้งปัญหาด้านครอบครัว ด้านการ เรียน และการดำเนินชีวิต และวัยรุ่นบางส่วนประสบเหตุการณ์ด้วยตนเอง จึงซักถามผู้ปกครอง และพูดคุยๆโดยการพูดเรื่องของบุคคลที่ 3 อาทิเช่น ยกตัวอย่างจากเพื่อน ซึ่งจะไม่พูดตรงๆกับพ่อแม่ผู้ปกครอง แต่จะใช้วิธีการอ้างถึงบุคคลอื่น เพื่อให้ได้ความคิดเห็นของพ่อแม่ ผู้ปกครองเพื่อให้ได้มา ซึ่งคำตอบ นอกจากนี้มีวัยรุ่นส่วนน้อยที่จะสื่อสารพูดคุยตรงกับผู้ปกครอง

สื่อที่ใช้หรือช่องทางการสื่อสารกับผู้ปกครอง

“...การพูดคุยโดยตรงกับพ่อแม่ คือของก็จะอยู่บ้านกับพ่อแม่ และใช้โทรศัพท์แต่ไม่ค่อยได้โทรศัพท์
หากัน แต่จะไปคุยที่บ้าน...”

(เสาะ, สัมภาษณ์, 2562)

“...การใช้โทรศัพท์ พ่อแม่ไม่เล่นเฟซบุ๊ก...”

(มิง, สัมภาษณ์, 2562)

“...โทรศัพท์ คอมพิวเตอร์ การวิดีโอคอลค่ะ...”

(เอ, สัมภาษณ์, 2562)

“...เมื่อก่อนพูดต่อหน้า เมื่อโลกโซเชียลเข้ามาก็จะพูดคุยทางโทรศัพท์ แชท ไลน์ เฟซบุ๊ก เมื่อดูหนัง และมีหนังบางตอนที่มีความเกี่ยวข้องกับเพศ ฉากเลิฟซีน แม่ก็จะสอนว่าอะไรดีหรือไม่ดี...”

(อา, สัมภาษณ์, 2562)

“...โทรศัพท์ โทรคุยกัน เฟซบุ๊ก ไลน์ และข่าวจากโทรทัศน์เป็นข่าวอาชญากรรม...”

(อัน, สัมภาษณ์, 2562)

“...การโทรคุย วิดีโอคอลหากันในไลน์...”

(บัด, สัมภาษณ์, 2562)

“...โทรศัพท์ เฟซบุ๊ก คุยต่อหน้ากับพ่อแม่...”

(บี, สัมภาษณ์, 2562)

จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง สื่อที่ใช้หรือช่องทางการสื่อสารกับผู้ปกครอง ผลการศึกษาพบว่า ช่องทางการสื่อสารระหว่างวัยรุ่นกับพ่อแม่ผู้ปกครอง เมื่อสถานการณ์โลกในสังคมปัจจุบันเปลี่ยนไปสื่อและช่องทางติดต่อระหว่างกันมีความหลากหลายมากขึ้น ซึ่งส่วนใหญ่แล้วจะพูดคุยกับพ่อแม่ผู้ปกครองโดยผ่านช่องทางจากสื่อสังคมออนไลน์ต่างๆ ทั้ง วิดีโอคอลทางเฟซบุ๊ก วิดีโอคอลทางไลน์ การโทรศัพท์คุยกัน นอกจากนี้ยังพบว่า โทรทัศน์เป็นช่องทางการสื่อสารระหว่างวัยรุ่นกับผู้ปกครองเช่นกัน คือ การดูหนังและละครที่มีฉากของหนังในบางช่วงบางตอนที่มีความเกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ เช่น การจูบกัน ก็จะเกิดการพูดคุยถึงพฤติกรรมดังกล่าวที่เกิดขึ้น ณ ขณะนั้นว่าเหมาะสมหรือไม่เหมาะสมอย่างไร และมีเพียงบางส่วนที่พูดคุยโดยตรง เมื่อพบหน้ากันระหว่างวัยรุ่นกับผู้ปกครอง

ช่วงเวลาในการพูดคุยเรื่องเพศกับพ่อแม่หรือผู้ปกครอง

“...เราจะพูดช่วงหลังกินข้าวเย็น เพราะหลังกินข้าวเสร็จครอบครัวก็จะอยู่พร้อมหน้า...”

(เอช, สัมภาษณ์, 2562)

“...เราจะพูดกันช่วงค่ำช่วงกินข้าวและดูโทรทัศน์ ประมาณ 1 – 2 ทุ่ม...”

(มิง, สัมภาษณ์, 2562)

“...หนูจะคุยหลังกินข้าวตอนเย็นค่ะ หลังจากกินข้าวก็จะมานั่งดูทีวีด้วยกัน เขาก็จะถามว่าเจออะไรมาบ้าง เมื่อถึงตอนนั้นหนูก็จะเล่าให้ฟัง...”

(เอ, สัมภาษณ์, 2562)

“...ครอบครัวเราพูดช่วงตอนเย็น 1-2 ทุ่ม หรือก่อนนอน หากพูดตอนเช้า หากมีปัญหาเครียดๆก็จะทำให้เครียดทั้งวัน ควรที่จะพูดเรื่องดีๆช่วงเช้า...”

(อา, สัมภาษณ์, 2562)

“...ผมคุยส่วนใหญ่ช่วงกลางคืน เพราะอยู่พร้อมกัน ช่วงหลังกินข้าว...”

(อัน, สัมภาษณ์, 2562)

“...ครอบครัวเราจะพูดตอนเย็น เพราะกลับมาจากโรงเรียนมีอะไรก็จะเล่าให้ที่บ้านฟัง ซึ่งจะเล่าเหตุการณ์ให้ฟังที่เจอมาจากเพื่อน และเราก็จะเล่าเรื่องของตัวเอง...”

(บี, สัมภาษณ์, 2562)

“...เรากับพ่อแม่จะคุยได้ทุกช่วงเวลา อยู่ที่จังหวะที่จะพูด อยู่ที่เรื่องจะคุยว่าสำคัญขนาดไหน...”

(พิบชั้น, สัมภาษณ์, 2562)

จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง ช่วงเวลาที่เหมาะสมในการพูดคุยเรื่องเพศ ผลการศึกษาพบว่า วัยรุ่นในครอบครัวมุสลิม ได้ให้ความเห็นถึงช่วงเวลาที่การสื่อสารเรื่องเพศกับพ่อแม่ผู้ปกครองทุกคนให้ความคิดเห็นตรงกันว่า ช่วงเวลาที่พูดคุยเรื่องเพศกับผู้ปกครอง เป็นช่วงเวลาตอนเย็นถึงค่ำ ตั้งแต่ 6 โมงเย็นจนถึง 3 ทุ่ม ส่วนใหญ่บอกว่าหลังกินอาหารเย็น รองลงมาหลังช่วงดูโทรทัศน์ร่วมกัน ในครอบครัวที่เหมาะสมจะพูดคุย ซึ่งเป็นช่วงที่ทุกคนอยู่พร้อมหน้าพร้อมตากัน ว่างตรงกัน หลังจากเสร็จภารกิจและหน้าที่ของแต่ละคนในครอบครัว พ่อแม่กลับจากทำงาน ส่วนวัยรุ่นก็กลับจากโรงเรียน แต่หากพูดเรื่องดังกล่าวในช่วงเช้า ซึ่งเรื่องบางเรื่องเป็นเรื่องที่กระทบจิตใจหากเป็นปัญหาที่เครียดก็จะทำให้เครียดตลอดทั้งวันและไม่มีความสุข

ช่วงวัยที่เหมาะสมจะพูดคุยเรื่องเพศ

“...เด็กช่วงประมาณประถม ป.5 – ป.6 พ่อแม่ควรจะปลูกฝังตั้งแต่ตอนนั้น หากโตขึ้นมาเด็กไม่กล้าคุยจะอาย หากมีบุคคลอื่นมาให้ความรู้เรื่องเพศ ควรจะเป็น ม.3 – ม.ปลาย 15 - 18 ปี เป็นช่วงที่รับความรู้ได้ดี...”

(เอช, สัมภาษณ์, 2562)

“...เด็กมัธยมต้น ม.2 –ม.3 ควรจะคุยเรื่องนี้แล้ว เพราะเด็กมีพัฒนาการที่เร็ว...”

(มิง, สัมภาษณ์, 2562)

“...เด็กที่ก่อนเข้าเรียนมัธยมช่วง ป.6 เป็นช่วงก่อนเข้ามัธยม อย่างวิชาสุขศึกษา เขาน่าจะรู้เรื่องบ้างแล้ว ...”

(เอ, สัมภาษณ์, 2562)

“...เด็กอายุ 14 ปี เดือนเรื่องเพศ เมื่อเข้าอายุ 15 - 19 ปี ควรที่จะสอนเรื่องนี้...”

(อา, สัมภาษณ์, 2562)

“...วัยรุ่นช่วงอายุ 15 ปีขึ้นไป เพราะหากพูดกับเด็กที่อายุน้อย เด็กอาจจะไม่เข้าใจเรื่องนี้...”

(อัน, สัมภาษณ์, 2562)

“...วัยรุ่นช่วงอายุ 13 ปี เพราะ เป็นช่วงที่เริ่มจะเข้าสู่วัยรุ่น ต้องเตรียมความพร้อม...”

(บัด, สัมภาษณ์, 2562)

“...เด็กมัธยมปลาย อายุ 16 - 17 ปี ซึ่งเป็นวัยที่กำลังอยากรู้อยากลอง อยากรู้ อยากเห็น...”

(ปี, สัมภาษณ์, 2562)

“...เด็กวัยประถม อายุ 7 ขวบขึ้นไป เพราะเป็นช่วงวัยที่เด็ก ยังไม่อายุ เมื่อเราจะพูดอะไร ก็ไม่ค่อยเขินอายจะง่ายหน่อย...”

(พิบชั้น, สัมภาษณ์, 2562)

จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง ช่วงวัยที่เหมาะสมจะพูดคุยเรื่องเพศ ผลการศึกษาพบว่า สำหรับวัยรุ่นได้ให้ความเห็นถึงช่วงวัยที่เหมาะสมที่จะพูดคุยเรื่องเพศ วัยรุ่นส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่ วัยที่เหมาะสมที่จะพูดเรื่องเพศควรเริ่มตั้งแต่วัยเด็กที่อยู่ในช่วงระดับประถมศึกษา ให้เหตุผลว่าเด็ก ในยุคสมัยปัจจุบันนี้ มีพัฒนาการและการเจริญเติบโตที่เร็วกว่าในยุคสมัยก่อน และสื่อสังคมโซเชียล ต่างๆเด็กสามารถเข้าถึงได้ง่ายขึ้น ควรที่จะปลูกฝังเรื่องเพศที่ถูกต้องในช่วงวัยที่มีอายุน้อยๆ นอกจากนี้ ก็จะเป็นช่วงวัยรุ่นตอนต้นในระดับชั้นมัธยมศึกษา และช่วงระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ขึ้นไป ตั้งแต่อายุ 15 ปีขึ้นไป

การพูดคุยเรื่องเพศในกลุ่มเพื่อน

“...เราคุยเรื่องแฟน เรื่องกลิ่นตัว...”

(เอช, สัมภาษณ์, 2562)

“...เราพูดคุยเรื่องฝันเปียกว่ามาแล้วรึยัง มีแฟนแล้วรึยัง คุยเรื่องแฟนกับเพื่อน มีการล้อเรื่องถุงยาง ในห้องน้ำคือมีเพื่อนทำเป็นลูกโป่ง เล่นล้อกันว่าถุงยางของใคร...”

(มิง, สัมภาษณ์, 2562)

“หนูกับเพื่อนคุยเรื่องเพศตรงข้าม เรื่องแฟน”

(เอ, สัมภาษณ์, 2562)

“...เราคุยเรื่องแฟน เพื่อนนั้นมีสามี มีลูก1คน ไม่นานก็เลิกกัน จากนั้นก็ได้สามีใหม่ที่ไม่ได้แต่งงานกัน
ไปนอนกับเขา และมีอะไรกับเขา แต่ไม่นานก็เลิกกันอีกเพื่อนบอกว่าเขาขาดความรัก
ต้องการความรักจากใครสักคน...”

(อา, สัมภาษณ์, 2562)

“...เพื่อนเราเล่าให้ฟังว่าพ่อแม่เลิกกัน ครอบครัวแตกแยก แม่มีสามีใหม่ พ่อมีภรรยาใหม่...”

(อา, สัมภาษณ์, 2562)

“...ผมคุยเรื่องการแต่งตัวว่าใส่ชุดแบบไหนดีถึงจะดูดี ดึงดูดผู้คน ดึงดูดแฟน...”

(บัด, สัมภาษณ์, 2562)

“...เพื่อนมีอะไรกันกับแฟนก็เล่าให้ฟัง ทำการมีอะไรกันเป็นแบบไหน บอกด้วยว่าเจ็บ ปวดท้องมาก
เดินไม่ไหว จะบอกไปตรงนั้นมา แต่ไม่ได้บอกถึงการป้องกัน บอกเพียงว่า แบบนั้นดีกว่าใส่ถุงยาง แต่
เราก็ไม่ได้แสดงความคิดเห็นใดๆ เพราะเรายังไม่เจอประสบการณ์แบบนั้น และเลือกจะอยู่นิ่งๆ...”

(บี, สัมภาษณ์, 2562)

“...เรากับเพื่อนพูดถึงขนาดและความยาว ทำ บางครั้งก็วิจารณ์ส่วนต่างๆของผู้หญิง หน้าอก...”

(พิบชั้น, สัมภาษณ์, 2562)

“...เพื่อนจะถามเรื่องหนังว่าของญี่ปุ่นหรือฝรั่งดีกว่า มีซับไทยไหม มีการตั้งเข้ากลุ่มเรื่องแบบนี้ด้วย
จับของลับของเพื่อน พูดถึงอาหารเสริมสำหรับของลับผู้ชาย และพูดถึงแฟน...”

(พิบชั้น, สัมภาษณ์, 2562)

จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง สำหรับการพูดคุยเรื่องเพศในกลุ่มเพื่อน ผลการศึกษาพบว่า
การพูดคุยเรื่องเพศของวัยรุ่นในกลุ่มเพื่อน สำหรับวัยรุ่นผู้ชายพูดคุยเกี่ยวกับเพศตรงข้าม เรื่องแฟน
กลิ่นตัว ผื่นเปื่อยก การเลือกเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย การจีบผู้หญิง ขนาดและความยาวของอวัยวะเพศ
ถุงยางอนามัย อาหารเสริมเพิ่มขนาดของอวัยวะเพศ การมีเพศสัมพันธ์ การดูภาพโป๊และหนังโป๊
ทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศ การวิจารณ์ถึงลักษณะรูปร่างและส่วนต่างๆของผู้ใหญ่ นอกจากนี้
พฤติกรรมการจับอวัยวะเพศของเพื่อน ซึ่งวัยรุ่นชายกล่าวต่ออีกว่าเรื่องเพศพวกเขาสามารถพูดคุย
ข้อมูลเชิงลึกกับกลุ่มเพื่อนได้มากกว่าพ่อแม่ผู้ปกครอง ส่วนผู้หญิง ในกลุ่มเพื่อนผู้หญิงพูดคุยเกี่ยวกับ
เพศตรงข้าม โดยเรื่องแฟนกล่าวถึงว่า ส่งข้อความหากันระหว่างเรียนและฟังเพลงเกี่ยวกับความรัก
การดูวิดีโอโป๊ การมีเพศสัมพันธ์กันระหว่างแฟน โดยนำประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์ ระหว่างเพื่อน
และแฟนมาแชร์ประสบการณ์ให้เพื่อนๆในกลุ่ม ซึ่งอธิบายถึงขั้นตอนต่างๆในการมีเพศสัมพันธ์
และอาการที่แสดงระหว่างการมีเพศสัมพันธ์ และหลังจากมีเพศสัมพันธ์ และยังกล่าวถึงระหว่างการใช้
ถุงยางอนามัยและไม่ใช้ถุงยางอนามัย รวมทั้งสถานที่ที่มีเพศสัมพันธ์กัน ซึ่งวัยรุ่นในกลุ่มเพื่อนไม่
กล้าแสดงความคิดเห็นและเตือนในสิ่งที่เพื่อนของตน เพราะกลัวว่าเมื่อมีความเห็น ต่างจะทำให้เพื่อน

มองว่าตนไม่ได้อยู่ฝ่ายเดียวกัน อีกทั้งยังพบว่าพูดคุยเกี่ยวกับความสัมพันธ์ในครอบครัว ปัญหาครอบครัวที่พ่อแม่ต้องหย่าร้างกัน

สัมพันธภาพการสื่อสารเรื่องเพศของวัยรุ่นกับพ่อแม่ผู้ปกครอง

ตาราง 54 สัมพันธภาพการสื่อสารเรื่องเพศของวัยรุ่นกับพ่อแม่ผู้ปกครอง (N=397)

สัมพันธภาพการสื่อสารเรื่องเพศของวัยรุ่น กับพ่อแม่ผู้ปกครอง	การสื่อสาร	
	ไม่ใช่ (ร้อยละ)	ใช่ (ร้อยละ)
รูปแบบการเลี้ยงดู		
1. ผู้ปกครองสร้างกฎเกณฑ์ต่างๆ และระเบียบวินัยอย่างเข้มงวดกับวัยรุ่น เช่น การทำการบ้าน เล่นเกม เล่นอินเทอร์เน็ต เวลากลับบ้าน เวลาการเข้านอน การใช้เงิน เป็นต้น	121 (30.5)	276 (69.5)
2. ผู้ปกครองเข้มงวดเรื่องการใช้เครื่องมือสื่อสารหรือสื่อออนไลน์ ที่มีการเชื่อมต่อผ่านระบบอินเทอร์เน็ต เช่น สมาร์ทโฟน,โน้ตบุ๊ก,คอมพิวเตอร์ เป็นต้น	206 (51.9)	191 (48.1)
3. ผู้ปกครองสร้างบทลงโทษ เมื่อวัยรุ่นกระทำความผิด ผิดกฎเกณฑ์ ระเบียบวินัยที่ผู้ปกครองตั้งกฎไว้ เช่น มีเรื่องชกต่อยกับเพื่อน กลับบ้านไม่ตรงเวลาที่กำหนดไว้ ใช้เงินเกินกฎเกณฑ์ที่ได้กำหนดไว้	143 (36.0)	254 (64.0)
4. ผู้ปกครองมีการเปรียบเทียบวัยรุ่นกับเพื่อนวัยรุ่นคนอื่น ๆ	177 (44.6)	220 (55.4)
5. ผู้ปกครองให้คำแนะนำเรื่องต่างๆ เมื่อวัยรุ่นต้องการคำปรึกษาจากผู้ปกครองอยู่เสมอ	55 (13.9)	342 (86.1)
6. ผู้ปกครองให้วัยรุ่นตัดสินใจและทำอะไรด้วยตัวของวัยรุ่นเอง เพื่อให้เป็นบทเรียน แต่เมื่อเกิดผิดพลาด ผู้ปกครองจะช่วยเหลือ โดยไม่ตำหนิวัยรุ่น	82 (20.7)	315 (79.3)
7. ผู้ปกครองให้วัยรุ่นมีส่วนร่วมในการตัดสินใจในครอบครัว	58 (14.6)	339 (85.4)
8. ผู้ปกครองรับฟังเหตุผลเมื่อวัยรุ่นจะกระทำการสิ่งใดอยู่เสมอ	52 (13.1)	345 (86.9)
9. ผู้ปกครองแสดงความชื่นชมวัยรุ่นเมื่อมีเรื่องดีๆเกิดขึ้นกับวัยรุ่น	48 (12.1)	349 (87.9)

ตาราง 54 สัมพันธภาพการสื่อสารเรื่องเพศของวัยรุ่นกับพ่อแม่ผู้ปกครอง (N=397) (ต่อ)

สัมพันธภาพการสื่อสารเรื่องเพศของวัยรุ่น กับพ่อแม่ผู้ปกครอง	การสื่อสาร	
	ไม่ใช่ (ร้อยละ)	ใช่ (ร้อยละ)
10. ผู้ปกครองกับวัยรุ่นมีการโต้เถียงระหว่างกันเป็นประจำ	230 (57.9)	167 (42.1)
การเฝ้าระวังของผู้ปกครอง		
11. ผู้ปกครองทราบว่าวัยรุ่นอยู่ที่ไหนและกำลังทำอะไรอยู่หลังเลิกเรียน	124 (31.2)	273 (68.8)
12. ผู้ปกครองควบคุมและจัดการเรื่องส่วนตัวของวัยรุ่นมากเกินไป ฉันรู้ว่าถ้ากลับบ้านช้า ควรจะโทรบอกผู้ปกครอง	180 (45.3)	217 (54.7)
ความใกล้ชิดของผู้ปกครอง		
13. ผู้ปกครองให้ความร่วมมือกับกิจกรรมทางโรงเรียนของวัยรุ่นอยู่เสมอ	66 (16.6)	331 (83.4)
14. ครอบครัวของวัยรุ่นไปมาหาสู่กับเครือญาติพี่น้องด้วยกันเสมอๆ	50 (12.6)	347 (87.4)
15. วัยรุ่น มีความสุข รอยยิ้ม หยอกล้อ และมีเสียงหัวเราะในครอบครัว	43 (10.8)	354 (89.2)
16. วัยรุ่นมีรู้สึกว่ามีความใกล้ชิดกับผู้ปกครอง	47 (11.8)	350 (88.2)
17. ผู้ปกครองและวัยรุ่นมีเวลารับประทานอาหารร่วมกันหรือดูโทรทัศน์ด้วยกันในครอบครัวอย่างน้อยวันละ 1 ครั้ง	78 (19.6)	319 (80.4)
18. วัยรุ่นรู้สึกอบอุ่นและรู้สึกผูกพันเมื่ออยู่ใกล้ชิดกับผู้ปกครอง	33 (8.3)	364 (91.7)
19. ผู้ปกครองมีเวลาว่างพูดคุยกับวัยรุ่นและทำกิจกรรมร่วมกันกับวัยรุ่น	60 (15.1)	337 (84.9)
20. ผู้ปกครองมีเวลาอยู่ที่บ้านของวัยรุ่น (เฉพาะช่วงเช้าและหลังเลิกเรียน ช่วงเวลาตอน และวันหยุด)	106 (26.7)	291 (73.3)

ตาราง 54 ร้อยละของสัมพันธภาพการสื่อสาร เรื่องเพศของวัยรุ่นกับพ่อแม่ผู้ปกครอง เมื่อพิจารณารายชื่อ พบว่า ส่วนใหญ่วัยรุ่นรู้สึกอบอุ่นและรู้สึกผูกพันเมื่ออยู่ใกล้ชิดกับผู้ปกครอง คิดเป็นร้อยละ 91.7 รองลงมาวัยรุ่น มีความสุข รอยยิ้ม หยอกล้อ และมีเสียงหัวเราะในครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 89.2 รองลงมาวัยรุ่นมีรู้สึกว่ามีความใกล้ชิดกับผู้ปกครองคิดเป็นร้อยละ 88.2 รองลงมา ผู้ปกครองแสดงความชื่นชมวัยรุ่นเมื่อมีเรื่องดีๆเกิดขึ้นกับวัยรุ่นคิดเป็นร้อยละ 87.9 รองลงมา

ครอบครัวของวัยรุ่นไปมาหาสู่กับเครือญาติพี่น้องด้วยกันเสมอๆ คิดเป็นร้อยละ 87.4 รองลงมา ผู้ปกครองรับฟังเหตุผลเมื่อวัยรุ่นจะทำการกระทำการสิ่งใดอยู่เสมอ คิดเป็นร้อยละ 86.9 รองลงมา ผู้ปกครองให้คำแนะนำเรื่องต่างๆ เมื่อวัยรุ่นต้องการคำปรึกษาจากผู้ปกครองอยู่เสมอ คิดเป็นร้อยละ 86.1 รองลงมา ผู้ปกครองให้วัยรุ่นมีส่วนร่วมในการตัดสินใจในครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 85.4 รองลงมา ผู้ปกครองมีเวลาว่างพูดคุยกับวัยรุ่นและทำกิจกรรมร่วมกันกับวัยรุ่น คิดเป็นร้อยละ 84.9 รองลงมา ผู้ปกครองให้ความร่วมมือกับกิจกรรมทางโรงเรียนของวัยรุ่นอยู่เสมอ คิดเป็นร้อยละ 83.4 รองลงมา ผู้ปกครองและวัยรุ่นมีเวลารับประทานอาหารร่วมกันหรือดูโทรทัศน์ด้วยกันใน ครอบครัวอย่างน้อยวันละ 1 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 80.4 รองลงมา ผู้ปกครองให้วัยรุ่นตัดสินใจและทำอะไรด้วยตัวของวัยรุ่นเอง เพื่อให้เป็นบทเรียน แต่เมื่อเกิดผิดพลาดผู้ปกครองจะช่วยเหลือ โดยไม่ตำหนิวัยรุ่น คิดเป็นร้อยละ 79.3 รองลงมา ผู้ปกครองมีเวลาอยู่ที่บ้านของวัยรุ่น (เฉพาะช่วงเช้า และหลังเลิกเรียน ช่วงเวลาตอน และวันหยุด) คิดเป็นร้อยละ 73.3 รองลงมา ผู้ปกครองสร้างกฎเกณฑ์ต่างๆ และระเบียบวินัย อย่างเข้มงวดกับวัยรุ่น เช่น การทำการบ้าน เล่นเกม เล่นอินเทอร์เน็ต เวลา กลับบ้าน เวลาการเข้านอน การใช้เงิน เป็นต้น คิดเป็นร้อยละ 69.5 รองลงมา ผู้ปกครองทราบว่าวัยรุ่น อยู่ที่ไหนและกำลังทำอะไรอยู่หลังเลิกเรียน คิดเป็นร้อยละ 68.8 รองลงมา ผู้ปกครองสร้างบทลงโทษ เมื่อวัยรุ่นกระทำความผิด ผิดกฎเกณฑ์ ระเบียบวินัยที่ผู้ปกครองตั้งกฎไว้ เช่น มีเรื่องชกต่อยกับเพื่อน กลับบ้านไม่ตรงเวลาที่กำหนดไว้ ใช้เงินเกินกฎเกณฑ์ที่ได้กำหนดไว้ คิดเป็นร้อยละ 64.0 รองลงมา ผู้ปกครองมีการเปรียบเทียบวัยรุ่นกับเพื่อนวัยรุ่นคนอื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 55.4 รองลงมา ผู้ปกครอง ควบคุมและจัดการเรื่องส่วนตัวของวัยรุ่นมากเกินไป ฉันรู้ว่าถ้ากลับบ้านช้าควรจะโทรบอกผู้ปกครอง คิดเป็นร้อยละ 54.7 รองลงมา ผู้ปกครองเข้มงวดเรื่องการใช้เครื่องมือสื่อสารหรือสื่อออนไลน์ ที่มีการ เชื่อมต่อผ่านระบบอินเทอร์เน็ต เช่น สมาร์ทโฟน โน้ตบุ๊ก คอมพิวเตอร์ เป็นต้น คิดเป็นร้อยละ 48.1 และน้อยที่สุดผู้ปกครองกับวัยรุ่นมีการโต้เถียงระหว่างกันเป็นประจำ คิดเป็นร้อยละ 42.1 ตามลำดับ

ตาราง 55 ระดับสัมพันธภาพการพูดคุยเรื่องเพศของวัยรุ่นกับพ่อแม่ผู้ปกครองในครอบครัว (N=397)

สัมพันธภาพการพูดคุยเรื่องเพศของวัยรุ่นกับพ่อแม่ ผู้ปกครองในครอบครัว	จำนวน (คน)	ร้อยละ
สัมพันธภาพการสื่อสาร เรื่องเพศของวัยรุ่นกับพ่อแม่ ผู้ปกครองดี	59	15.0
สัมพันธภาพการสื่อสาร เรื่องเพศของวัยรุ่นกับพ่อแม่ ผู้ปกครองปานกลาง	259	65.1
สัมพันธภาพการสื่อสาร เรื่องเพศของวัยรุ่นกับพ่อแม่ ผู้ปกครองไม่ดี	79	19.9
รวม	397	100

ตาราง 55 ระดับสัมพันธภาพการพูดคุยเรื่องเพศ ของวัยรุ่นกับพ่อแม่ผู้ปกครองในครอบครัวพบว่า สัมพันธภาพการสื่อสารเรื่องเพศ ของวัยรุ่นกับพ่อแม่ผู้ปกครองในระดับปานกลางมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 65.1 รองลงมาสัมพันธภาพการสื่อสารเรื่องเพศ ของวัยรุ่นกับพ่อแม่ผู้ปกครองในระดับไม่ดี คิดเป็นร้อยละ 19.9 และน้อยที่สุดสัมพันธภาพการสื่อสารเรื่องเพศของวัยรุ่นกับพ่อแม่ผู้ปกครองระดับดีคิดเป็นร้อยละ 15.0 ตามลำดับ

2. ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะส่วนบุคคลกับการรับรู้เรื่องเพศตามพัฒนาการ 6 ด้าน คือ ด้านพัฒนาการทางเพศ สุขอนามัยทางเพศ พฤติกรรมทางเพศ สัมพันธภาพทางเพศ ทักษะส่วนบุคคล ในการดูแลสุขภาพทางเพศ สังคมและวัฒนธรรม

ตาราง 56 ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะส่วนบุคคลกับการรับรู้เรื่องเพศด้านพัฒนาการทางเพศ (N=397)

ลักษณะส่วนบุคคล	การรับรู้ด้านพัฒนาการทางเพศ			
	รับรู้จากครอบครัว (ร้อยละ)	รับรู้จากแหล่งอื่นๆ (ร้อยละ)	ไม่รับรู้จากแหล่งใด (ร้อยละ)	รวม
เพศ				
ชาย	41 (31.8)	62 (48.1)	26 (20.2)	264
หญิง	83 (31.4)	155 (58.7)	26 (9.8)	129
เพศทางเลือก	0 (0.0)	3 (75.0)	1 (25.0)	4
	$\chi^2 = 10.625$			P = 0.031
อายุ				
15 – 17 ปี	45 (41.7)	56 (51.9)	7 (6.5)	108
18 - 22 ปี	43 (23.9)	104 (57.8)	33 (18.3)	180
23 - 25 ปี	36 (33.0)	60 (55.0)	13 (11.9)	109
	$\chi^2 = 14.746$			P = 0.005
ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง				
ต่ำกว่าปริญญาตรี	59 (27.7)	125 (58.7)	29 (13.6)	213
ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	50 (36.0)	73 (52.5)	16 (11.5)	139
สูงกว่าปริญญาตรี	15 (34.1)	21 (47.7)	8 (18.2)	44
	$\chi^2 = 4.182$			P = 0.382
อาชีพของผู้ปกครอง				
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว รับจ้าง	73 (29.3)	143 (57.4)	33 (13.3)	249
พนักงานบริษัท	5 (50.0)	3 (30.0)	2 (20.0)	10
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	2 (16.7)	8 (66.7)	2 (16.7)	12
ข้าราชการ	35 (37.2)	47 (50.0)	12 (12.8)	94

ตาราง 56 ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะส่วนบุคคลกับการรับรู้เรื่องเพศด้านการพัฒนาการทางเพศ (N=397) (ต่อ)

ลักษณะส่วนบุคคล	การรับรู้ด้านพัฒนาการทางเพศ			
	รับรู้จากครอบครัว (ร้อยละ)	รับรู้จากแหล่งอื่นๆ (ร้อยละ)	ไม่รับรู้จากแหล่งใด (ร้อยละ)	รวม
ว่างงาน/พ่อบ้าน/แม่บ้าน/ เกษียณอายุ	4 (28.6)	7 (50.0)	3 (21.4)	14
เกษตรกร	5 (27.8)	12 (66.7)	1 (5.6)	18
	$\chi^2 = 7.984$			P = 0.630
รายได้ของผู้ปกครอง				
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 15,000 บาท	50 (30.7)	91 (55.8)	22 (13.5)	163
15,001 – 20,000 บาท	21 (25.3)	45 (54.2)	17 (20.5)	83
20,001 -25,000 บาท	11 (34.4)	17 (53.1)	4 (12.5)	32
25,001 – 30,000 บาท	12 (30.0)	24 (60.0)	4 (10.0)	40
30,001 บาทขึ้นไป	30 (38.0)	43 (54.4)	6 (7.6)	79
	$\chi^2 = 7.922$			P = 0.441
การมีพี่น้องเพศเดียวกัน				
มีพี่น้องเพศเดียวกัน	80 (31.9)	146 (58.2)	25 (10.0)	251
ไม่มีพี่น้องเพศเดียวกัน	31 (25.2)	69 (56.1)	23 (18.7)	123
ไม่มีพี่น้อง	13 (56.5)	5 (21.7)	5 (21.7)	23
	$\chi^2 = 17.243$			P = 0.002**
สัมพันธภาพของวัยรุ่นกับผู้ปกครอง				
สัมพันธภาพระหว่างวัยรุ่นกับ ผู้ปกครองดี	20 (25.3)	48 (60.8)	11 (13.9)	79
สัมพันธภาพระหว่างวัยรุ่นกับ ผู้ปกครองปานกลาง	89 (34.4)	140 (54.1)	30 (11.6)	259
สัมพันธภาพระหว่างวัยรุ่นกับ ผู้ปกครองไม่ดี	15 (25.4)	32 (54.2)	12 (20.3)	59
	$\chi^2 = 5.628$			P = 0.229

หมายเหตุ ***P<0.001, **P=<0.01, *P<0.05

ด้านพัฒนาการทางเพศ

ในการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับพัฒนาการทางเพศ พบว่า โดยเพศหญิงมีส่วนการรับรู้พัฒนาการทางเพศจากพ่อแม่ผู้ปกครองคิดเป็นร้อยละ 31.4 ในขณะที่เพศหญิงมีการรับรู้พัฒนาการทางเพศจากแหล่งอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 58.7 และเพศหญิงไม่รับรู้พัฒนาการทางเพศจากแหล่งใดเป็นร้อยละ 9.8 นอกจากนี้เพศชายมีส่วนของการรับรู้พัฒนาการทางเพศ จากพ่อแม่ผู้ปกครองคิดเป็นร้อยละ 31.8 ในขณะที่เพศชายมีการรับรู้พัฒนาการทางเพศจากแหล่งอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 48.1 และเพศชายไม่รับรู้พัฒนาการทางเพศ จากแหล่งใดคิดเป็นร้อยละ 20.2 และความสัมพันธ์ดังกล่าวมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับน้อยกว่า 0.05 เมื่อพิจารณาพร้อมกับเพศของพี่น้อง พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับพัฒนาการทางเพศมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้นความสัมพันธ์ดังกล่าวเป็นความสัมพันธ์ที่แท้จริง

ในการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับพัฒนาการทางเพศ พบว่า โดยอายุ 15 - 17 ปี มีส่วนการรับรู้พัฒนาการทางเพศจากพ่อแม่ผู้ปกครองคิดเป็นร้อยละ 41.7 ในขณะที่อายุ 15 - 17 ปี การรับรู้พัฒนาการทางเพศจากแหล่งอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 51.9 นอกจากนี้อายุ 15 - 17 ปี ไม่มีการรับรู้พัฒนาการทางเพศจากแหล่งใดคิดเป็นร้อยละ 6.5 รองลงมาอายุ 18 - 22 ปี มีส่วนของการรับรู้พัฒนาการทางเพศจากพ่อแม่ผู้ปกครองคิดเป็นร้อยละ 23.9 ในขณะที่อายุ 18 - 22 ปี การรับรู้พัฒนาการทางเพศจากแหล่งอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 57.8 และอายุ 18 - 22 ปี ไม่มีการรับรู้พัฒนาการทางเพศจากแหล่งใดคิดเป็นร้อยละ 18.3 รองลงมาอายุ 23 - 25 ปี มีส่วนของการรับรู้พัฒนาการทางเพศจากพ่อแม่ผู้ปกครองคิดเป็นร้อยละ 33.0 ในขณะที่อายุ 23 - 25 ปี มีการรับรู้พัฒนาการทางเพศจากแหล่งอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 55.0 และอายุ 23 - 25 ปี ไม่มีการรับรู้พัฒนาการทางเพศจากแหล่งใดคิดเป็นร้อยละ 11.5 และความสัมพันธ์ดังกล่าวมีนัยสำคัญสถิติที่ระดับน้อยกว่า 0.05 เมื่อพิจารณาพร้อมกับรายได้ของพ่อแม่ผู้ปกครอง พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับพัฒนาการทางเพศไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้นความสัมพันธ์ดังกล่าวเป็นความสัมพันธ์สูง ในการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษาของพ่อแม่ผู้ปกครอง อาชีพของพ่อแม่ผู้ปกครอง และรายได้ของพ่อแม่ผู้ปกครองกับพัฒนาการทางเพศ พบว่า เป็นความสัมพันธ์ดังกล่าวไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ในการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพี่น้องกับพัฒนาการทางเพศ พบว่า การมีพี่น้องเพศเดียวกัน มีส่วนการรับรู้พัฒนาการทางเพศจากพ่อแม่ผู้ปกครองคิดเป็นร้อยละ 31.9 ในขณะที่การมีพี่น้องเพศเดียวกัน การรับรู้พัฒนาการทางเพศจากแหล่งอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 58.2 และการมีพี่น้องเพศเดียวกัน ไม่มีการรับรู้พัฒนาการทางเพศจากแหล่งใดคิดเป็นร้อยละ 10.0 รองลงมาการไม่มีพี่น้องเพศเดียวกันมีส่วนของการรับรู้พัฒนาการทางเพศจากพ่อแม่ผู้ปกครองคิดเป็นร้อยละ 25.2 ในขณะที่การไม่มีพี่น้องเพศเดียวกัน การรับรู้พัฒนาการทางเพศจากแหล่งอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 56.1 และการไม่มีพี่น้องเพศเดียวกัน ไม่มีการรับรู้พัฒนาการทางเพศจากแหล่งใดคิดเป็นร้อยละ 18.7 รองลงมาการไม่มีพี่น้อง มีส่วนของการรับรู้พัฒนาการทางเพศจากพ่อแม่ผู้ปกครองคิดเป็นร้อยละ 56.5 ในขณะที่การไม่มีพี่น้องมีการรับรู้จากแหล่งอื่น ๆ และการไม่มีพี่น้อง ไม่มีการรับรู้จากแหล่งใดมี

สัดส่วนที่เท่ากันคิดเป็นร้อยละ 21.7 และความสัมพัทธ์ดังกล่าวมีนัยสำคัญสถิติที่ระดับน้อยกว่า 0.05 เมื่อพิจารณาร่วมกับเพศของวัยรุ่น พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างเพศของพี่น้องกับพัฒนาการทางเพศมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้นความสัมพันธ์ดังกล่าวเป็นความสัมพันธ์ที่แท้จริง และในการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสัมพันธภาพของวัยรุ่นกับผู้ปกครอง กับพัฒนาการทางเพศ พบว่า ความสัมพันธ์ดังกล่าวไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะส่วนบุคคลและการรับรู้เรื่องเพศด้านพัฒนาการทางเพศโดยมีปัจจัยควบคุม

ในการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะส่วนบุคคลและการรับรู้เรื่องเพศด้านพัฒนาการทางเพศ โดยนำเสนอเฉพาะความสัมพันธ์ที่มีนัยสำคัญทางสถิติ และมีปัจจัยเข้ามาควบคุมตัวแปรดังกล่าว ซึ่งผลการศึกษาดังกล่าวพบว่า ลักษณะส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ อายุ พี่น้องมีความสัมพันธ์กับการรับรู้เรื่องเพศด้านพัฒนาการทางเพศ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ตาราง 57 ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะส่วนบุคคลกับการรับรู้เรื่องเพศด้านพัฒนาการทางเพศโดยมีปัจจัยควบคุม (N=397)

ลักษณะ ส่วนบุคคล	การรับรู้ด้านพัฒนาการทางเพศ					χ^2	P- Value
	รับรู้จาก ครอบครัว (ร้อยละ)	รับรู้จาก แหล่งอื่นๆ (ร้อยละ)	ไม่รับรู้จาก แหล่งใด (ร้อยละ)	รวม			
พี่น้อง							
มีพี่น้องเพศเดียวกัน					10.705	0.030*	
ชาย	28 (34.6)	40 (49.4)	13 (16.0)	81			
หญิง	52 (31.0)	105 (62.5)	11 (6.5)	168			
เพศทางเลือก	0 (0.0)	1 (50.0)	1 (50.0)	2			
ไม่มีพี่น้องเพศเดียวกัน					4.063	0.398	
ชาย	11 (26.2)	20 (47.6)	11 (26.2)	42			
หญิง	20 (25.3)	47 (59.5)	12 (15.2)	79			
เพศทางเลือก	0 (0.0)	2 (100.0)	0 (0.0)	2			
ไม่มีพี่น้อง					1.776	0.411	
ชาย	2 (33.3)	2 (33.3)	2 (33.3)	6			
หญิง	11 (64.7)	3 (17.9)	3 (17.6)	17			
เพศทางเลือก	0 (0.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	0			
รวม	$\chi^2 = 10.625$				P = 0.031*		
รายได้ของพ่อแม่ผู้ปกครอง							
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 15,000 บาท					6.479	0.166	

ตาราง 57 ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะส่วนบุคคลกับการรับรู้เรื่องเพศด้านการพัฒนาการทางเพศ (N=397) (ต่อ)

ลักษณะ ส่วนบุคคล	การรับรู้ด้านพัฒนาการทางเพศ					χ^2	P- Value
	รับรู้จาก ครอบครัว (ร้อยละ)	รับรู้จาก แหล่งอื่นๆ (ร้อยละ)	ไม่รับรู้จาก แหล่งใด (ร้อยละ)	รวม			
15 – 17 ปี	7 (50.0)	5 (35.7)	2 (14.3)	14			
18 – 22 ปี	21 (23.3)	55 (61.1)	14 (15.6)	90			
23 – 25 ปี	22 (37.3)	31 (52.5)	6 (10.2)	59			
15,001 – 20,000 บาท						3.969	0.410
15 – 17 ปี	6 (42.9)	7 (50.0)	1 (7.1)	14			
18 – 22 ปี	10 (23.3)	24 (55.8)	9 (20.9)	43			
23 – 25 ปี	5 (19.2)	14 (53.8)	7 (26.9)	26			
20,001 -25,000 บาท						8.533	0.074
15 – 17 ปี	7 (46.7)	8 (53.3)	0 (0.0)	15			
18 – 22 ปี	2 (16.7)	6 (50.0)	4 (33.3)	12			
23 – 25 ปี	2 (40.0)	3 (60.0)	0 (0.0)	5			
25,001 – 30,000 บาท						0.781	0.941
15 – 17 ปี	5 (27.8)	11 (61.1)	2 (11.1)	18			
18 – 22 ปี	5 (29.4)	10 (58.8)	2 (11.8)	17			
23 – 25 ปี	2 (40.0)	3 (60.0)	0 (0.0)	5			
30,001 บาทขึ้นไป						7.923	0.094
15 – 17 ปี	20 (42.6)	25 (53.2)	2 (4.3)	47			
18 – 22 ปี	5 (27.8)	9 (50.0)	4 (22.2)	18			
23 – 25 ปี	5 (35.7)	9 (64.3)	0 (0.0)	14			
รวม	$\chi^2 = 14.746$				P = 0.005**		
เพศ							
เพศชาย						2.871	0.580
มีพี่น้องเพศ เดียวกัน	28 (34.6)	40 (49.9)	13 (16.0)	81			
ไม่มีพี่น้องเพศ เดียวกัน	11 (26.2)	20 (47.6)	11 (26.2)	42			
ไม่มีพี่น้อง	2 (33.3)	2 (33.3)	2 (33.3)	6			
เพศหญิง						17.437	0.002**

ตาราง 57 ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะส่วนบุคคลกับการรับรู้เรื่องเพศด้านการพัฒนาการทางเพศ (N=397) (ต่อ)

	การรับรู้ด้านพัฒนาการทางเพศ					
	รับรู้จาก ครอบครัว (ร้อยละ)	รับรู้จาก แหล่งอื่นๆ (ร้อยละ)	ไม่รับรู้จาก แหล่งใด (ร้อยละ)	รวม	χ^2	P-Value
มีพี่น้องเพศ เดียวกัน	52 (31.0)	105 (62.5)	11 (6.5)	168		
ไม่มีพี่น้องเพศ เดียวกัน	20 (25.3)	47 (59.5)	12 (15.2)	79		
ไม่มีพี่น้อง	11 (64.7)	3 (17.6)	3 (17.6)	17		
เพศทางเลือก					1.333	0.248
มีพี่น้องเพศ เดียวกัน	0 (0.0)	1 (50.0)	1 (50.0)	2		
ไม่มีพี่น้องเพศ เดียวกัน	0 (0.0)	2 (100.0)	0 (0.0)	2		
ไม่มีพี่น้อง	0 (0.0)	3 (75.0)	1 (25.0)	4		
รวม	$\chi^2 = 17.243$			P = 0.002**		

หมายเหตุ ***P<0.001, **P=<0.01, *P<0.05

ตาราง 57 ในการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการรับรู้เรื่องเพศด้านการพัฒนาการทางเพศ เมื่อพิจารณาด้านพี่น้อง พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการรับรู้ด้านพัฒนาการทางเพศ การมีพี่น้องเพศเดียวกัน มีความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการรับรู้ด้านพัฒนาการทางเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ในขณะที่การไม่มีพี่น้องเพศเดียวกัน ไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการรับรู้ด้านพัฒนาการทางเพศอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกจากนี้การไม่มีพี่น้อง ไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการรับรู้ด้านพัฒนาการทางเพศอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และความสัมพันธ์โดยรวมระหว่างเพศกับการรับรู้ด้านพัฒนาการทางเพศเป็นความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ในการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับการรับรู้เรื่องเพศด้านการพัฒนาการทางเพศ พบว่า เมื่อพิจารณาด้านรายได้ของพ่อแม่ผู้ปกครอง พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับการรับรู้ด้านพัฒนาการทางเพศ พ่อแม่ผู้ปกครองที่มีรายได้ต่ำกว่า 15,000 บาท ไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับการรับรู้ด้านพัฒนาการทางเพศอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ในขณะที่พ่อแม่ผู้ปกครองมีรายได้ต่ำกว่า 15,000 บาท ไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับการรับรู้ด้านพัฒนาการทางเพศอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนพ่อแม่ผู้ปกครองที่มีรายได้ 15,001 – 20,000 บาท ไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับการรับรู้ด้านพัฒนาการทางเพศ อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และพ่อแม่ผู้ปกครองมีรายได้ 25,001 – 30,000 บาท ไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับการรับรู้

ด้านพัฒนาการทางเพศอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกจากนี้พ่อแม่ผู้ปกครองที่มีรายได้ 30,000 บาทขึ้นไป ไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับการรับรู้ด้านพัฒนาการทางเพศอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และความสัมพันธ์โดยรวมระหว่างเพศกับการรับรู้ด้านพัฒนาการทางเพศเป็นความสัมพันธ์อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ในการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพี่น้องกับการรับรู้เรื่องเพศด้านพัฒนาการทางเพศ พบว่า เมื่อพิจารณาด้านเพศ พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างพี่น้องกับการรับรู้เรื่องเพศด้านพัฒนาการทางเพศ โดยเพศชาย ไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างพี่น้องกับการรับรู้เรื่องเพศด้านพัฒนาการทางเพศอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ในขณะที่เพศหญิง มีความสัมพันธ์ระหว่างพี่น้องกับการรับรู้เรื่องเพศด้านพัฒนาการทางเพศ มีความสัมพันธ์ระหว่างพี่น้องกับการรับรู้เรื่องเพศด้านพัฒนาการทางเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกจากนี้เพศทางเลือก ไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างพี่น้องกับการรับรู้เรื่องเพศด้านพัฒนาการทางเพศโดยการพี่น้องเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และความสัมพันธ์โดยรวมระหว่างพี่น้องกับการรับรู้เรื่องเพศด้านพัฒนาการทางเพศมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 58 ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะส่วนบุคคลกับการรับรู้เรื่องเพศด้านสุขอนามัยทางเพศ (N=397)

ลักษณะส่วนบุคคล	การรับรู้ด้านสุขอนามัยทางเพศ			
	รับรู้จาก ครอบครัว (ร้อยละ)	รับรู้จาก แหล่งอื่นๆ (ร้อยละ)	ไม่รับรู้จาก แหล่งใด (ร้อยละ)	รวม
เพศ				
ชาย	190 (72.0)	58 (22.0)	16 (6.1)	264 (100.0)
หญิง	64 (49.6)	55 (42.6)	10 (7.8)	129
เพศทางเลือก	3 (75.0)	0 (0.0)	1 (25.0)	4
	$\chi^2 = 23.242$			P = 0.000***
อายุ				
15 – 17 ปี	83 (76.9)	17 (15.7)	8 (7.4)	108 (100.0)
18 - 22 ปี	114 (63.3)	53 (29.4)	13 (7.2)	180 (100.0)
23 - 25 ปี	60 (55.0)	43 (39.4)	6 (5.5)	109 (100.0)
	$\chi^2 = 15.284$			P = 0.004**
ระดับการศึกษาของพ่อแม่ผู้ปกครอง				
ต่ำกว่าปริญญาตรี	128 (60.1)	69 (32.4)	16 (7.5)	213 (100.0)
ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	96 (69.1)	36 (25.9)	7 (5.0)	139 (100.0)
สูงกว่าปริญญาตรี	32 (72.7)	8 (18.2)	4 (9.1)	44 (100.0)
	$\chi^2 = 5.781$			P = 0.216

ตาราง 58 ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะส่วนบุคคลกับการรับรู้เรื่องเพศด้านสุขอนามัยทางเพศ (N=397) (ต่อ)

ลักษณะส่วนบุคคล	การรับรู้ด้านสุขอนามัยทางเพศ			
	รับรู้จากครอบครัว (ร้อยละ)	รับรู้จากแหล่งอื่นๆ (ร้อยละ)	ไม่รับรู้จากแหล่งใด (ร้อยละ)	รวม
อาชีพของพ่อแม่ผู้ปกครอง				
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว รับจ้าง	150 (60.2)	84 (33.7)	15 (6.0)	249 (100.0)
พนักงานบริษัท	4 (40.0)	5 (50.0)	1 (10.0)	10 (100.0)
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	10 (83.3)	1 (8.3)	1 (8.3)	12 (100.0)
ข้าราชการ	71 (75.5)	16(17.0)	7 (7.4)	94 (100.0)
ว่างงาน/พ่อบ้าน/แม่บ้าน/ เกษียณอายุ	8 (57.1)	3 (21.4)	3 (21.4)	14 (100.0)
เกษตรกร	14 (77.8)	4 (22.2)	0 (0.0)	18 (100.0)
	$\chi^2 = 21.335$			P = 0.019**
รายได้ของพ่อแม่ผู้ปกครอง				
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 15,000 บาท	85 (52.1)	66 (40.5)	12 (7.4)	163 (100.0)
15,001 – 20,000 บาท	56 (67.5)	21 (25.3)	6 (7.2)	83 (100.0)
20,001 -25,000 บาท	22 (68.8)	6 (18.8)	4 (12.5)	32 (100.0)
25,001 – 30,000 บาท	27 (67.5)	10 (25.0)	3 (7.5)	40 (100.0)
30,001 บาทขึ้นไป	67 (84.8)	10 (12.7)	2 (2.5)	79 (100.0)
	$\chi^2 = 29.641$			P = 0.000***
การมีพี่น้องเพศเดียวกัน				
มีพี่น้องเพศเดียวกัน	165 (65.7)	77 (30.7)	9 (3.6)	251 (100.0)
ไม่มีพี่น้องเพศเดียวกัน	75 (61.0)	33 (26.8)	15 (12.2)	123 (100.0)
ไม่มีพี่น้อง	17 (73.9)	3 (13.0)	3 (13.0)	23 (100.0)
	$\chi^2 = 29.641$			P = 0.009**
สัมพันธภาพของวัยรุ่นกับผู้ปกครอง				
สัมพันธภาพระหว่างวัยรุ่นกับ ผู้ปกครองดี	55 (69.6)	18 (22.8)	6 (7.6)	79 (100.0)
สัมพันธภาพระหว่างวัยรุ่นกับ ผู้ปกครองปานกลาง	14 (5.4)	172(66.4)	73 (28.2)	259 (100.0)

ลักษณะส่วนบุคคล	การรับรู้ด้านสุขอนามัยทางเพศ			
	รับรู้จาก ครอบครัว (ร้อยละ)	รับรู้จาก แหล่งอื่นๆ (ร้อยละ)	ไม่รับรู้จาก แหล่งใด (ร้อยละ)	รวม
สัมพันธ์ภาพระหว่างวัยรุ่นกับ ผู้ปกครองไม่ดี	30 (50.8)	22 (37.3)	7 (11.9)	59 (100.0)
	$\chi^2 = 7.717$			P = 0.103

หมายเหตุ ***P<0.001, **P=<0.01, *P<0.05

ด้านสุขอนามัย

ในการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับสุขอนามัยทางเพศ พบว่า โดยเพศหญิงมีส่วนของการรับรู้สุขอนามัยทางเพศจากพ่อแม่ผู้ปกครองคิดเป็นร้อยละ 72.0 ในขณะที่เพศหญิงมีการรับรู้สุขอนามัยทางเพศจากแหล่งอื่นๆคิดเป็นร้อยละ 22.0 และเพศหญิงไม่มีการรับรู้สุขอนามัยทางเพศจากแหล่งใดคิดเป็นร้อยละ 6.1 นอกจากนี้เพศชายมีส่วนของการรับรู้สุขอนามัยทางเพศจากพ่อแม่ผู้ปกครองคิดเป็นร้อยละ 49.6 ในขณะที่เพศชายมีการรับรู้สุขอนามัยจากแหล่งอื่นๆคิดเป็นร้อยละ 42.6 และเพศชายไม่มีการรับรู้สุขอนามัยจากแหล่งใดคิดเป็นร้อยละ 7.8 และความสัมพันธังกล่าวมีนัยสำคัญสถิติที่ระดับน้อยกว่า 0.05 เมื่อพิจารณาพร้อมกับรายได้ของพ่อแม่ผู้ปกครอง พบว่าความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับสุขอนามัยทางเพศมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้นความสัมพันธ์ดังกล่าวเป็นความสัมพันธ์ที่แท้จริง

ในการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับสุขอนามัยทางเพศ พบว่า อายุ 18 - 22 ปีมีส่วนของการรับรู้สุขอนามัยทางเพศจากพ่อแม่ผู้ปกครองคิดเป็นร้อยละ 63.3 ในขณะอายุ 18 - 22 ปี มีการรับรู้สุขอนามัยทางเพศจากแหล่งอื่นๆคิดเป็นร้อยละ 8.3 และอายุ 18 - 22 ปี ไม่มีการรับรู้สุขอนามัยทางเพศจากแหล่งใดคิดเป็นร้อยละ 5.6 รองลงมาอายุ 15 - 17 ปีมีส่วนของการรับรู้สุขอนามัยทางเพศจากพ่อแม่ผู้ปกครองคิดเป็นร้อยละ 76.9 ในขณะที่อายุ 15 - 17 ปี มีการรับรู้สุขอนามัยทางเพศจากแหล่งอื่นๆคิดเป็นร้อยละ 15.7 และอายุ 15 - 17 ปีไม่มีการรับรู้สุขอนามัยทางเพศจากแหล่งใดคิดเป็นร้อยละ 7.4 รองลงมาอายุ 23 - 25 ปีมีส่วนของการรับรู้สุขอนามัยทางเพศจากพ่อแม่ผู้ปกครองคิดเป็นร้อยละ 55.0 ในขณะอายุ 23 - 25 ปีมีการรับรู้สุขอนามัยทางเพศจากแหล่งอื่นๆคิดเป็นร้อยละ 39.4 และอายุ 23 - 25 ปีไม่มีการรับรู้สุขอนามัยทางเพศจากแหล่งใดคิดเป็นร้อยละ 5.5 และความสัมพันธังกล่าวของอายุทั้งหมดมีนัยสำคัญสถิติที่ระดับน้อยกว่า 0.05 เมื่อพิจารณาร่วมกับเพศของวัยรุ่น พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับพัฒนาการทางเพศมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้นความสัมพันธ์ดังกล่าวเป็นความสัมพันธ์ที่แท้จริง ในการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษาของพ่อแม่ผู้ปกครองกับอนามัยทางเพศทางเพศ พบว่า ความสัมพันธ์ดังกล่าวไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ในการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพของพ่อแม่ผู้ปกครองกับสุขอนามัยทางเพศ พบว่า โดยอาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว รับจ้างมีสัดส่วนของการรับรู้สุขอนามัยทางเพศจากพ่อแม่ผู้ปกครอง คิดเป็นร้อยละ 60.2 ในขณะที่อาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว รับจ้างไม่มีการรับรู้สุขอนามัยทางเพศจากแหล่งอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 33.7 และอาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว รับจ้างไม่มีการรับรู้สุขอนามัยทางเพศจากแหล่งใดคิดเป็นร้อยละ 6.0 รองลงมาอาชีพข้าราชการ มีสัดส่วนของการรับรู้สุขอนามัยทางเพศจากพ่อแม่ผู้ปกครองคิดเป็นร้อยละ 75.5 ในขณะที่อาชีพข้าราชการ มีการรับรู้สุขอนามัยทางเพศจากแหล่งอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 17.0 และอาชีพข้าราชการ ไม่มีการรับรู้สุขอนามัยทางเพศจากแหล่งใดคิดเป็นร้อยละ 7.4 รองลงมาอาชีพเกษตรกรรมมีสัดส่วนของการรับรู้สุขอนามัยทางเพศจากพ่อแม่ผู้ปกครองคิดเป็นร้อยละ 77.8 ในขณะที่อาชีพเกษตรกรรมมีการรับรู้สุขอนามัยทางเพศจากแหล่งอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 22.2 และอาชีพเกษตรกรรมไม่มีการรับรู้สุขอนามัยทางเพศจากแหล่งใดคิดเป็นร้อยละ 0.0 รองลงมาอาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจมีสัดส่วนของการรับรู้สุขอนามัยทางเพศจากพ่อแม่ผู้ปกครอง คิดเป็นร้อยละ 83.3 ในขณะที่อาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจมีการรับรู้สุขอนามัยทางเพศจากแหล่งอื่น ๆ และอาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจ ไม่มีการรับรู้สุขอนามัยทางเพศจากแหล่งใดมีสัดส่วนที่เท่ากันคิดเป็นร้อยละ 8.3 รองลงมาการว่างงาน/พ่อบ้าน/แม่บ้าน/เกษียณอายุ มีสัดส่วนของการรับรู้สุขอนามัยทางเพศจากพ่อแม่ผู้ปกครองคิดเป็นร้อยละ 57.1 ในขณะที่การว่างงาน/พ่อบ้าน/แม่บ้าน/เกษียณอายุมีการรับรู้สุขอนามัยทางเพศจากแหล่งอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 21.4 และการว่างงาน/พ่อบ้าน/แม่บ้าน/เกษียณอายุ ไม่มีการรับรู้สุขอนามัยทางเพศจากแหล่งใดมีจำนวนเท่ากันคิดเป็นร้อยละ 21.4 รองลงมาอาชีพพนักงานบริษัท มีสัดส่วนของการรับรู้สุขอนามัยทางเพศจากพ่อแม่ผู้ปกครองคิดเป็นร้อยละ 40.0 ในขณะที่อาชีพพนักงานบริษัทมีการรับรู้สุขอนามัยทางเพศจากแหล่งอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 50.0 และอาชีพพนักงานบริษัทไม่มีการรับรู้สุขอนามัยทางเพศจากแหล่งใดคิดเป็นร้อยละ 10.0 และความสัมพันธ์ดังกล่าวมีนัยสำคัญสถิติที่ระดับน้อยกว่า 0.05 เมื่อพิจารณาร่วมกับอายุ พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพของพ่อแม่ผู้ปกครองกับสุขอนามัยทางเพศมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้นความสัมพันธ์ดังกล่าวเป็นความสัมพันธ์ที่แท้จริง

ในการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ของพ่อแม่ผู้ปกครองกับสุขอนามัยทางเพศ พบว่า รายได้ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 15,000 บาท มีสัดส่วนของการรับรู้สุขอนามัยทางเพศจากพ่อแม่ผู้ปกครอง คิดเป็นร้อยละ 52. ในขณะที่รายได้ต่ำกว่าหรือเทียบเท่า 15,000 บาท มีการรับรู้สุขอนามัยทางเพศจากแหล่งอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 40.5 และรายได้ต่ำกว่าหรือเทียบเท่า 15,000 บาท ไม่มีการรับรู้สุขอนามัยทางเพศจากแหล่งใดคิดเป็นร้อยละ 7.4 รองลงมารายได้ 30,001 บาทขึ้นไป มีสัดส่วนของการรับรู้สุขอนามัยจากพ่อแม่ผู้ปกครองคิดเป็นร้อยละ 84.8 ในขณะที่มีรายได้ 30,001 บาทขึ้นไป มีการรับรู้สุขอนามัยทางเพศจากแหล่งอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 12.7 และมีรายได้ 30,001 บาทขึ้นไป ไม่มีการรับรู้สุขอนามัยทางเพศคิดเป็นร้อยละ 2.5 รองลงมามีรายได้ 15,001 – 20,000 บาท มีสัดส่วนของการรับรู้สุขอนามัยทางเพศจากผู้ปกครองคิดเป็นร้อยละ 67.5 ในขณะที่มีรายได้ 15,001 – 20,000 บาทมีการรับรู้สุขอนามัยจากแหล่งอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 25.3 และมีรายได้ 15,001 – 20,000 บาท ไม่มีการรับรู้สุขอนามัยจากแหล่งใดคิดเป็นร้อยละ 7.2 รองลงมามีรายได้ 25,001 – 30,000

บาท มีสัดส่วนของการรับรู้สุขอนามัยจากพ่อแม่ผู้ปกครองคิดเป็นร้อยละ 67.5 ในขณะที่มีรายได้ 25,001 – 30,000 บาท มีการรับรู้สุขอนามัยจากแหล่งอื่นๆคิดเป็นร้อยละ 25.0 และมีรายได้ 25,001 – 30,000 บาท ไม่มีการรับรู้สุขอนามัยทางเพศคิดเป็นร้อยละ 7.5 รองลงมามีรายได้ 20,001 – 25,000 บาท มีสัดส่วนของการรับรู้สุขอนามัยทางเพศจากพ่อแม่ผู้ปกครองคิดเป็นร้อยละ 68.8 ในขณะที่มีรายได้ 20,001 – 25,000 บาท มีการรับรู้สุขอนามัยทางเพศจากแหล่งอื่นๆคิดเป็นร้อยละ 25.3 และมีรายได้ 20,001 – 25,000 บาท ไม่มีการรับรู้สุขอนามัยทางเพศจากแหล่งใดคิดเป็นร้อยละ 12.5 และความสัมพันธดังกล่าวมีนัยสำคัญสถิติที่ระดับน้อยกว่า 0.05 เมื่อพิจารณาร่วมกับอาชีพของพ่อแม่ผู้ปกครอง พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ของพ่อแม่ผู้ปกครองกับสุขอนามัยทางเพศมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้นความสัมพันธ์ดังกล่าวเป็นความสัมพันธ์ที่แท้จริง

ในการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพี่น้องกับสุขอนามัยทางเพศ พบว่า การมีพี่น้องเพศเดียวกัน มีสัดส่วนของการรับรู้สุขอนามัยทางเพศจากพ่อแม่ผู้ปกครองคิดเป็นร้อยละ 65.7 ในขณะที่การมีพี่น้องเพศเดียวกัน มีการรับรู้สุขอนามัยทางเพศจากแหล่งอื่นๆคิดเป็นร้อยละ 30.7 และการมีพี่น้องเพศเดียวกัน ไม่มีการรับรู้สุขอนามัยทางเพศจากแหล่งใดคิดเป็นร้อยละ 3.6 รองลงมาการไม่มีพี่น้องเพศเดียวกัน มีสัดส่วนการรับรู้สุขอนามัยทางเพศจากพ่อแม่ผู้ปกครองคิดเป็นร้อยละ 61.0 ในขณะที่การไม่มีพี่น้องเพศเดียวกันมีการรับรู้สุขอนามัยทางเพศจากแหล่งอื่นๆคิดเป็นร้อยละ 26.8 และการไม่มีพี่น้องเพศเดียวกันไม่มีการรับรู้สุขอนามัยทางเพศจากแหล่งใดคิดเป็นร้อยละ 12.2 นอกจากนี้การไม่มีพี่น้องมีสัดส่วนของการรับรู้สุขอนามัยทางเพศจากผู้ปกครองและการไม่มีพี่น้องมีการรับรู้สุขอนามัยทางเพศจากแหล่งอื่นๆมีสัดส่วนที่เท่ากันคิดเป็นร้อยละ 73.9 และการไม่มีพี่น้องไม่มีการรับรู้สุขอนามัยทางเพศจากแหล่งใดคิดเป็นร้อยละ 13.0 และความสัมพันธดังกล่าวมีนัยสำคัญสถิติที่ระดับน้อยกว่า 0.05 เมื่อพิจารณาร่วมกับเพศของวัยรุ่น พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างเพศของพี่น้องกับสุขอนามัยทางเพศมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้นความสัมพันธ์ดังกล่าวเป็นความสัมพันธ์ที่แท้จริงและในการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสัมพันธภาพของวัยรุ่นกับผู้ปกครองกับพัฒนาการทางเพศ พบว่า ความสัมพันธ์ดังกล่าวไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะส่วนบุคคลและการรับรู้เรื่องเพศด้านสุขอนามัยทางเพศ

ในการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะส่วนบุคคลและการรับรู้เรื่องเพศด้านสุขอนามัยทางเพศ นำเสนอเฉพาะความสัมพันธ์ที่มีนัยสำคัญทางสถิติ และมีปัจจัยเข้ามาควบคุมตัวแปรดังกล่าว ซึ่งผลการศึกษาดังกล่าว พบว่า ลักษณะส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ อายุ อาชีพของพ่อแม่ผู้ปกครอง รายได้ของพ่อแม่ผู้ปกครอง และพี่น้อง มีความสัมพันธ์กับการรับรู้เรื่องเพศด้านสุขอนามัยทางเพศ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ตาราง 59 ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะส่วนบุคคลกับการรับรู้เรื่องเพศด้านสุขอนามัยทางเพศโดยมีปัจจัยควบคุม (N=397)

ลักษณะ ส่วนบุคคล	การรับรู้ด้านสุขอนามัยทางเพศ				χ^2	P- Value
	รับรู้จาก ครอบครัว (ร้อยละ)	รับรู้จาก แหล่งอื่นๆ (ร้อยละ)	ไม่รับรู้จาก แหล่งใด (ร้อยละ)	รวม		
รายได้ของพ่อแม่ผู้ปกครอง						
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 15,000 บาท					16.451	0.002**
ชาย	19 (33.3)	32 (56.1)	6 (10.5)	57		
หญิง	64 (62.1)	34 (33.0)	5 (4.9)	103		
เพศทางเลือก	0 (0.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	0		
เพศทางเลือก	2 (66.7)	0 (0.0)	1 (33.3)	3		
15,001 – 20,000 บาท					2.561	0.634
ชาย	20 (64.5)	10 (32.2)	1 (3.2)	31		
หญิง	35 (68.6)	11 (21.6)	5 (9.8)	51		
เพศทางเลือก	1 (100.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	1		
20,001 -25,000 บาท					2.545	0.280
ชาย	4 (50.0)	3 (37.5)	1 (12.5)	8		
หญิง	18 (75.0)	3 (12.5)	3 (12.5)	24		
เพศทางเลือก	0 (0.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	0		
25,001 – 30,000 บาท					4.748	0.093
ชาย	6 (46.2)	6 (46.2)	1 (7.7)	13		
หญิง	21 (77.8)	4 (14.8)	2 (7.4)	27		
เพศทางเลือก	0 (0.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	0		
30,001 บาทขึ้นไป					2.089	0.352
ชาย	15 (75.0)	4 (20.0)	1 (5.0)	20		
หญิง	52 (88.1)	6 (10.2)	1 (1.7)	59		
เพศทางเลือก	0 (0.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	0		
รวม	$\chi^2 = 23.242$				P = 0.000***	
เพศ						
เพศชาย					3.704	0.448
อายุ 15 – 17 ปี	15 (62.5)	7 (29.2)	2 (8.3)	24		
อายุ 18 – 22 ปี	27 (46.6)	25 (43.1)	6 (10.3)	58		
อายุ 23 – 25 ปี	22 (46.8)	23 (48.9)	2 (4.3)	47		

ตาราง 59 ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะส่วนบุคคลกับการรับรู้เรื่องเพศด้านสุขอนามัยทางเพศ (N=397) (ต่อ)

ลักษณะส่วนบุคคล	การรับรู้ด้านสุขอนามัยทางเพศ					
	รับรู้จากครอบครัว (ร้อยละ)	รับรู้จากแหล่งอื่นๆ (ร้อยละ)	ไม่รับรู้จากแหล่งใด (ร้อยละ)	รวม	χ^2	P-Value
เพศหญิง					9.676	0.46*
อายุ 15 – 17 ปี	68 (81.0)	10 (11.9)	6 (7.1)	84		
อายุ 18 – 22 ปี	85 (71.4)	28 (23.5)	6 (5.0)	119		
อายุ 23 – 25 ปี	37 (60.7)	20 (32.8)	4 (6.6)	61		
เพศทางเลือก					0.444	0.505
อายุ 15 – 17 ปี	2 (66.7)	0 (0.0)	1 (33.3)	3		
อายุ 18 – 22 ปี	1 (100.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	1		
อายุ 23 – 25 ปี	0 (0.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	0		
รวม	$\chi^2 = 15.284$				P = 0.004**	
อายุ						
อายุ 15 – 17 ปี					10.060	0.435
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว รับจ้าง	35 (81.4)	8 (18.6)	0 (0.0)	43		
พนักงานบริษัท	2 (66.7)	0 (0.0)	1 (33.3)	3		
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	3 (60.0)	1 (20.0)	1 (20.0)	5		
ข้าราชการ	40 (74.1)	8 (14.8)	6 (11.1)	54		
ว่างงาน/พ่อบ้าน/แม่บ้าน/เกษียณอายุ	1 (100.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	1		
เกษตรกร	0 (0.0)	2 (100.0)	0 (0.0)	2		

ตาราง 59 ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะส่วนบุคคลกับการรับรู้เรื่องเพศด้านสุขอนามัยทางเพศ (N=397) (ต่อ)

ลักษณะ ส่วนบุคคล	การรับรู้ด้านสุขอนามัยทางเพศ					χ^2	P-Value
	รับรู้จาก ครอบครัว (ร้อยละ)	รับรู้จาก แหล่งอื่นๆ (ร้อยละ)	ไม่รับรู้จาก แหล่งใด (ร้อยละ)	รวม			
อายุ 18 – 22 ปี						19.125	0.039*
ค้าขาย/ธุรกิจ ส่วนตัว รับจ้าง	76 (58.5)	44 (33.8)	10 (7.7)	130			
พนักงานบริษัท	1 (25.0)	3 (75.0)	0 (0.0)	4			
พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	4 (100.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	4			
ข้าราชการ	23 (85.2)	3 (11.1)	1 (3.7)	27			
ว่างงาน/พ่อบ้าน/ แม่บ้าน/ เกษียณอายุ	4 (57.1)	1 (14.3)	2 (28.6)	7			
เกษตรกร	6 (75.0)	2 (25.0)	0 (0.0)	8			
อายุ 23 – 25 ปี						7.626	0.665
ค้าขาย/ธุรกิจ ส่วนตัว รับจ้าง	39 (51.3)	32 (42.1)	5 (6.6)	76			
พนักงานบริษัท	1 (33.3)	2 (66.7)	0 (0.0)	3			
พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	3 (100.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	3			
ข้าราชการ	8 (61.5)	5 (38.5)	0 (0.0)	13			
ว่างงาน/พ่อบ้าน/ แม่บ้าน/ เกษียณอายุ	3 (50.0)	2 (33.3)	1 (16.7)	6			
เกษตรกร	6 (75.0)	2 (25.0)	0 (0.0)	8			
รวม	$\chi^2 = 21.335$				P = 0.019**		
อาชีพของพ่อแม่ผู้ปกครอง							
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว รับจ้าง						16.757	0.033*
ต่ำกว่าหรือ เท่ากับ 15,000 บาท	67 (51.1)	55 (42.0)	9 (6.9)	131			
15,001 – 20,000 บาท	41 (64.1)	18 (28.1)	5 (7.8)	64			

ตาราง 59 ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะส่วนบุคคลกับการรับรู้เรื่องเพศด้านสุขอนามัยทางเพศ (N=397) (ต่อ)

ลักษณะ ส่วนบุคคล	การรับรู้ด้านสุขอนามัยทางเพศ				χ^2	P-Value
	รับรู้จาก ครอบครัว (ร้อยละ)	รับรู้จาก แหล่งอื่นๆ (ร้อยละ)	ไม่รับรู้จาก แหล่งใด (ร้อยละ)	รวม		
20,001 – 25,000 บาท	13 (86.7)	1 (6.7)	1 (6.7)	15		
25,001 – 30,000 บาท	13 (86.7)	7 (35.0)	0 (0.0)	20		
30,001 บาทขึ้นไป	16 (84.2)	3 (15.8)	0 (0.0)	19		
พนักงานบริษัท					4.400	0.623
ต่ำกว่าหรือ เท่ากับ 15,000 บาท	1 (33.3)	2 (66.7)	0 (0.0)	3		
15,001 – 20,000 บาท	3 (60.0)	1 (20.0)	1 (20.0)	5		
20,001 – 25,000 บาท	0 (0.0)	1 (100.0)	0 (0.0)	1		
25,001 – 30,000 บาท	0 (0.0)	1 (100.0)	0 (0.0)	1		
30,000 บาทขึ้นไป	0 (0.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	0		
พนักงานรัฐวิสาหกิจ					17.400	0.026*
ต่ำกว่าหรือ เท่ากับ 15,000 บาท	1 (100.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	1		
15,001 – 20,000 บาท	1 (100.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	1		
20,001 – 25,000 บาท	1 (50.0)	0 (0.0)	1 (50.0)	2		
25,001 – 30,000 บาท	0 (0.0)	1 (100.0)	0 (0.0)	1		

ตาราง 59 ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะส่วนบุคคลกับการรับรู้เรื่องเพศด้านสุขอนามัยทางเพศ (N=397) (ต่อ)

ลักษณะส่วนบุคคล	การรับรู้ด้านสุขอนามัยทางเพศ					χ^2	P-Value
	รับรู้จากครอบครัว (ร้อยละ)	รับรู้จากแหล่งอื่นๆ (ร้อยละ)	ไม่รับรู้จากแหล่งใด (ร้อยละ)	รวม			
30,001 บาทขึ้นไป	7 (100.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	7			
ข้าราชการ					11.783	0.161	
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 15,000 บาท	3 (60.0)	2 (40.0)	0 (0.0)	5			
15,001 – 20,000 บาท	5 (71.4)	2 (28.6)	0 (0.0)	7			
20,001 – 25,000 บาท	7 (53.8)	4 (30.8)	2 (15.4)	13			
25,001 – 30,000 บาท	13 (76.5)	1 (5.9)	3 (17.6)	17			
30,001 บาทขึ้นไป	43 (82.7)	7 (13.5)	2 (3.8)	52			
ว่างงาน/พ่อบ้าน/แม่บ้าน/เกษียณอายุ					5.833	0.666	
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 15,000 บาท	3 (33.3)	3 (33.3)	3 (33.3)	9			
15,001 – 20,000 บาท	2 (100.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	2			
20,001 – 25,000 บาท	1 (100.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	1			
25,001 – 30,000 บาท	1 (100.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	1			
30,001 บาทขึ้นไป	1 (100.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	1			
เกษตรกร					1.469	0.225	
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 15,000 บาท	10 (71.4)	4 (28.6)	0 (0.0)	14			

ตาราง 59 ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะส่วนบุคคลกับการรับรู้เรื่องเพศด้านสุขอนามัยทางเพศ (N=397) (ต่อ)

ลักษณะส่วนบุคคล	การรับรู้ด้านสุขอนามัยทางเพศ					
	รับรู้จากครอบครัว (ร้อยละ)	รับรู้จากแหล่งอื่นๆ (ร้อยละ)	ไม่รับรู้จากแหล่งใด (ร้อยละ)	รวม	χ^2	P-Value
15,001 – 20,000 บาท	4 (100.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	4		
20,001 – 25,000 บาท	14 (77.8)	4 (22.2)	0 (0.0)	18		
25,001 – 30,000 บาท	0 (0.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	0		
30,001 บาทขึ้นไป	0 (0.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	0		
รวม	$\chi^2 = 29.641$				P = 0.000***	
เพศ						
เพศชาย					2.004	0.735
มีพี่น้องเพศเดียวกัน	40 (49.4)	36 (44.4)	5 (6.2)	81		
ไม่มีพี่น้องเพศเดียวกัน	21 (50.0)	16 (38.1)	5 (11.9)	42		
ไม่มีพี่น้อง	3 (50.0)	3 (50.0)	0 (0.0)	6		
เพศหญิง					15.972	0.003**
มีพี่น้องเพศเดียวกัน	123(73.2)	41 (24.4)	4 (2.4)	168		
ไม่มีพี่น้องเพศเดียวกัน	53 (67.1)	17 (21.5)	9 (11.4)	79		
ไม่มีพี่น้อง	14 (82.4)	0 (0.0)	3 (17.6)	17		
เพศทางเลือก					1.333	0.248
มีพี่น้องเพศเดียวกัน	2 (100.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	2		
ไม่มีพี่น้องเพศเดียวกัน	1 (50.0)	0 (0.0)	1 (50.0)	2		
ไม่มีพี่น้อง	0 (0.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	0		
รวม	$\chi^2 = 13.417$				P = 0.009**	

หมายเหตุ ***P<0.001, **P=<0.01, *P<0.05

ที่มีอาชีพข้าราชการ ไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ของพ่อแม่ผู้ปกครองกับการรับรู้ด้านสุขอนามัยทางเพศอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 พ่อแม่ผู้ปกครองที่ว่างงาน/พ่อบ้าน/แม่บ้าน/เกษียณอายุ ไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ของพ่อแม่ผู้ปกครองกับการรับรู้ด้านสุขอนามัยทางเพศอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกจากนี้พ่อแม่ผู้ปกครองที่มีอาชีพเกษตรกร ไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ของพ่อแม่ผู้ปกครองกับการรับรู้ด้านสุขอนามัยทางเพศอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และความสัมพันธ์โดยรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ในการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพื้่น้องกับการรับรู้ด้านสุขอนามัยทางเพศ เมื่อพิจารณาด้านเพศ พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างพื้่น้องกับการรับรู้ด้านสุขอนามัยทางเพศ เพศชายไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างพื้่น้องกับการรับรู้ด้านสุขอนามัยทางเพศอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ในขณะที่เพศหญิงมีความสัมพันธ์ระหว่างพื้่น้องกับการรับรู้ด้านสุขอนามัยทางเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกจากนี้เพศทางเลือก ไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างพื้่น้องกับการรับรู้ด้านสุขอนามัยทางเพศอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และความสัมพันธ์โดยรวมมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 60 ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะส่วนบุคคลกับการรับรู้เรื่องเพศด้านพฤติกรรมทางเพศ (N=397)

ลักษณะส่วนบุคคล	การรับรู้ด้านพฤติกรรมทางเพศ			
	รับรู้จากครอบครัว (ร้อยละ)	รับรู้จากแหล่งอื่นๆ (ร้อยละ)	ไม่รับรู้จากแหล่งใด (ร้อยละ)	รวม
เพศ				
ชาย	147 (55.6)	57 (21.6)	24 (18.6)	129 (100.0)
หญิง	147 (55.7)	57 (21.6)	60 (22.7)	264 (100.0)
เพศทางเลือก	2 (50.0)	0 (0.0)	2 (50.0)	4 (100.0)
	$\chi^2 = 6.772$			P = 0.148
อายุ				
15 – 17 ปี	62 (57.4)	27 (25.0)	19 (17.6)	108 (100.0)
18 - 22 ปี	88 (48.9)	43 (23.9)	49 (27.2)	180 (100.0)
23 - 25 ปี	64 (58.7)	27 (24.8)	18 (16.5)	109 (100.0)
	$\chi^2 = 6.772$			P = 0.148
ระดับการศึกษาของพ่อแม่ผู้ปกครอง				
ต่ำกว่าปริญญาตรี	113 (53.1)	55 (25.8)	45 (21.1)	213 (100.0)
ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	77 (55.4)	34 (24.5)	28 (20.1)	139 (100.0)
สูงกว่าปริญญาตรี	24 (54.5)	7 (15.9)	13 (29.5)	44 (100.0)
	$\chi^2 = 3.004$			P = 0.557

ตาราง 60 ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะส่วนบุคคลกับการรับรู้เรื่องเพศด้านพฤติกรรมทางเพศ (N=397) (ต่อ)

ลักษณะส่วนบุคคล	การรับรู้ด้านพฤติกรรมทางเพศ			
	รับรู้จาก ครอบครัว (ร้อยละ)	รับรู้จาก แหล่งอื่นๆ (ร้อยละ)	ไม่รับรู้จาก แหล่งใด (ร้อยละ)	รวม
อาชีพของพ่อแม่ผู้ปกครอง				
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว รับจ้าง	135 (54.2)	65 (26.1)	49 (19.7)	249 (100.0)
พนักงานบริษัท	3 (30.0)	4 (40.0)	3 (30.0)	10 (100.0)
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	10 (83.3)	1 (8.3)	1 (8.3)	12(100.0)
ข้าราชการ	51 (54.3)	20 (21.3)	23 (24.5)	94 (100.0)
ว่างงาน/พ่อบ้าน/แม่บ้าน/ เกษียณอายุ	5 (35.7)	1 (7.1)	8 (57.1)	14 (100.0)
เกษตรกร	10 (55.6)	6 (33.3)	2 (11.1)	18 (100.0)
	$\chi^2 = 20.252$			P = 0.027*
รายได้ของพ่อแม่ผู้ปกครอง				
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 15,000 บาท	90 (55.2)	42 (25.8)	31 (19.0)	163 (100.0)
15,001 – 20,000 บาท	38 (45.8)	23 (27.7)	22 (26.5)	83 (100.0)
20,001 -25,000 บาท	17 (53.1)	8 (25.0)	7 (21.9)	32(100.0)
25,001 – 30,000 บาท	20 (50.0)	11 (27.5)	9 (22.5)	40 (100.0)
30,001 บาทขึ้นไป	49 (62.0)	13 (16.5)	17 (21.5)	79 (100.0)
	$\chi^2 = 6.289$			P = 0.615
การมีพี่น้องเพศเดียวกัน				
มีพี่น้องเพศเดียวกัน	130 (51.8)	69 (27.5)	52 (20.7)	251 (100.0)
ไม่มีพี่น้องเพศเดียวกัน	72 (58.5)	27 (22.0)	24 (19.5)	123 (100.0)
ไม่มีพี่น้อง	12 (52.2)	1 (4.3)	10 (43.5)	23 (100.0)
	$\chi^2 = 11.197$			P = 0.024
สัมพันธ์ภาพของวัยรุ่นกับผู้ปกครอง				
สัมพันธ์ภาพระหว่างวัยรุ่นกับ ผู้ปกครองดี	49 (62.0)	15 (19.0)	15 (19.0)	79 (100.0)
สัมพันธ์ภาพระหว่างวัยรุ่นกับ ผู้ปกครองปานกลาง	137 (52.9)	65 (25.1)	57 (22.0)	259 (100.0)

ตาราง 60 ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะส่วนบุคคลกับการรับรู้เรื่องเพศด้านพฤติกรรมทางเพศ (N=397) (ต่อ)

ลักษณะส่วนบุคคล	การรับรู้ด้านพฤติกรรมทางเพศ			
	รับรู้จาก ครอบครัว (ร้อยละ)	รับรู้จาก แหล่งอื่นๆ (ร้อยละ)	ไม่รับรู้จาก แหล่งใด (ร้อยละ)	รวม
สัมพันธ์ภาพระหว่างวัยรุ่นกับผู้ปกครองไม่ดี	28 (47.5)	17 (28.8)	14 (23.7)	59 (100.0)
	$\chi^2 = 7.717$			P = 0.103

หมายเหตุ ***P<0.001, **P=<0.01, *P<0.05

ด้านพฤติกรรม

ในการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับพฤติกรรมทางเพศ พบว่า ความสัมพันธ์ดังกล่าวไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับพฤติกรรมทางเพศ พบว่า อายุ 18 - 22 ปี มีสัดส่วนของการรับรู้สุขอนามัยทางเพศจากพ่อแม่ผู้ปกครองคิดเป็นร้อยละ 70.3 ในขณะที่อายุ 23 ปีมีการรับรู้สุขอนามัยทางเพศจากแหล่งอื่นๆคิดเป็นร้อยละ 16.2 และอายุ 23 ปีไม่มีการรับรู้สุขอนามัยทางเพศจากแหล่งใดคิดเป็นร้อยละ 13.5 โดยอายุ 23 - 25 ปี มีสัดส่วนสูงสุดของการรับรู้สุขอนามัยทางเพศจากพ่อแม่ผู้ปกครองคิดเป็นร้อยละ 58.7 ในขณะที่อายุ 23 - 25 ปี มีการรับรู้สุขอนามัยทางเพศจากแหล่งอื่นๆคิดเป็นร้อยละ 24.8 และอายุ 23 -25 ปี ไม่มีการรับรู้สุขอนามัยทางเพศจากแหล่งใดคิดเป็นร้อยละ 16.5 รองลงมาอายุ 15 -17 ปี มีสัดส่วนของการรับรู้สุขอนามัยทางเพศจากพ่อแม่ผู้ปกครองคิดเป็นร้อยละ 57.4 ในขณะที่อายุ 15 - 17 ปี มีการรับรู้สุขอนามัยทางเพศจากแหล่งอื่นๆคิดเป็นร้อยละ 25.0 และอายุ 15 - 17 ปี ไม่มีการรับรู้สุขอนามัยทางเพศจากแหล่งใดคิดเป็นร้อยละ 17.6 รองลงมาอายุ 18 - 22 ปี มีสัดส่วนของการรับรู้สุขอนามัยทางเพศจากพ่อแม่ผู้ปกครองคิดเป็นร้อยละ 48.9 ในขณะที่อายุ 18 - 22 ปี มีการรับรู้สุขอนามัยทางเพศจากแหล่งอื่นๆคิดเป็นร้อยละ 23.9 และอายุ 18 - 22 ปี ไม่มีการรับรู้สุขอนามัยทางเพศจากแหล่งใดคิดเป็นร้อยละ 27.2 และความสัมพันธ์ดังกล่าวของอายุทั้งหมดมีนัยสำคัญสถิติที่ระดับน้อยกว่า 0.05 เมื่อพิจารณาพร้อมกับเพศของวัยรุ่น พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับพฤติกรรมทางเพศมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้นความสัมพันธ์ดังกล่าวเป็นความสัมพันธ์ที่แท้จริง ในการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษาของพ่อแม่ผู้ปกครองกับพฤติกรรมทางเพศ พบว่า ความสัมพันธ์ดังกล่าวไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพของพ่อแม่ผู้ปกครองกับพฤติกรรมทางเพศ พบว่า โดยอาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว รับจ้างมีสัดส่วนของการรับรู้พฤติกรรมทางเพศจากพ่อแม่ผู้ปกครองคิดเป็นร้อยละ 54.2 ในขณะที่อาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว รับจ้างมีการรับรู้พฤติกรรมทางเพศจากแหล่งอื่นๆคิดเป็นร้อยละ 26.1 และอาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว รับจ้างไม่มีการรับรู้พฤติกรรมทางเพศจากแหล่งใดคิดเป็นร้อยละ 19.7 รองลงมาอาชีพข้าราชการมีสัดส่วนของการรับรู้พฤติกรรมทางเพศจากพ่อแม่ผู้ปกครองคิดเป็นร้อยละ 54.3 ในขณะที่อาชีพข้าราชการมีการรับรู้พฤติกรรมทางเพศจากแหล่งอื่นๆคิดเป็นร้อยละ

ละ 21.3 และอาชีพข้าราชการไม่มีการรับรู้พฤติกรรมทางเพศจากแหล่งใดคิดเป็นร้อยละ 24.5 รองลงมาอาชีพเกษตรกรมีสัดส่วนของการรับรู้พฤติกรรมทางเพศจากพ่อแม่ผู้ปกครองคิดเป็นร้อยละ 55.6 ในขณะที่อาชีพเกษตรกรมีการรับรู้พฤติกรรมทางเพศจากแหล่งอื่นๆคิดเป็นร้อยละ 33.3 และอาชีพเกษตรกรไม่มีการรับรู้พฤติกรรมทางเพศจากแหล่งใดคิดเป็นร้อยละ 11.1 รองลงมาอาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจมีสัดส่วนของการรับรู้พฤติกรรมทางเพศจากพ่อแม่ผู้ปกครองคิดเป็นร้อยละ 83.3 ในขณะที่อาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจมีการรับรู้พฤติกรรมทางเพศจากแหล่งอื่นๆและอาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจไม่มีการรับรู้พฤติกรรมทางเพศจากแหล่งใดมีจำนวนเท่ากันคิดเป็นร้อยละ 8.3 รองลงมาการว่างงาน/พ่อบ้าน/แม่บ้าน/เกษียณอายุมีสัดส่วนของการรับรู้พฤติกรรมทางเพศจากพ่อแม่ผู้ปกครองคิดเป็นร้อยละ 35.7 ในขณะที่การว่างงาน/พ่อบ้าน/แม่บ้าน/เกษียณอายุมีการรับรู้พฤติกรรมทางเพศจากแหล่งอื่นๆคิดเป็นร้อยละ 7.1 และการว่างงาน/พ่อบ้าน/แม่บ้าน/เกษียณอายุไม่มีการรับรู้พฤติกรรมทางเพศจากแหล่งใดคิดเป็นร้อยละ 57.1 รองลงมาอาชีพพนักงานบริษัทมีสัดส่วนของการรับรู้พฤติกรรมทางเพศจากพ่อแม่ผู้ปกครองและอาชีพพนักงานบริษัทมีการรับรู้พฤติกรรมทางเพศจากแหล่งอื่นๆมีจำนวนเท่ากันคิดเป็นร้อยละ 30.0 และอาชีพพนักงานบริษัทไม่มีการรับรู้พฤติกรรมทางเพศจากแหล่งใดคิดเป็นร้อยละ 40.0 และความสัมพันธ์ดังกล่าวมีนัยสำคัญสถิติที่ระดับน้อยกว่า 0.05 เมื่อพิจารณาพร้อมกับอายุ พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพของพ่อแม่ผู้ปกครองกับพฤติกรรมทางเพศมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้นความสัมพันธ์ดังกล่าวเป็นความสัมพันธ์ที่แท้จริง

ส่วนความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ของพ่อแม่ผู้ปกครองกับพฤติกรรมทางเพศ พบว่า ความสัมพันธ์ดังกล่าวไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ในการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพี่น้องกับพฤติกรรมทางเพศ พบว่า การมีพี่น้องเพศเดียวกันมีสัดส่วนของการรับรู้พฤติกรรมทางเพศจากพ่อแม่ผู้ปกครองคิดเป็นร้อยละ 51.8 รองลงมาการมีพี่น้องเพศเดียวกันมีการรับรู้พฤติกรรมทางเพศจากแหล่งอื่นๆคิดเป็นร้อยละ 27.5 รองลงมาการมีพี่น้องเพศเดียวกันไม่มีการรับรู้พฤติกรรมทางเพศจากแหล่งใดคิดเป็นร้อยละ 20.7 ในขณะที่การไม่มีพี่น้องเพศเดียวกันมีสัดส่วนการรับรู้พฤติกรรมทางเพศจากพ่อแม่ผู้ปกครองคิดเป็นร้อยละ 58.5 รองลงมาการไม่มีพี่น้องเพศเดียวกันมีการรับรู้พฤติกรรมทางเพศจากแหล่งอื่นๆคิดเป็นร้อยละ 22.0 รองลงมาการไม่มีพี่น้องเพศเดียวกันไม่มีการรับรู้พฤติกรรมทางเพศจากแหล่งใดคิดเป็นร้อยละ 19.5 นอกจากนี้การไม่มีพี่น้องมีสัดส่วนของการรับรู้พฤติกรรมทางเพศจากผู้ปกครองคิดเป็นร้อยละ 52.2 รองลงมาการไม่มีพี่น้องมีการรับรู้พฤติกรรมทางเพศจากแหล่งอื่นๆคิดเป็นร้อยละ 4.3 รองลงมาการไม่มีพี่น้องไม่มีการรับรู้พฤติกรรมทางเพศจากแหล่งใดคิดเป็นร้อยละ 43.5 และความสัมพันธ์ดังกล่าวมีนัยสำคัญสถิติที่ระดับน้อยกว่า 0.05 เมื่อพิจารณาพร้อมกับอาชีพของพ่อแม่ผู้ปกครอง พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างพี่น้องกับพฤติกรรมทางเพศมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้นความสัมพันธ์ดังกล่าวเป็นความสัมพันธ์ที่แท้จริง และในการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสัมพันธ์ภาพของวัยรุ่นกับผู้ปกครองกับพฤติกรรมทางเพศ พบว่า ความสัมพันธ์ดังกล่าว ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะส่วนบุคคลและการรับรู้เรื่องเพศด้านพฤติกรรมทางเพศ

ในการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะส่วนบุคคลและการรับรู้เรื่องเพศด้านพฤติกรรมทางเพศ นำเสนอเฉพาะความสัมพันธ์ที่มีนัยสำคัญทางสถิติ และมีปัจจัยเข้ามาควบคุมตัวแปรดังกล่าว ซึ่งผลการศึกษาดังกล่าวพบว่า ลักษณะส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ อายุ อาชีพของพ่อแม่ ผู้ปกครอง พี่น้อง มีความสัมพันธ์กับการรับรู้เรื่องเพศด้านสุขอนามัยทางเพศ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ตาราง 61 ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะส่วนบุคคลกับการรับรู้เรื่องเพศด้านพฤติกรรมทางเพศโดยมีปัจจัยเข้ามาควบคุม (N=397)

ลักษณะ ส่วนบุคคล	การรับรู้ด้านพฤติกรรมทางเพศ					
	รับรู้จาก ครอบครัว (ร้อยละ)	รับรู้จาก แหล่งอื่นๆ (ร้อยละ)	ไม่รับรู้จาก แหล่งใด (ร้อยละ)	รวม	χ^2	P- Value
เพศ						
เพศชาย					9.735	0.045*
อายุ 15 – 17 ปี	12 (50.0)	9 (37.5)	3 (12.5)	24		
อายุ 18 – 22 ปี	22 (37.9)	23 (39.7)	13 (22.4)	58		
อายุ 23 – 25 ปี	31 (66.0)	8 (17.0)	8 (17.0)	47		
เพศหญิง					7.569	0.109
อายุ 15 – 17 ปี	50 (59.5)	18 (21.4)	16 (19.0)	84		
อายุ 18 – 22 ปี	65 (54.6)	20 (16.8)	34 (28.6)	119		
อายุ 23 – 25 ปี	32 (52.5)	19 (31.1)	10 (16.4)	61		
เพศทางเลือก					1.333	0.248
อายุ 15 – 17 ปี	0 (0.0.)	0 (0.0)	0 (0.0)	0		
อายุ 18 – 22 ปี	1 (33.3)	0 (0.0)	2 (66.7)	3		
อายุ 23 – 25 ปี	1 (100.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	1		
รวม	$\chi^2 = 6.323$				P = 0.176	
อายุ						
อายุ 15 – 17 ปี					9.693	0.468
ค้าขาย/ธุรกิจ ส่วนตัว รับจ้าง	27 (62.8)	12 (27.9)	4 (9.3)	43		
พนักงานบริษัท	2 (66.7)	0 (0.0)	1 (33.3)	3		
พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	3 (60.0)	1 (20.0)	1 (20.0)	5		
ข้าราชการ	29 (53.7)	13 (24.1)	12 (22.2)	54		

ตาราง 61 ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะส่วนบุคคลกับการรับรู้เรื่องเพศด้านพฤติกรรมทางเพศ โดยมีปัจจัยเข้ามาควบคุม (N=397)

ลักษณะ ส่วนบุคคล	การรับรู้ด้านพฤติกรรมทางเพศ					
	รับรู้จาก ครอบครัว (ร้อยละ)	รับรู้จาก แหล่งอื่นๆ (ร้อยละ)	ไม่รับรู้จาก แหล่งใด (ร้อยละ)	รวม	χ^2	P- Value
ว่างงาน/พ่อบ้าน/ แม่บ้าน/ เกษียณอายุ	0 (0.0)	0 (0.0)	1 (100.0)	1		
เกษตรกร	1 (50.0)	1 (50.0)	0 (0.0)	2		
อายุ 18 – 22 ปี					17.292	0.068
ค้าขาย/ธุรกิจ ส่วนตัว รับจ้าง	63 (48.5)	36 (27.7)	31 (23.8)	130		
พนักงานบริษัท	1 (25.0)	2 (50.0)	1 (25.0)	4		
พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	4 (100.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	4		
ข้าราชการ	14 (51.9)	3 (11.1)	10 (37.0)	27		
ว่างงาน/พ่อบ้าน/ แม่บ้าน/ เกษียณอายุ	2 (28.6)	0 (0.0)	5 (71.4)	7		
เกษตรกร	4 (50.0)	2 (25.0)	2 (25.0)	8		
อายุ 23 – 25 ปี					10.806	0.373
ค้าขาย/ธุรกิจ ส่วนตัว รับจ้าง	45 (59.2)	17 (22.4)	14 (18.4)	76		
พนักงานบริษัท	0 (0.0)	2 (66.7)	1 (33.3)	3		
พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	3 (100.)	0 (0.0)	0 (0.0)	3		
ข้าราชการ	8 (61.5)	4 (30.8)	1 (7.7)	13		
ว่างงาน/พ่อบ้าน/ แม่บ้าน/ เกษียณอายุ	3 (50.0)	1 (16.7)	2 (33.3)	6		
เกษตรกร	5 (62.5)	3 (37.5)	0 (0.0.)	8		
รวม	$\chi^2 = 20.252$				P = 0.027*	

ตาราง 61 ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะส่วนบุคคลกับการรับรู้เรื่องเพศด้านพฤติกรรมทางเพศ (N=397) (ต่อ)

ลักษณะ ส่วนบุคคล	การรับรู้ด้านพฤติกรรมทางเพศ					χ^2	P-Value
	รับรู้จาก ครอบครัว (ร้อยละ)	รับรู้จาก แหล่งอื่นๆ (ร้อยละ)	ไม่รับรู้จาก แหล่งใด (ร้อยละ)	รวม			
อาชีพของพ่อแม่ผู้ปกครอง							
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว รับจ้าง						9.355	0.053
มีพี่น้องเพศ เดียวกัน	89 (53.9)	45 (27.3)	31 (18.8)	165			
ไม่มีพี่น้องเพศ เดียวกัน	42 (57.5)	19 (26.0)	12 (16.4)	73			
ไม่มีพี่น้อง	4 (36.4)	1 (9.1)	6 (54.5)	11			
พนักงานบริษัท						5.778	0.216
มีพี่น้องเพศ เดียวกัน	2 (40.0)	3 (60.0)	0 (0.0)	5			
ไม่มีพี่น้องเพศ เดียวกัน	0 (0.0)	1 (33.3)	2 (66.7)	3			
ไม่มีพี่น้อง	1 (50.0)	0 (0.0)	1 (50.0)	2			
พนักงานรัฐวิสาหกิจ						3.886	0.422
มีพี่น้องเพศ เดียวกัน	6 (85.7)	0 (0.0)	1 (14.3)	7			
ไม่มีพี่น้องเพศ เดียวกัน	2 (66.7)	1 (33.3)	0 (0.0)	3			
ไม่มีพี่น้อง	2 (100.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	2			
ข้าราชการ						4.764	0.312
มีพี่น้องเพศ เดียวกัน	25 (48.1)	15 (28.8)	12 (23.1)	52			
ไม่มีพี่น้องเพศ เดียวกัน	21 (60.0)	5 (14.3)	9 (25.7)	35			
ไม่มีพี่น้อง	5 (71.4)	0 (0.0)	2 (28.6)	7			
ว่างงาน/พ่อบ้าน/แม่บ้าน/เกษียณอายุ						0.321	0.852
มีพี่น้องเพศ เดียวกัน	4 (33.3)	1 (8.3)	7 (58.3)	12			

ตาราง 61 ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะส่วนบุคคลกับการรับรู้เรื่องเพศด้านพฤติกรรมทางเพศ (N=397) (ต่อ)

ลักษณะ ส่วนบุคคล	การรับรู้ด้านพฤติกรรมทางเพศ					
	รับรู้จาก ครอบครัว (ร้อยละ)	รับรู้จาก แหล่งอื่นๆ (ร้อยละ)	ไม่รับรู้จาก แหล่งใด (ร้อยละ)	รวม	χ^2	P-Value
ไม่มีพี่น้องเพศ เดียวกัน	1 (50.0)	0 (0.0)	1 (50.0)	2		
ไม่มีพี่น้อง	5 (35.7)	1 (7.1)	8 (57.1)	14		
เกษตรกร					11.966	0.018*
มีพี่น้องเพศ เดียวกัน	4 (40.0)	5 (50.0)	1 (10.0)	10		
ไม่มีพี่น้องเพศ เดียวกัน	6 (85.7)	1 (14.3)	0 (0.0)	7		
ไม่มีพี่น้อง	0 (0.0)	0 (0.0)	1 (100.0)	1		
รวม	$\chi^2 = 11.197$				P = 0.024*	

หมายเหตุ ***P<0.001, **P=<0.01, *P<0.05

ตาราง 61 ในการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับการรับรู้ด้านพฤติกรรมทางเพศ เมื่อพิจารณาด้านเพศ พบว่า เพศชาย มีความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับการรับรู้ด้านพฤติกรรมทางเพศ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ในขณะที่เพศหญิง ไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับการรับรู้ด้านพฤติกรรมทางเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกจากนี้เพศทางเลือก ไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับการรับรู้ด้านพฤติกรรมทางเพศอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และความสัมพันธ์โดยรวมไม่มีความสัมพันธ์อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ในการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับการรับรู้เรื่องเพศด้านพฤติกรรมทางเพศ เมื่อพิจารณาด้านอาชีพ พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับการรับรู้เรื่องเพศด้านพฤติกรรมทางเพศ อายุ 15 – 17 ปี ไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับการรับรู้เรื่องเพศด้านพฤติกรรมทางเพศอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และความสัมพันธ์โดยรวมมีความสัมพันธ์อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ในขณะที่ อายุ 18 – 22 ปี ไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับการรับรู้เรื่องเพศด้านพฤติกรรมทางเพศอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกจากนี้ อายุ 23 – 25 ไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับการรับรู้เรื่องเพศด้านพฤติกรรมทางเพศอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ในการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพี่น้องกับการรับรู้ด้านพฤติกรรมทางเพศ เมื่อพิจารณาด้านอาชีพของพ่อแม่ผู้ปกครอง พบว่า พ่อแม่ผู้ปกครองที่มีอาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว รับจ้าง ไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างพี่น้องกับการรับรู้ด้านพฤติกรรมทางเพศอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่

ระดับ 0.05 ในขณะที่พ่อแม่ผู้ปกครองที่มีอาชีพพนักงานบริษัท ไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างพี่น้องกับการรับรู้ด้านติกรรมทางเพศอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 พ่อแม่ผู้ปกครองที่มีอาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจ ไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างพี่น้องกับการรับรู้ด้านติกรรมทางเพศอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 พ่อแม่ผู้ปกครองที่มีอาชีพข้าราชการ ไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างพี่น้องกับการรับรู้ด้านติกรรมทางเพศอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 พ่อแม่ผู้ปกครองที่ว่างงาน/ พ่อบ้าน/แม่บ้าน/เกษียณอายุ ไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างพี่น้องกับการรับรู้ด้านติกรรมทางเพศอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกจากนี้พ่อแม่ผู้ปกครองที่มีอาชีพเกษตรกร มีความสัมพันธ์ระหว่างพี่น้องกับการรับรู้ด้านติกรรมทางเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และความสัมพันธ์โดยรวมมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 62 ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะส่วนบุคคลกับการรับรู้เรื่องเพศด้านสัมพันธภาพทางเพศ (N=397)

ลักษณะส่วนบุคคล	การรับรู้ด้านสัมพันธภาพทางเพศ			
	รับรู้จากครอบครัว (ร้อยละ)	รับรู้จากแหล่งอื่นๆ (ร้อยละ)	ไม่รับรู้จากแหล่งใด (ร้อยละ)	รวม
เพศ				
ชาย	72 (55.8)	50(38.8)	7 (5.4)	129 (100.0)
หญิง	194 (73.5)	50(18.9)	20 (7.6)	264 (100.0)
เพศทางเลือก	1 (25.0)	2 (50.0)	1 (25.0)	4 (100.0)
	$\chi^2 = 21.688$			P = 0.000***
อายุ				
15 – 17 ปี	81 (75.0)	20 (18.5)	7 (6.5)	108 (100.0)
18 - 22 ปี	111 (61.7)	56 (31.1)	13 (7.2)	180 (100.0)
23 - 25 ปี	75 (68.8)	26 (23.9)	8 (7.3)	109 (100.0)
	$\chi^2 = 6.272$			P = 0.180
ระดับการศึกษาของพ่อแม่ผู้ปกครอง				
ต่ำกว่าปริญญาตรี	138 964.8)	59 (27.7)	16 (7.5)	213 (100.0)
ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	95 (68.3)	36 (25.9)	8 (9.8)	139 (100.0)
สูงกว่าปริญญาตรี	33 (75.0)	7 (15.9)	4 (9.1)	44 (100.0)
	$\chi^2 = 3.232$			P = 0.520
อาชีพของพ่อแม่ผู้ปกครอง				
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว รับจ้าง	163 (65.5)	71 (28.5)	15 (6.0)	249 (100.0)
พนักงานบริษัท	6 (60.0)	4 (40.0)	0 (0.0)	10 (100.0)

ตาราง 62 ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะส่วนบุคคลกับการรับรู้เรื่องเพศด้านสัมพันธภาพทางเพศ (N=397) (ต่อ)

ลักษณะส่วนบุคคล	การรับรู้ด้านสัมพันธภาพทางเพศ			
	รับรู้จาก ครอบครัว (ร้อยละ)	รับรู้จาก แหล่งอื่นๆ (ร้อยละ)	ไม่รับรู้จาก แหล่งใด (ร้อยละ)	รวม
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	9 (75.0)	2 (40.0)	1 (8.3)	12 (100.0)
ข้าราชการ	66 (70.2)	19(20.2)	9 (9.6)	94 (100.0)
ว่างงาน/พ่อบ้าน/แม่บ้าน/ เกษียณอายุ	11 (78.6)	3 (21.4)	0 (0.0)	14 (100.0)
เกษตรกร	12 (66.7)	6 (33.3)	0 (0.0)	18 (100.0)
	$\chi^2 = 15.073$			P = 0.129
รายได้ของพ่อแม่ผู้ปกครอง				
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 15,000 บาท	105 (64.4)	50 (30.7)	8 (4.9)	163 (100.0)
15,001 – 20,000 บาท	51 (61.4)	22 (26.5)	10 (12.0)	83 (100.0)
20,001 -25,000 บาท	22 (68.8)	8 (25.0)	2 (6.3)	32 (100.0)
25,001 – 30,000 บาท	25 (62.5)	11 (27.5)	4 (10.0)	40 (100.0)
30,001 บาทขึ้นไป	64 (81.0)	11 (13.9)	4 (5.1)	79 (100.0)
	$\chi^2 = 13.857$			P = 0.086
การมีพี่น้องเพศเดียวกัน				
มีพี่น้องเพศเดียวกัน	172 (68.5)	63 (25.1)	16 (6.4)	251 (100.0)
ไม่มีพี่น้องเพศเดียวกัน	80 (65.0)	35 (28.5)	8 (6.5)	123 (100.0)
ไม่มีพี่น้อง	15 (65.2)	4 (17.4)	4 (17.4)	23 (100.0)
	$\chi^2 = 4.883$			P = 0.300
สัมพันธภาพของวัยรุ่นกับผู้ปกครอง				
สัมพันธภาพระหว่างวัยรุ่นกับ ผู้ปกครองดี	58 (73.4)	16 (20.3)	5 (6.3)	79 (100.0)
สัมพันธภาพระหว่างวัยรุ่นกับ ผู้ปกครองปานกลาง	178 (68.7)	63 (24.3)	18 (6.9)	259 (100.0)
สัมพันธภาพระหว่างวัยรุ่นกับ ผู้ปกครองไม่ดี	31 (52.2)	23 (39.0)	5 (8.5)	59 (100.0)
	$\chi^2 = 7.815$			P = 0.099

หมายเหตุ ***P<0.001, **P=<0.01, *P<0.05

ด้านสัมพันธภาพทางเพศ

ในการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับสัมพันธภาพทางเพศ พบว่า โดยเพศหญิงมีส่วนของการรับรู้สัมพันธภาพทางเพศจากพ่อแม่ผู้ปกครองคิดเป็นร้อยละ 73.5 ในขณะที่เพศหญิงมีการรับรู้สัมพันธภาพทางเพศจากแหล่งอื่นๆคิดเป็นร้อยละ 18.9 และเพศหญิงไม่มีการรับรู้สัมพันธภาพทางเพศจากแหล่งใดคิดเป็นร้อยละ 7.6 นอกจากนี้เพศชายมีส่วนของการรับรู้สัมพันธภาพทางเพศจากพ่อแม่ผู้ปกครองคิดเป็นร้อยละ 55.8 ในขณะที่เพศชายมีการรับรู้สัมพันธภาพทางเพศจากแหล่งอื่นๆคิดเป็นร้อยละ 38.8 และเพศชายไม่มีการรับรู้สัมพันธภาพทางเพศจากแหล่งใดคิดเป็นร้อยละ 5.4 และความสัมพันธดังกล่าวมีนัยสำคัญสถิติที่ระดับน้อยกว่า 0.05 เมื่อพิจารณาพร้อมกับระดับการศึกษาของพ่อแม่ผู้ปกครอง พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับสัมพันธภาพทางเพศมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้นความสัมพันธ์ดังกล่าวเป็นความสัมพันธ์ที่แท้จริง และในการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอายุ ระดับการศึกษาของพ่อแม่ผู้ปกครอง อาชีพของพ่อแม่ผู้ปกครอง รายได้ของพ่อแม่ผู้ปกครอง พี่น้อง สัมพันธภาพของวัยรุ่นกับผู้ปกครองกับสัมพันธภาพทางเพศ พบว่า ความสัมพันธ์ดังกล่าวไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะส่วนบุคคลและการรับรู้เรื่องเพศด้านสัมพันธภาพทางเพศ

ในการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะส่วนบุคคลและการรับรู้เรื่องเพศด้านพฤติกรรมทางเพศ นำเสนอเฉพาะความสัมพันธ์ที่มีนัยสำคัญทางสถิติ และมีปัจจัยเข้ามาควบคุมตัวแปรดังกล่าว ซึ่งผลการศึกษาดังกล่าวพบว่า ลักษณะส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ อายุ อาชีพของพ่อแม่ผู้ปกครอง พี่น้อง มีความสัมพันธ์กับการรับรู้เรื่องเพศด้านสุขอนามัยทางเพศ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ตาราง 63 ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะส่วนบุคคลกับการรับรู้เรื่องเพศด้านสัมพันธภาพทางเพศ โดยมีปัจจัยควบคุม (N=397)

ลักษณะ ส่วนบุคคล	การรับรู้ด้านสัมพันธภาพทางเพศ					χ ²	P- Value
	รับรู้จาก ครอบครัว (ร้อยละ)	รับรู้จาก แหล่งอื่นๆ (ร้อยละ)	ไม่รับรู้จาก แหล่งใด (ร้อยละ)	รวม			
ระดับการศึกษาของพ่อแม่ผู้ปกครอง							
ต่ำกว่าปริญญาตรี						28.875	0.000***
ชาย	35 (47.3)	27 (36.5)	12 (16.2)	74			
หญิง	77 (56.2)	28 (20.4)	32 (23.4)	137			
เพศทางเลือก	1 (50.0)	0 (0.0)	1 (50.0)	2			
ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า						1.521	0.823
ชาย	22 (57.9)	11 (28.9)	5 (13.2)	38			
หญิง	54 (54.5)	23 (23.2)	22 (22.2)	99			
เพศทางเลือก	1 (50.0)	0 (0.0)	1 (50.0)	2			

ตาราง 63 ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะส่วนบุคคลกับการรับรู้เรื่องเพศด้านสัมพันธ์ภาพทางเพศ โดยมีปัจจัยควบคุม (N=397)

ลักษณะส่วนบุคคล	การรับรู้ด้านสัมพันธ์ภาพทางเพศ				χ^2	P- Value
	รับรู้จากครอบครัว (ร้อยละ)	รับรู้จากแหล่งอื่นๆ (ร้อยละ)	ไม่รับรู้จากแหล่งใด (ร้อยละ)	รวม		
สูงกว่าปริญญาตรี					3.538	0.171
ชาย	8 (47.1)	2 (11.8)	7 (41.2)	17		
หญิง	16 (59.3)	5 (18.5)	6 (22.2)	27		
เพศทางเลือก	0 (0.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	0		
รวม	$\chi^2 = 21.492$				P = 0.000***	

หมายเหตุ ***P<0.001, **P=<0.01, *P<0.05

ตาราง 63 ในการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการรับรู้ด้านสัมพันธ์ภาพทางเพศ เมื่อพิจารณาด้านระดับการศึกษาของพ่อแม่ผู้ปกครอง พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการรับรู้ด้านสัมพันธ์ภาพทางเพศ พ่อแม่ผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี มีความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการรับรู้ด้านสัมพันธ์ภาพทางเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ในขณะที่พ่อแม่ผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีหรือเทียบเท่า ไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการรับรู้ด้านสัมพันธ์ภาพทางเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกจากนี้ พ่อแม่ผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษาสูงปริญญาตรี ไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการรับรู้ด้านสัมพันธ์ภาพทางเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และความสัมพันธ์โดยรวมมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 64 ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะส่วนบุคคลกับการรับรู้เรื่องเพศด้านทักษะส่วนบุคคล ในการดูแลสุขภาวะทางเพศ (N=397)

ลักษณะส่วนบุคคล	การรับรู้ด้านทักษะส่วนบุคคลในการดูแลสุขภาวะทางเพศ			
	รับรู้จากครอบครัว (ร้อยละ)	รับรู้จากแหล่งอื่นๆ (ร้อยละ)	ไม่รับรู้จากแหล่งใด (ร้อยละ)	รวม
เพศ				
ชาย	46 (35.7)	54 (41.9)	29 (22.5)	129 (100.0)
หญิง	151 (57.2)	74(28.0)	39 (14.8)	264 (100.0)
เพศทางเลือก	0 (0.0)	2 (50.0)	2 (50.0)	4 (100.0)
	$\chi^2 = 20.856$			P = 0.000***
อายุ				
15 – 17 ปี	66 (61.1)	28 (25.9)	14 (13.0)	(100.0)

ตาราง 64 ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะส่วนบุคคลกับการรับรู้เรื่องเพศด้านทักษะส่วนบุคคล
ในการดูแลสุขภาพทางเพศ (N=397) (ต่อ)

ลักษณะส่วนบุคคล	การรับรู้ด้านทักษะส่วนบุคคลในการดูแลสุขภาพทางเพศ			
	รับรู้จากครอบครัว (ร้อยละ)	รับรู้จากแหล่งอื่นๆ (ร้อยละ)	ไม่รับรู้จากแหล่งใด (ร้อยละ)	รวม
18 - 22 ปี	81 (45.0)	63 (35.0)	36 (20.0)	(100.0)
23 - 25 ปี	50 (45.9)	39 (35.8)	20 (18.3)	(100.0)
	$\chi^2 = 8.016$			P = 0.091
ระดับการศึกษาของพ่อแม่ผู้ปกครอง				
ต่ำกว่าปริญญาตรี	101 (47.4)	76 (35.7)	36 (16.9)	76 (100.0)
ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	70 (50.4)	45 (32.4)	24 (17.3)	139 (100.0)
สูงกว่าปริญญาตรี	25 (56.8)	9 (20.5)	10 (22.7)	44 (100.0)
	$\chi^2 = 3.993$			P = 0.407
อาชีพของพ่อแม่ผู้ปกครอง				
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว รับจ้าง	115 (46.2)	92(36.9)	42 (16.9)	249 (100.0)
พนักงานบริษัท	4 (40.0)	4 (40.0)	2 (20.0)	10 (100.0)
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	8 (66.7)	3 (25.0)	1 (8.3)	12 (100.0)
ข้าราชการ	55 (58.5)	22(23.4)	17 (18.1)	94 (100.0)
ว่างงาน/พ่อบ้าน/แม่บ้าน/ เกษียณอายุ	5 (35.7)	4 (28.6)	5 (55.7)	14 (100.0)
เกษตรกร	10 (55.6)	5 (27.8)	3 (16.7)	18 (100.0)
	$\chi^2 = 11.410$			P = 0.326
รายได้ของพ่อแม่ผู้ปกครอง				
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 15,000 บาท	74 (45.4)	61 (37.4)	28 (17.2)	163 (100.0)
15,001 – 20,000 บาท	35 (42.2)	28 (33.7)	20 (24.1)	83 (100.0)
20,001 -25,000 บาท	23 (71.9)	5 (15.6)	4 (12.5)	32 (100.0)
25,001 – 30,000 บาท	18 (45.0)	15 (37.5)	7 (17.5)	40 (100.0)
30,001 บาทขึ้นไป	47 (59.5)	21 (26.6)	11 (13.9)	79 (100.0)
	$\chi^2 = 14.684$			P = 0.066

ตาราง 64 ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะส่วนบุคคลกับการรับรู้เรื่องเพศด้านทักษะส่วนบุคคลในการดูแลสุขภาพทางเพศ (N=397) (ต่อ)

ลักษณะส่วนบุคคล	การรับรู้ด้านทักษะส่วนบุคคลในการดูแลสุขภาพทางเพศ			
	รับรู้จากครอบครัว (ร้อยละ)	รับรู้จากแหล่งอื่นๆ (ร้อยละ)	ไม่รับรู้จากแหล่งใด (ร้อยละ)	รวม
การมีพี่น้องเพศเดียวกัน				
มีพี่น้องเพศเดียวกัน	129 (51.4)	85 (33.9)	37 (14.7)	251 (100.0)
ไม่มีพี่น้องเพศเดียวกัน	53 (43.1)	43 (35.0)	27 (22.0)	123 (100.0)
ไม่มีพี่น้อง	15 (65.2)	2 (8.7)	6 (26.1)	23 (100.0)
	$\chi^2 = 10.110$			P = 0.039*
สัมพันธภาพของวัยรุ่นกับผู้ปกครอง				
สัมพันธภาพระหว่างวัยรุ่นกับผู้ปกครองดี	45 (57.0)	24 (30.4)	10 (12.7)	79 (100.0)
สัมพันธภาพระหว่างวัยรุ่นกับผู้ปกครองปานกลาง	131 (50.6)	85 (32.8)	43 (16.6)	259 (100.0)
สัมพันธภาพระหว่างวัยรุ่นกับผู้ปกครองไม่ดี	21 (35.6)	21 (35.6)	17 (28.8)	59 (100.0)
	$\chi^2 = 8.975$			P = 0.062

หมายเหตุ ***P<0.001, **P=<0.01, *P<0.05

ด้านทักษะส่วนบุคคลในการดูแลสุขภาพทางเพศ

ในการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับทักษะส่วนบุคคลในการดูแลสุขภาพทางเพศพบว่า โดยเพศหญิงมีสัดส่วนของการรับรู้ทักษะส่วนบุคคลในการดูแลสุขภาพทางเพศจากพ่อแม่ผู้ปกครองคิดเป็นร้อยละ 57.2 ในขณะที่เพศหญิงมีการรับรู้ทักษะส่วนบุคคลในการดูแลสุขภาพทางเพศจากแหล่งอื่นๆคิดเป็นร้อยละ 28.0 และเพศหญิงไม่มีการรับรู้ทักษะส่วนบุคคลในการดูแลสุขภาพทางเพศจากแหล่งใดคิดเป็นร้อยละ 14.8 นอกจากนี้เพศชายมีสัดส่วนของการรับรู้ทักษะส่วนบุคคลในการดูแลสุขภาพทางเพศจากพ่อแม่ผู้ปกครองคิดเป็นร้อยละ 35.7 ในขณะที่เพศชาย มีการรับรู้ทักษะส่วนบุคคลในการดูแลสุขภาพทางเพศจากแหล่งอื่นๆคิดเป็นร้อยละ 41.9 และเพศชายไม่มีการรับรู้ทักษะส่วนบุคคลในการดูแลสุขภาพทางเพศจากแหล่งใดคิดเป็นร้อยละ 22.5 และความสัมพันธ์ดังกล่าวมีนัยสำคัญสถิติที่ระดับน้อยกว่า 0.05 เมื่อพิจารณาร่วมกับอาชีพของพ่อแม่ผู้ปกครอง พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับทักษะส่วนบุคคลในการดูแลสุขภาพทางเพศมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้นความสัมพันธ์ดังกล่าวเป็นความสัมพันธ์ที่แท้จริง

ในการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับทักษะส่วนบุคคลในการดูแลสุขภาพทางเพศพบว่า อายุ 15 - 17 ปีมีสัดส่วนของการรับรู้สุขอนามัยทางเพศจากพ่อแม่ผู้ปกครองคิดเป็นร้อยละ 61.1

ในขณะที่อายุ 15 - 17 ปี มีการรับรู้สุขอนามัยทางเพศจากแหล่งอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 25.9 และ อายุ 15 - 17 ปี ไม่มีการรับรู้สุขอนามัยทางเพศจากแหล่งคิดเป็นร้อยละ 13.0 รองลงมา อายุ 23 - 25 ปี มีสัดส่วนของการรับรู้สุขอนามัยทางเพศจากพ่อแม่ผู้ปกครองคิดเป็นร้อยละ 45.9 ในขณะที่อายุ 23 - 25 ปี มีการรับรู้สุขอนามัยทางเพศจากแหล่งอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 35.8 และ อายุ 23 - 25 ปี ไม่มีการรับรู้สุขอนามัยทางเพศจากแหล่งใดคิดเป็นร้อยละ 18.3 รองลงมา อายุ 18 - 22 ปี มีสัดส่วนของการรับรู้ทักษะส่วนบุคคลในการดูแลสุขภาพทางเพศจากพ่อแม่ผู้ปกครองคิดเป็นร้อยละ 45.0 ในขณะที่อายุ 18 - 22 ปี มีการรับรู้ทักษะส่วนบุคคลในการดูแลสุขภาพทางเพศจากแหล่งอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 35.0 และอายุ 18 - 22 ปี ไม่มีการรับรู้ทักษะส่วนบุคคลในการดูแลสุขภาพทางเพศจากแหล่งใดคิดเป็นร้อยละ 20.0 และความสัมพันธดังกล่าวของอายุ ทั้งหมดมีนัยสำคัญสถิติที่ระดับน้อยกว่า 0.05 เมื่อพิจารณาพร้อมกับพี่น้อง พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่าง อายุกับทักษะส่วนบุคคลในการดูแลสุขภาพทางเพศไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้นความสัมพันธ์ดังกล่าวเป็นความสัมพันธ์ลวง ในการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษาของพ่อแม่ผู้ปกครอง อาชีพของพ่อแม่ผู้ปกครอง รายได้ของพ่อแม่ผู้ปกครองกับทักษะส่วนบุคคลในการดูแลสุขภาพทางเพศ พบว่า ความสัมพันธ์ดังกล่าวไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ในการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพี่น้องกับทักษะส่วนบุคคลในการดูแลสุขภาพทางเพศ พบว่า การมีพี่น้องเพศเดียวกันมีสัดส่วนของการรับรู้ทักษะส่วนบุคคลในการดูแลสุขภาพทางเพศจากพ่อแม่ผู้ปกครองคิดเป็นร้อยละ 51.4 ในขณะที่การมีพี่น้องเพศเดียวกันมีการรับรู้ทักษะส่วนบุคคลในการดูแลสุขภาพทางเพศจากแหล่งอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 33.9 และการมีพี่น้องเพศเดียวกันไม่มีการรับรู้ทักษะส่วนบุคคลในการดูแลสุขภาพทางเพศจากแหล่งใดคิดเป็นร้อยละ 14.7 รองลงมาการไม่มีพี่น้องเพศเดียวกันมีสัดส่วนการรับรู้ทักษะส่วนบุคคลในการดูแลสุขภาพทางเพศจากพ่อแม่ผู้ปกครองคิดเป็นร้อยละ 43.1 ในขณะที่การไม่มีพี่น้องเพศเดียวกัน มีการรับรู้ทักษะส่วนบุคคลในการดูแลสุขภาพทางเพศจากแหล่งอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 35.0 และการไม่มีพี่น้องเพศเดียวกันไม่มีการรับรู้ทักษะส่วนบุคคลในการดูแลสุขภาพทางเพศจากแหล่งใดคิดเป็นร้อยละ 22.0 รองลงมาการไม่มีพี่น้อง มีสัดส่วนของการรับรู้ทักษะส่วนบุคคลในการดูแลสุขภาพทางเพศจากผู้ปกครองคิดเป็นร้อยละ 65.2 ในขณะที่การไม่มีพี่น้องมีการรับรู้ทักษะส่วนบุคคลในการดูแลสุขภาพทางเพศจากแหล่งอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 8.7 และการไม่มีพี่น้อง ไม่มีการรับรู้ทักษะส่วนบุคคลในการดูแลสุขภาพทางเพศจากแหล่งใดคิดเป็นร้อยละ 26.1 และความสัมพันธ์ดังกล่าวมีนัยสำคัญสถิติที่ระดับน้อยกว่า 0.05 เมื่อพิจารณา ร่วมกับอาชีพของพ่อแม่ผู้ปกครอง พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างพี่น้องกับทักษะส่วนบุคคลในการดูแลสุขภาพทางเพศไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้นความสัมพันธ์ดังกล่าวเป็นความสัมพันธ์ลวง และ ในการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสัมพันธ์ภาพของวัยรุ่นกับผู้ปกครองกับทักษะส่วนบุคคลในการดูแลสุขภาพทางเพศ พบว่า ความสัมพันธ์ดังกล่าวไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะส่วนบุคคลและการรับรู้เรื่องเพศด้านทักษะส่วนบุคคลในการดูแลสุขภาวะทางเพศ

ในการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะส่วนบุคคลและการรับรู้เรื่องเพศด้านพฤติกรรมทางเพศ นำเสนอเฉพาะความสัมพันธ์ที่มีนัยสำคัญทางสถิติ และมีปัจจัยเข้ามาควบคุมตัวแปรดังกล่าว ซึ่งผลการศึกษาดังกล่าวพบว่า ลักษณะส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ มีความสัมพันธ์กับการรับรู้เรื่องเพศด้านสุขอนามัยทางเพศ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ตาราง 65 ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะส่วนบุคคลกับการรับรู้เรื่องเพศด้านทักษะส่วนบุคคลในการดูแลสุขภาวะทางเพศโดยมีปัจจัยควบคุม (N=397)

ลักษณะ ส่วนบุคคล	การรับรู้ด้านทักษะส่วนบุคคลในการดูแลสุขภาวะทางเพศ					χ^2	P- Value
	รับรู้จาก ครอบครัว (ร้อยละ)	รับรู้จาก แหล่งอื่นๆ (ร้อยละ)	ไม่รับรู้จาก แหล่งใด (ร้อยละ)	รวม			
อาชีพของพ่อแม่ผู้ปกครอง							
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว รับจ้าง						11.401	0.022*
ชาย	28 (35.4)	37 (46.8)	14 (17.7)	79			
หญิง	87 (52.4)	53 (31.9)	26 (15.7)	166			
เพศทางเลือก	0 (0.0)	2 (50.0)	2 (50.0)	4			
พนักงานบริษัท						0.625	0.732
ชาย	2 (33.3)	3 (50.0)	1 (16.7)	6			
หญิง	2 (50.0)	1 (25.0)	1 (25.0)	4			
เพศทางเลือก	0 (0.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	0			
พนักงานรัฐวิสาหกิจ						3.086	0.214
ชาย	2 (40.0)	2 (40.0)	1 (20.0)	5			
หญิง	6 (85.7)	1 (14.3)	0 (0.0)	7			
เพศทางเลือก	0 (0.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	0			
ข้าราชการ						5.240	0.073
ชาย	13 (44.8)	7 (24.1)	9 (31.0)	29			
หญิง	42 (64.6)	15 (23.1)	8 (12.3)	65			
เพศทางเลือก	0 (0.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	0			
ว่างงาน/พ่อบ้าน/แม่บ้าน/เกษียณอายุ						4.418	0.110
ชาย	0 (0.0)	2 (40.0)	3 (60.0)	5			
หญิง	5 (55.6)	2 (22.2)	2 (22.2)	9			
เพศทางเลือก	0 (0.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	0			

ตาราง 65 ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะส่วนบุคคลกับการรับรู้เรื่องเพศด้านทักษะส่วนบุคคล
ในการดูแลสุขภาพทางเพศโดยมีปัจจัยควบคุม (N=397) (ต่อ)

ลักษณะ ส่วนบุคคล	การรับรู้ด้านทักษะส่วนบุคคลในการดูแลสุขภาพทางเพศ					χ^2	P- Value	
	รับรู้จาก ครอบครัว (ร้อยละ)	รับรู้จาก แหล่งอื่นๆ (ร้อยละ)	ไม่รับรู้จาก แหล่งใด (ร้อยละ)	รวม				
เพศตรง						4.209	0.122	
ชาย	1 (20.0)	3 (60.0)	1 (20.0)	5				
หญิง	9 (69.2)	2 (15.4)	2 (15.4)	13				
เพศทางเลือก	0 (0.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	0				
รวม	$\chi^2 = 20.856$				P = 0.000***			
พี่น้อง								
มีพี่น้องเพศเดียวกัน						4.423	0.352	
อายุ 15 – 17 ปี	40 (61.5)	18 (27.7)	7 (10.8)	65				
อายุ 18 – 22 ปี	49 (46.7)	37 (35.2)	19 (18.1)	105				
อายุ 23 – 25 ปี	40 (49.4)	30 (37.0)	11 (13.6)	81				
ไม่มีพี่น้องเพศเดียวกัน							4.569	0.334
อายุ 15 – 17 ปี	18 (54.5)	10 (30.3)	5 (15.2)	33				
อายุ 18 – 22 ปี	25 (39.7)	25 (39.7)	13 (20.6)	63				
อายุ 23 – 25 ปี	10 (37.0)	8 (29.6)	9 (33.3)	27				
ไม่มีพี่น้อง						12.177		0.016*
อายุ 15 – 17 ปี	8 (80.0)	0 (0.0)	2 (20.0)	10				
อายุ 18 – 22 ปี	7 (58.3)	1 (8.3)	4 (33.3)	12				
อายุ 23 – 25 ปี	0 (0.0)	1 (100.0)	0 (0.0)	1				
รวม	$\chi^2 = 8.16$				P = 0.091			
อาชีพของพ่อแม่ผู้ปกครอง								
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว รับจ้าง						4.660	0.324	
มีพี่น้องเพศ เดียวกัน	81 (49.1)	60 (36.4)	24 (14.5)	165				
ไม่มีพี่น้องเพศ เดียวกัน	28 (38.4)	30 (41.1)	15 (20.5)	73				
ไม่มีพี่น้อง	6 (54.4)	2 (18.2)	3 (27.3)	11				

ตาราง 65 ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะส่วนบุคคลกับการรับรู้เรื่องเพศด้านทักษะส่วนบุคคล
ในการดูแลสุขภาพทางเพศโดยมีปัจจัยควบคุม (N=397) (ต่อ)

ลักษณะ ส่วนบุคคล	การรับรู้ด้านทักษะส่วนบุคคลในการดูแลสุขภาพทางเพศ				χ^2	P- Value
	รับรู้จาก ครอบครัว (ร้อยละ)	รับรู้จาก แหล่งอื่นๆ (ร้อยละ)	ไม่รับรู้จาก แหล่งใด (ร้อยละ)	รวม		
พนักงานบริษัท					9.000	0.061
มีพี่น้องเพศ เดียวกัน	2 (40.0)	3 (60.0)	0 (0.0)	5		
ไม่มีพี่น้องเพศ เดียวกัน	0 (0.0)	1 (33.3)	2 (66.7)	3		
ไม่มีพี่น้อง	2 (100.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	2		
พนักงานรัฐวิสาหกิจ					5.726	0.221
มีพี่น้องเพศ เดียวกัน	5 (71.4)	2 (28.6)	0 (0.0)	7		
ไม่มีพี่น้องเพศ เดียวกัน	2 (66.7)	1 (33.3)	0 (0.0)	3		
ไม่มีพี่น้อง	1 (50.0)	0 (0.0)	1 (50.0)	2		
ข้าราชการ					3.622	0.460
มีพี่น้องเพศ เดียวกัน	30 (57.7)	14 (26.9)	8 (15.4)	52		
ไม่มีพี่น้องเพศ เดียวกัน	19 (54.3)	8 (22.9)	8 (22.9)	35		
ไม่มีพี่น้อง	6 (85.7)	0 (0.0)	1 (14.3)	7		
ว่างงาน/พ่อบ้าน/แม่บ้าน/เกษียณอายุ					0.933	0.627
มีพี่น้องเพศ เดียวกัน	4 (33.3)	4 (33.3)	4 (33.3)	12		
ไม่มีพี่น้องเพศ เดียวกัน	1 (50.0)	0 (0.0)	1 (50.0)	2		
ไม่มีพี่น้อง	0 (0.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	0		

ตาราง 65 ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะส่วนบุคคลกับการรับรู้เรื่องเพศด้านทักษะส่วนบุคคล ในการดูแลสุขภาพทางเพศโดยมีปัจจัยควบคุม (N=397) (ต่อ)

ลักษณะ ส่วนบุคคล	การรับรู้ด้านทักษะส่วนบุคคลในการดูแลสุขภาพทางเพศ				χ^2	P- Value
	รับรู้จาก ครอบครัว (ร้อยละ)	รับรู้จาก แหล่งอื่นๆ (ร้อยละ)	ไม่รับรู้จาก แหล่งใด (ร้อยละ)	รวม		
เพศตรง					6.660	0.155
มีพี่น้องเพศ เดียวกัน	7 (70.0)	2 (20.0)	1 (10.0)	10		
ไม่มีพี่น้องเพศ เดียวกัน	3 (42.9)	3 (42.9)	1 (14.3)	7		
ไม่มีพี่น้อง	0 (0.0)	0 (0.0)	1 (100.0)	1		
รวม	$\chi^2 = 10.110$				P = 0.039*	

หมายเหตุ ***P<0.001, **P=<0.01, *P<0.05

ตาราง 65 ในการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการรับรู้เรื่องเพศด้านทักษะส่วนบุคคล ในการดูแลสุขภาพทางเพศ เมื่อพิจารณาอาชีพของพ่อแม่ผู้ปกครอง พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการรับรู้เรื่องเพศด้านทักษะส่วนบุคคลในการดูแลสุขภาพทางเพศ พ่อแม่ผู้ปกครองที่มีอาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว รับจ้าง มีความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการรับรู้เรื่องเพศด้านทักษะส่วนบุคคลในการดูแลสุขภาพทางเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนพ่อแม่ผู้ปกครองที่มีอาชีพพนักงานบริษัท ไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการรับรู้เรื่องเพศด้านทักษะส่วนบุคคลในการดูแลสุขภาพทางเพศอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 พ่อแม่ผู้ปกครองที่มีอาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจ ไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการรับรู้เรื่องเพศด้านทักษะส่วนบุคคลในการดูแลสุขภาพทางเพศอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 พ่อแม่ผู้ปกครองที่มีอาชีพข้าราชการ ไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการรับรู้เรื่องเพศด้านทักษะส่วนบุคคลในการดูแลสุขภาพทางเพศอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 พ่อแม่ผู้ปกครองที่ว่างงาน/แม่บ้าน/เกษียณอายุ ไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการรับรู้เรื่องเพศด้านทักษะส่วนบุคคลในการดูแลสุขภาพทางเพศอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และพ่อแม่ผู้ปกครองที่มีอาชีพเกษตรกร ไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการรับรู้เรื่องเพศด้านทักษะส่วนบุคคลในการดูแลสุขภาพทางเพศอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และความสัมพันธ์โดยรวมมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ในการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับการรับรู้ด้านทักษะส่วนบุคคลในการดูแลสุขภาพทางเพศ เมื่อพิจารณาด้านพี่น้อง พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับการรับรู้ด้านทักษะส่วนบุคคลในการดูแลสุขภาพทางเพศ การมีพี่น้องเพศเดียวกัน ไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับการรับรู้ด้านทักษะส่วนบุคคลในการดูแลสุขภาพทางเพศอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ในขณะที่การไม่มีพี่น้องเพศเดียวกัน ไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับการรับรู้ด้านทักษะส่วนบุคคลในการดูแลสุขภาพทางเพศอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และการไม่มีพี่น้อง และความสัมพันธ์

มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มีความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับการรับรู้ด้านทักษะส่วนบุคคลในการดูแลสุขภาวะทางเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และความสัมพันธ์โดยรวมไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ในการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพื้่น้องกับการรับรู้ด้านทักษะส่วนบุคคลในการดูแลสุขภาวะทางเพศ เมื่อพิจารณาด้านอาชีพของพ่อแม่ผู้ปกครอง พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างพื้่น้องกับการรับรู้ด้านทักษะส่วนบุคคลในการดูแลสุขภาวะทางเพศ พ่อแม่ผู้ปกครองที่มีอาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัวรับจ้าง ไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างพื้่น้องกับการรับรู้ด้านทักษะส่วนบุคคลในการดูแลสุขภาวะทางเพศอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนพ่อแม่ผู้ปกครองที่มีอาชีพพนักงานบริษัท ไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างพื้่น้องกับการรับรู้ด้านทักษะส่วนบุคคลในการดูแลสุขภาวะทางเพศอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 พ่อแม่ผู้ปกครองที่มีอาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจ ไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างพื้่น้องกับการรับรู้ด้านทักษะส่วนบุคคลในการดูแลสุขภาวะทางเพศอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 พ่อแม่ผู้ปกครองที่มีอาชีพข้าราชการ ไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างพื้่น้องกับการรับรู้ด้านทักษะส่วนบุคคลในการดูแลสุขภาวะทางเพศอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 พ่อแม่ผู้ปกครองที่ว่างงาน/พ่อบ้าน/แม่บ้าน/เกษียณอายุ ไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างพื้่น้องกับการรับรู้ด้านทักษะส่วนบุคคลในการดูแลสุขภาวะทางเพศอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และพ่อแม่ผู้ปกครองที่มีอาชีพเกษตรกร ไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างพื้่น้องกับการรับรู้ด้านทักษะส่วนบุคคลในการดูแลสุขภาวะทางเพศอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และความสัมพันธ์โดยรวมไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 66 ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะส่วนบุคคลกับการรับรู้เรื่องเพศด้านสังคมและวัฒนธรรม (N=397)

ลักษณะส่วนบุคคล	การรับรู้ด้านสังคมและวัฒนธรรม			
	รับรู้จากครอบครัว (ร้อยละ)	รับรู้จากแหล่งอื่นๆ (ร้อยละ)	ไม่รับรู้จากแหล่งใด (ร้อยละ)	รวม
เพศ				
ชาย	81 (62.8)	38(29.5)	10 (7.8)	129 (100.0)
หญิง	170 (64.4)	66(25.0)	28 (10.6)	264 (100.0)
เพศทางเลือก	1 (25.0)	1 (25.0)	2 (50.0)	4 (100.0)
	$\chi^2 = 8.725$			P = 0.068
อายุ				
15 – 17 ปี	73 (67.6)	26 (24.1)	9 (8.3)	(100.0)
18 - 22 ปี	104 (57.8)	53 (29.4)	23 (12.8)	(100.0)
23 - 25 ปี	75 (68.8)	26 (23.9)	8 (7.3)	(100.0)
	$\chi^2 = 5.256$			P = 0.262

ตาราง 66 ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะส่วนบุคคลกับการรับรู้เรื่องเพศด้านสังคมและวัฒนธรรม (N=397) (ต่อ)

ลักษณะส่วนบุคคล	การรับรู้ด้านสังคมและวัฒนธรรม			
	รับรู้จาก ครอบครัว (ร้อยละ)	รับรู้จาก แหล่งอื่นๆ (ร้อยละ)	ไม่รับรู้จาก แหล่งใด (ร้อยละ)	รวม
ระดับการศึกษาของพ่อแม่ผู้ปกครอง				
ต่ำกว่าปริญญาตรี	126 (59.2)	64 (30.0)	23 (10.8)	213 (100.0)
ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	96 (69.1)	33 (23.7)	10 (7.2)	139 (100.0)
สูงกว่าปริญญาตรี	29 (65.9)	8 (18.2)	7 (15.9)	44 (100.0)
	$\chi^2 = 6.645$			P = 0.156
อาชีพของพ่อแม่ผู้ปกครอง				
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว รับจ้าง	156 (62.7)	71 (28.5)	22 (8.8)	249 (100.0)
พนักงานบริษัท	5 (50.0)	3 (30.0)	2 (20.0)	10 (100.0)
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	7 (58.3)	5 (41.7)	0 (0.0)	12 (100.0)
ข้าราชการ	66 (70.2)	19(20.2)	9 (9.6)	94 (100.0)
ว่างงาน/พ่อบ้าน/แม่บ้าน/ เกษียณอายุ	7 (50.0)	2 (14.3)	5 (35.7)	14 (100.0)
เกษตรกร	11 (61.1)	5 (27.8)	2 (11.1)	18 (100.0)
	$\chi^2 = 16.872$			P = 0.077
รายได้ของพ่อแม่ผู้ปกครอง				
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 15,000 บาท	96 (58.9)	50 (30.7)	17 (10.4)	163 (100.0)
15,001 – 20,000 บาท	54 (65.1)	50 (30.7)	10 (12.0)	83 (100.0)
20,001 -25,000 บาท	24 (75.0)	8 (25.0)	0 (0.0)	32 (100.0)
25,001 – 30,000 บาท	21 (52.5)	12 (30.0)	7 (17.5)	40 (100.0)
30,001 บาทขึ้นไป	57 (72.2)	16 (20.3)	6 (7.6)	79 (100.0)
	$\chi^2 = 12.033$			P = 0.150
การมีพี่น้องเพศเดียวกัน				
มีพี่น้องเพศเดียวกัน	161 (64.1)	69 (27.5)	21 (8.4)	251 (100.0)
ไม่มีพี่น้องเพศเดียวกัน	77 (62.6)	31 (25.2)	15 (12.2)	123 (100.0)
ไม่มีพี่น้อง	14 (60.9)	5 (21.7)	4 (17.4)	23 (100.0)
	$\chi^2 = 2.923$			P = 0.571

ตาราง 66 ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะส่วนบุคคลกับการรับรู้เรื่องเพศด้านสังคมและวัฒนธรรม (N=397) (ต่อ)

ลักษณะส่วนบุคคล	การรับรู้ด้านสังคมและวัฒนธรรม			
	รับรู้จาก ครอบครัว (ร้อยละ)	รับรู้จาก แหล่งอื่นๆ (ร้อยละ)	ไม่รับรู้จาก แหล่งใด (ร้อยละ)	รวม
สัมพันธ์ภาพของวัยรุ่นกับผู้ปกครอง				
สัมพันธ์ภาพระหว่างวัยรุ่นกับ ผู้ปกครองดี	54 (68.4)	19 (24.1)	6 (7.6)	79 (100.0)
สัมพันธ์ภาพระหว่างวัยรุ่นกับ ผู้ปกครองปานกลาง	162 (62.5)	68 926.3)	29 (11.2)	259 (100.0)
สัมพันธ์ภาพระหว่างวัยรุ่นกับ ผู้ปกครองไม่ดี	36 (61.0)	18 (30.5)	5 (8.5)	59 (100.0)
	$\chi^2 = 1.886$			P = 0.075

หมายเหตุ ***P<0.001, **P=<0.01, *P<0.05

ด้านสังคมและวัฒนธรรม

ในการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเพศ อายุ ระดับการศึกษาของพ่อแม่ผู้ปกครอง อาชีพของพ่อแม่ผู้ปกครอง รายได้ของพ่อแม่ผู้ปกครอง พี่น้อง สัมพันธ์ภาพของวัยรุ่นกับผู้ปกครองกับ สังคมและวัฒนธรรม พบว่า ความสัมพันธ์ดังกล่าวไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

การพูดคุยเรื่องเพศของวัยรุ่นกับพ่อแม่ผู้ปกครอง

“...เราว่าเหตุการณ์มีผลทำให้เกิดการพูดคุยเรื่องเพศ จะเป็นเหตุการณ์ข้างบ้านที่ท้องก่อนแต่ง ไม่ชอบการบังคับในการติกรอบให้ทำตามให้รู้สึกอึดอัด แต่ควรที่จะชี้แนะให้ปฏิบัติในทางที่ถูกต้อง และเหมาะสมดีกว่า...”

(เสาะ, สัมภาษณ์, 2562)

“...แม่บังคับติกรอบให้ทำตาม ทำให้รู้สึกอึดอัด...”

(เสาะ, สัมภาษณ์, 2562)

“...เราว่าครอบครัวกับวัยรุ่นมีความไม่เข้าใจกัน ส่วนมากผู้ใหญ่มองในมุมมองของผู้ใหญ่ ไม่ฟังเด็กเด็ก ก็เลยไม่กล้าที่จะพูด...”

(เอช, สัมภาษณ์, 2562)

“...แม่เลี้ยงลูกไม่เป็น และด้วยความที่บ้านไม่มีเงินทำให้พ่อแม่เครียดว่าจะเอาข้าวให้กินจะเอาเงินที่ไหนให้ใช้ ซึ่งเขาก็ไม่มีวิธีพูดกับลูก ทำให้แม่ใช้ความรุนแรงกับลูกและทำให้ลูกไม่กล้าพูดจึงทำให้กลัว เนื่องด้วยที่บ้านจะไม่ค่อยมีเวลา และที่บ้านก็จนด้วยเลยไม่ค่อยมีเวลาในการนั่งพูดคุยเท่าไร...”

(ทราย, สัมภาษณ์, 2562)

“...หนูว่าช่วงอายุ ความผูกพัน การพูดและการเข้าหา สภาพแวดล้อม เหตุการณ์บางเหตุการณ์มันไม่เอื้อต่อการพูดคุย...”

(ทราย, สัมภาษณ์, 2562)

“...หนูมองว่าเรื่องความสัมพันธ์ในครอบครัว วิธีการเลี้ยงดูของพ่อแม่มีผลมากๆเลย...”

(เอ, สัมภาษณ์, 2562)

“...พ่อแม่ไม่รับฟัง ไม่เปิดโอกาสให้พูด ไม่ให้อิสระในความคิดของลูก ไม่สอน ไม่เตือน...”

(อา, สัมภาษณ์, 2562)

“...ผมว่าช่วงอารมณ์ของพ่อแม่ ความพร้อมของเรที่จะพูดคุย สิ่งแวดล้อมรอบข้าง อายุของเรา กับพ่อแม่ การอบรมสั่งสอนมีผลมากด้วย การให้เวลากับลูก ต้องให้ความอบอุ่นกับลูก...”

(อัน, สัมภาษณ์, 2562)

สอดคล้องกับข้อมูลจากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง สิ่งที่มีผลต่อการพูดคุยเรื่องเพศของวัยรุ่น กับพ่อแม่ผู้ปกครอง ผลการศึกษา พบว่า สิ่งที่มีผลต่อการพูดคุย 1. เหตุการณ์ของวัยรุ่นข้างบ้าน 2. ความไม่เข้าใจกันกับบุคคลในครอบครัว โดยระหว่างผู้ใหญ่กับวัยรุ่น มีมุมมองและทัศนคติที่ต่างกัน 3. ผู้ปกครองกำหนดกฎเกณฑ์ทางด้านความคิด ทำให้ไม่มีอิสระในการแสดงความคิดเห็น 4. ความใกล้ชิด การมอบความรัก ความอบอุ่นในครอบครัว พ่อแม่ไม่ค่อยแสดงความรัก ความห่วงใยต่อวัยรุ่น อาทิเช่น การสวมกอด การหอมแก้ม 5.วิธีการเลี้ยงดูของพ่อแม่ในแต่ละครอบครัว การเลี้ยงดูของพ่อแม่มีผลกับการพูดคุยมาก หากดูแลเอาใจใส่ซึ่งกันและกันในครอบครัว ปัญหาความรุนแรงหรือเหตุการณ์ที่ไม่เหมาะสมก็จะไม่เกิดขึ้นกับวัยรุ่น 6.สภาพแวดล้อม หากอยู่ในเหตุการณ์หรือสภาพแวดล้อมที่แย่หรือไม่ดีและไม่เอื้อต่อการพูดคุย 7.ช่วงอายุของพ่อแม่ผู้ปกครองและวัยรุ่นมีอายุที่ต่างกัน ทำให้ทัศนคติในช่วงวัยต่างกัน เมื่อมีช่วงวัยที่ห่างกันมากทำให้การสื่อสารเกิดความไม่เข้าใจกัน ในข้อมูลที่สื่อสารระหว่างกัน 8. ความสัมพันธ์ในครอบครัว 9.ไม่เปิดโอกาส 10. อารมณ์ของพ่อแม่ผู้ปกครอง 11.การให้เวลากับวัยรุ่น 12. รายได้ของครอบครัว เนื่องจากพ่อแม่ผู้ปกครองเครียดกับค่าใช้จ่ายภายในบ้านไม่เพียงพอ

พ่อแม่ผู้ปกครองกับการให้ความรู้การเรื่องเพศกับวัยรุ่นในครอบครัว

“เราว่าพ่อแม่ เพราะพ่อแม่ รู้นิสัยของลูก แล้วก็จะรู้ว่าควรจะทำอย่างไร”

(เอช, สัมภาษณ์, 2562)

“เราคิดว่าเป็นเรื่องสำคัญ เด็กสมัยนี้รู้เรื่องเพศมากกว่าผู้ใหญ่บางคนอีก สมัยนี้เด็กเข้าถึงสื่อโซเชียลได้
ง่ายมาก”

(มิง, สัมภาษณ์, 2562)

“วัยรุ่นเป็นวัยอยากรู้อยากลอง วัยเสี่ยง เด็กต้องการหาเหตุผลและมีประโยคคำถามอยู่ในใจ มีความ
คล้อยตามเยอะ ตามเพื่อน เป็นช่วงที่ผู้ปกครองต้องควรที่จะบ่อนข้อมูล หากไม่มีการพูดคุยเด็กเกิด
การเก็บกดและทำให้เด็กไม่มีความรู้ในเรื่องเพศส่งผลต่อการ มีเพศสัมพันธ์แล้วไม่ได้ป้องกัน”

(ทราย, สัมภาษณ์, 2562)

“หนูว่าหากพ่อแม่ไม่ยอมให้ปรึกษา ก็คงต้องลองด้วยตัวเอง ลองผิดลองถูก เพราะการที่เราจะถูกมีน้อย
กว่าที่เราจะผิด เรื่องเพศไม่ใช่เรื่องเรียนที่จะผิดถูกได้บ่อยขนาดนั้น เรื่องเพศถ้าพลาดแล้วก็พลาดเลย”

(เอ, สัมภาษณ์, 2562)

“ถ้าหากครอบครัวให้คำแนะนำก็ไม่มีวัยรุ่นท้องก่อนวัยอันควร”

(เอ, สัมภาษณ์, 2562)

“ผมคิดว่าเพราะบางครั้งเด็กจะไม่เข้าใจ และมีความเข้าใจผิดได้ในข้อมูลเรื่องเพศ”

(อัน, สัมภาษณ์, 2562)

“น้องคิดว่าหากไม่บอกลูกว่าเรื่องเพศในบางเรื่องเป็นสิ่งที่ไม่ดี ลูกอาจจะกระทำตัวในทางที่ผิดได้”

(บัด, สัมภาษณ์, 2562)

“...พ่อแม่มีประสบการณ์มาก่อน หากพ่อแม่ไม่ได้พูดลูกก็จะออกนอกกลุ่มนอกทาง มีปัญหาตามมาทีหลัง...”

(บี, สัมภาษณ์, 2562)

ดังข้อความข้างต้นจากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง เรื่องการให้ความรู้เรื่องเพศกับวัยรุ่นที่
พ่อแม่ผู้ปกครองนั้นควรจะทำให้ความรู้กับวัยรุ่นในครอบครัว ผลการศึกษา พบว่า วัยรุ่นในครอบครัว
มุสลิม ให้ความคิดเห็นกับการให้ความรู้เรื่องเพศกับวัยรุ่น พ่อแม่ผู้ปกครองรู้สนใจเข้าใจตัวตนวัยรุ่น
ดีที่สุดเพราะเป็นผู้ให้กำเนิดและเลี้ยงมา ส่วนใหญ่เห็นว่าสังคมในปัจจุบันสื่อสังคมออนไลน์วัยรุ่น
สามารถเข้าถึงได้ง่าย และพ่อแม่ผู้ปกครองบางคนไม่ทันต่อสื่อสังคมออนไลน์ ต้องรู้เท่าทันสื่อสังคม
ออนไลน์ต่างๆ รองลงมาวัยรุ่นไม่ได้อยู่กับพ่อแม่ผู้ปกครองตลอดเวลา เนื่องจากวัยรุ่นอยู่ในช่วง
วัยรุ่นไม่ได้อยู่กับผู้ปกครองตลอดเวลา ส่วนผู้ปกครองเองก็ต้องทำงานเพื่อเลี้ยงชีพ ทำให้การดูแล
ระมัดระวังอันตรายต่างๆรอบตัวเป็นสิ่งที่พ่อแม่ผู้ปกครองไม่สามารถหลีกเลี่ยงเหตุการณ์ดังกล่าวได้

จึงต้องให้ความรู้กับวัยรุ่น ให้มีทักษะในการดำเนินชีวิตที่ลดความเสี่ยงได้ ซึ่งพ่อแม่มีประสบการณ์มาก่อนวัยรุ่นจึงควรให้ความรู้กับวัยรุ่น นอกจากนี้พบว่าวัยรุ่นเป็นวัยที่มีความอยากรู้อยากลอง เมื่อพฤติกรรมหรือข้อมูลต่างๆที่วัยรุ่นได้รับข้อมูลจากแหล่งอื่นที่ไม่มีความถูกต้องและน่าเชื่อถือ ทำให้เด็กที่เกิดการลองผิดลองถูก เพื่อค้นหาความจริงที่พวกเขาไม่สงสัยและต้องการจะรู้คำตอบ หากพ่อแม่ผู้ปกครองไม่ได้ให้ความรู้กับวัยรุ่น อาจทำให้เกิดเหตุการณ์ที่ไม่พึงประสงค์ได้ อาทิเช่น การมีเพศสัมพันธ์ที่ขาดการป้องกัน อีกทั้งเรื่องเพศไม่ใช่เรื่องที่จะทดลองหรือทดสอบได้ หากผิดพลาดไปแล้วเหตุการณ์บางอย่างก็ไม่สามารถกลับมาแก้ไขได้

ปัญหาอุปสรรคการพูดคุยเรื่องเพศกับพ่อแม่ผู้ปกครอง

“...เราไม่กล้าพูดเจาะลึกยังมีความเขินอายอยู่...”

(เสาะ, สัมภาษณ์, 2562)

“...เราจะเขินอายที่จะถามเรื่องแบบนี้ เราก็อาย พ่อแม่ก็อาย เลยไม่ค่อยกล้าพูดกัน เป็นการถือตัวของพ่อแม่ ทำให้ไม่กล้าพูดบางครั้งเราพูดไป เขาก็ไม่พูดตอบโต้กับเรา...”

(มิง, สัมภาษณ์, 2562)

“...เราคิดว่าความไม่เข้าใจกัน ส่งผมให้เราต้องพูดกับครอบครัว ส่วนมากผู้ใหญ่มองในมุมมองของผู้ใหญ่ ไม่ฟังเด็กเด็กก็เลยไม่กล้าที่จะพูด เพราะเด็กกลัวว่าหากพูดไปแล้วจะโดนดุ หากไปพูดกับเพื่อน อย่างน้อยก็ไม่ดูเรา ยังรับฟังอยู่...”

(เอช, สัมภาษณ์, 2562)

“...หนูกับครอบครัวเวลาที่ไมตรงกัน คือหนูเรียน ส่วนพ่อแม่ก็ทำงาน ระยะทางระหว่างบ้านกับโรงเรียนที่ไกลกัน...”

(เอ, สัมภาษณ์, 2562)

“...หนูกับยายไม่มีอุปสรรค แต่กับแม่ไม่ค่อยได้คุยกัน และกลัวแม่ด้วย...”

(ทราย, สัมภาษณ์, 2562)

“...ผมว่าเรื่องความพร้อม เวลา สถานการณ์ ความเขินอายมีบ้าง...”

(อัน, สัมภาษณ์, 2562)

“...เราว่าศาสนาห้าม แต่ไม่ได้โทษศาสนา แต่ศาสนาดีอยู่แล้ว...”

(บี, สัมภาษณ์, 2562)

ดังข้อความข้างต้น จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง เรื่องปัญหาอุปสรรคการพูดคุยเรื่องเพศกับพ่อแม่ผู้ปกครอง ผลการศึกษาพบว่า สำหรับปัญหาอุปสรรคในการพูดคุยเรื่องเพศกับพ่อแม่ผู้ปกครอง วัยรุ่นให้ความคิดเห็นส่วนใหญ่ว่า มาจากความเขินอายที่จะพูดเรื่องดังกล่าวกับพ่อแม่

ผู้ปกครอง ไม่กล้าที่พูด ปรีกษา มีความเขินอาย ไม่รู้จะต้องเริ่มถามหรือเริ่มพูดคุยอย่างไรดี หรือรอให้เกิดเหตุการณ์หรือปัญหาดังกล่าวขึ้นก่อน จึงจะเกิดการสื่อสารเรื่องเพศ เพราะกลัวพ่อแม่จะดูต่ำ อีกทั้งการวางตัวของผู้ปกครองที่มีความเข้มงวดกับวัยรุ่นมากเกินไป ทำให้วัยรุ่นไม่กล้าเข้าไปพูดคุย และนอกจากนี้ยังมีความเกี่ยวข้องกับศาสนาที่ห้ามพูดเรื่องนี้ แต่สำหรับเฉพาะบางเรื่องที่เกี่ยวข้องกับเพศ และการมีเวลาว่างที่ไม่ตรงกัน เช่น วัยรุ่นต้องเรียนหนังสือ ส่วนพ่อแม่ผู้ปกครองต้องทำงาน

แนวทางหรือวิธีที่ทำให้วัยรุ่นให้ความสำคัญกับการสื่อสารเรื่องเพศในครอบครัวและรับความรู้ที่ถูกต้อง

“...เราว่าจุดเริ่มต้นเลย คือเริ่มจากที่บ้านจะเป็นการสอนให้ความรู้ ให้เขาคิดว่าไม่ใช่เรื่องยุ่งยาก ให้เด็กรู้สึกและมีจิตสำนึกได้ว่าการกระทำสิ่งนั้นไม่ดีและใช้คำสอนที่สุภาพ ไม่ควรพูดที่เป็นเรื่อง เลวร้ายทำให้เด็กไม่อยากจะรับรู้เรื่องแบบนี้...”

(เสาะ, สัมภาษณ์, 2562)

“...พ่อแม่จะต้องหาวิธีการสื่อสารที่เด็กพูดออกมาได้ โดยที่ไม่อาย ทำให้เด็กรู้ว่าเรื่องเพศไม่ใช่เรื่องไกลตัว...”

(เอช, สัมภาษณ์, 2562)

“...เราควรยกตัวอย่างเช่นคนเป็นเอดส์ เราอาจจะมองเป็นเรื่องไกลตัวเราไม่เป็นหรอก แต่มันเป็นเรื่อง ที่ใกล้ตัวมาก แต่ทำให้เป็นเรื่องที่เข้าใจได้ง่ายๆ เช่นอธิบายโดยการใช้อุปมาอุปไมยไปเลย ใช้คำบ้านๆ แล้ว ก็ควรที่จะเปิดใจกันด้วย ไม่ควรกักความรู้ไว้ แล้วเด็กจะเข้าใจได้อย่างไร...”

(เอช, สัมภาษณ์, 2562)

“...พ่อแม่ควรชี้แจง ชี้แนะ โดยนำสถานการณ์ที่ผ่านเข้ามา มาสอนเด็ก...”

(มิง, สัมภาษณ์, 2562)

“...พ่อแม่ควรชี้ให้เห็นหรือเปรียบเทียบเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเมื่อประสบกับปัญหาเหล่านี้ รวมทั้งปัญหา รอบๆข้าง...”

(อัน, สัมภาษณ์, 2562)

“...ชุมชน หน่วยงานควรจัดให้มีโครงการของสาธารณสุขมาให้ความรู้ ให้คนทั้งหมู่บ้านเกี่ยวกับความรู้ เรื่องเพศ...”

(บัด, สัมภาษณ์, 2562)

“...เราแนะนำให้ไปสอบถามพ่อแม่ เพราะเขาจะมีข้อมูลที่ต่างกับการที่เขาไปดูในยูทูบ...”

(บี, สัมภาษณ์, 2562)

จากข้อความข้างต้น การสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง เรื่องแนวทางหรือวิธีที่ทำให้วัยรุ่นให้ความสำคัญกับการสื่อสารเรื่องเพศในครอบครัวและรับความรู้ที่ถูกต้อง ผลการศึกษา พบว่า วัยรุ่นให้

ความคิดเห็นว่า ควรเริ่มต้นจากครอบครัวก่อน เพราะครอบครัวคือจุดเริ่มต้นของการเรียนรู้ ซึ่งเป็นสถานที่แรกที่วัยรุ่นได้สัมผัส พ่อแม่ผู้ปกครองเป็นบุคคลที่เป็นที่ปรึกษาที่ดีที่สุด หาวิธีการที่วัยรุ่นสามารถสื่อสารระหว่างกันอย่างไรอย่างไม้อาย และอธิบายด้วยภาษาที่เข้าใจง่าย และทำให้เป็นเรื่องที่เข้าใจง่ายและเป็นเรื่องใกล้ตัวสำหรับวัยรุ่น อีกทั้งยกตัวอย่างสถานการณ์หรือเหตุการณ์และสื่อสังคมออนไลน์ต่างๆ เพื่อให้เห็นถึงข้อดีและไม่ดีไปพร้อมๆ ว่าสิ่งนั้นควรจะทำหรือไม่ เปิดใจคุยกัน ทำให้วัยรุ่นเกิดการใส่ใจตัวเองมากขึ้นเพื่อไม่ตกอยู่ในสถานการณ์ดังกล่าวที่ไม่เหมาะสม รวมทั้งหน่วยงานคณะกรรมการอิสลามประจำจังหวัดและสาธารณสุขในชุมชน ควรจัดโครงการให้ความรู้เรื่องเพศกับวัยรุ่นในชุมชน โดยนำพ่อแม่ผู้ปกครองและวัยรุ่นในชุมชนอบรมให้ความรู้ด้วยกัน เพื่อให้เกิดความเข้าใจมากขึ้นระหว่างพ่อแม่ผู้ปกครองกับวัยรุ่นเกิดความเข้าใจกันมากขึ้นในการอยู่ร่วมกันในครอบครัว

ข้อเสนอแนะหรือวิธีการที่ทำให้พ่อแม่ผู้ปกครอง มีการสื่อสารเรื่องเพศกับวัยรุ่นมากขึ้น

“...พ่อแม่ควรสร้างความสนิทสนมความไว้วางใจ เมื่อเรามีเรื่องอะไรก็จะกล้าไปสอบถาม ไม่ควรทำหน้าบูดหน้าเสีย หน้าตุลุก เมื่อเวลาจะไปถามก็กลัวว่าจะดู...”

(เสาะ, สัมภาษณ์, 2562)

“...พ่อแม่ ควรเปิดใจคุยกันทั้ง 2 ฝ่าย ไม่ควรตุลุก สอนให้ลูกเข้าใจ ไม่ควรตั้งคำถามกับเด็กว่าทำไม ทำให้เด็กไม่กล้าบอก...”

(เอช, สัมภาษณ์, 2562)

“...พ่อแม่เมื่อเวลาลูกปรึกษาอะไรต้องรับฟัง พ่อแม่ต้องเข้าใจลูกก่อน ลูกถึงจะปฏิบัติตามได้...”

(เอ, สัมภาษณ์, 2562)

“...พ่อแม่ต้องเปิดใจรับฟัง เปิดโอกาส หากพ่อแม่ไม่กล้าที่จะพูดต่อหน้าลูกก็ใช้การสื่อสารทางไลน์ ส่งข้อมูลให้ลูก...”

(อา, สัมภาษณ์, 2562)

“...พ่อแม่ควรใช้เวลาอยู่กับลูก เปิดโอกาสให้ลูกพูดและแสดงความคิดเห็น...”

(บัด, สัมภาษณ์, 2562)

“...พ่อแม่ต้องชักจูงเรื่องทั่วไปแล้วแทรกความรู้เรื่องเพศให้กับลูก พ่อแม่ต้องเปิดโอกาสให้ลูกได้พูด อยากให้ที่บ้านเลิกด่า อยากให้พ่อแม่เข้าใจ...”

(บี, สัมภาษณ์, 2562)

“...วัยรุ่นดูข่าวในโทรทัศน์ด้วยการสอบถามพ่อแม่ผ่านโทรทัศน์ สร้างบรรยากาศผ่านสื่อ...”

(บี, สัมภาษณ์, 2562)

“...พ่อแม่ผู้ปกครองต้องเข้าหาลูก แนะนำจากการดูหนังหรือโทรทัศน์ เหตุการณ์แล้วนำมาสอนลูก
ต้องสอนขณะที่ลูกอยู่กับเรา ณ เหตุการณ์นั้น...”

(พิบضان, สัมภาษณ์, 2562)

จากข้อความข้างต้น การสัมภาษณ์ของกลุ่มตัวอย่างเรื่องข้อเสนอแนะหรือวิธีการที่ทำให้พ่อแม่ผู้ปกครอง มีการสื่อสารเรื่องเพศกับวัยรุ่นมากขึ้น มีผลการศึกษา พบว่า วัยรุ่นส่วนใหญ่ให้ความคิดเห็นว่า พ่อแม่ผู้ปกครองไม่ควรดูตัววัยรุ่น และพ่อแม่ควรเป็นฝ่ายเข้าหาวัยรุ่นก่อน ให้เวลาว่างในการทำกิจกรรมกับวัยรุ่น สร้างความสนิทสนมและความไว้วางใจ พูดคุยกับวัยรุ่นก่อน พ่อแม่เปิดโอกาสเปิดใจรับฟังในสิ่งที่วัยรุ่นพูด ไม่ควรปฏิเสธ ไม่ควรโต้แย้ง ไม่ดูตัวว่ากล่าวในขณะที่วัยรุ่นอธิบายหรือเล่าเหตุการณ์ จะทำให้วัยรุ่นไม่กล้าที่จะพูดคุยหรือปรึกษาเรื่องดังกล่าวอีก นอกจากนี้แนะนำให้พูดเรื่องทั่วไปจากนั้นสอดแทรกสาระความรู้เรื่องเพศให้กับวัยรุ่น

Prince of Songkla University
Pattani Campus